

**Μόνιμα στην κλίνη
του Προκρούστη τα
εργατικά δικαιώματα**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Ανάπτυξη με
κινεζοποίηση**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Απεργοσπαστικό
μηχανισμό στα λιμάνια
στήνει η συγκυβέρνηση**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Μετά την πραξικοπηματική
τροπολογία Μουζάλα

**Βιομηχανία απελάσεων
προσφύγων**

ΣΕΛΙΔΑ 11

Επίσκεψη Κλάους Ρέγκλινγκ

**Το χρέος εργαλείο
αποικισμού και
κινεζοποίησης**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Οι ιμπεριαλιστές
δεν αποφασίζουν με
δημοψηφίσματα**

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 874 - 25 Ιούνη 2016

www.eksegersi.gr

οι αστοί τρομάζανε...

**Η θερινή σύναξη των βρυκολάκων μας έστειλε
το μήνυμα: τα Μνημόνια είναι το επιτίμιο
μέσω του οποίου ο ελληνικός λαός πρέπει να
εξαγνιστεί για... τα χρόνια της κραιπάλης.**

**Κι επειδή το αμάρτημα ήταν βαρύ, ο εξαγνισμός
θα κρατήσει χρόνια...**

ΣΤΟ ΨΑΧΝΟ - ΣΕΛΙΔΑ 6

**Θα σκύψουμε το κεφάλι ή
θα σηκώσουμε το γάντι;**

Scripta... Verba...

Η αριστερή πολιτική έχει ως στρατηγικό στόχο τη διαμόρφωση μιας εναλλακτικής μορφής οργάνωσης της κοινωνίας πέρα από τον καπιταλισμό. Όμως, η αριστερή πολιτική δεν μπορεί να κατανοηθεί ιδεατά πέρα και έξω από τις συγκεκριμένες συνθήκες στις οποίες υλοποιείται κάθε φορά. Στις σημερινές συνθήκες, λοιπόν, αριστερή πολιτική είναι η προσπάθεια για να αλλάξουν οι δυσμενείς συνθήκες και συσχετισμοί και να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις της εναλλακτικής προοπτικής.

Ιωάννης Δραγασάκης

Τόσες λέξεις για να μας πει ο αντιπρόεδρος ότι αριστερή πολιτική σημαίνει να υπηρετείς το κεφάλαιο...

Όταν η φτωχή χώρα δεν μπορεί πλέον να πληρώσει τα χρέη έρχονται οι ευρωπαϊκές βοήθειες. Εχουμε δώσει στην Ελλάδα 250 δισ. ευρώ, αλλά όχι για τις συντάξεις των Ελλήνων, αλλά για να πληρωθούν οι τόκοι στις γερμανικές, γαλλικές και σε μικρό ποσοστό στις ιταλικές τράπεζες. Διακόσια είκοσι δισ. ευρώ από τα 250 δισ. ευρώ βοήθειας πήγαν απευθείας στις γερμανικές, γαλλικές και ιταλικές τράπεζες.

Μάσιμο Ντ' Αλέμα

Αυτός έχει όνειρο ζωής να «φάει» τον Ρέντσι, γι' αυτό και του ξεφεύγουν και κάποιες μισές αλήθειες.

Υποδέχτηκα σήμερα εκ μέρους της ελληνικής Κυβέρνησης τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη, ο οποίος ως ο πρώτος της Ορθοδοξίας θα προεδρεύσει της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου, του σημαντικότερου γεγονότος της Εκκλησίας τους τελευταίους αιώνες, που πραγματοποιείται εδώ στη φιλόξενη Κρήτη.

Γιάννης Αμανατίδης

Ο πιο ευτυχημένος συριζαίος. Υποδέχτηκε τον Πούτιν στο Αγιονόρος, τους πατριάρχαιους στην Κρήτη, τι άλλο να ζητήσει από τον θεό του;

Podemos = ριζοσπαστική Αριστερά; Ας κρατήσουμε κάπως μικρό καλάθι. Όχι γιατί είμαστε καχύποπτοι, αλλά γιατί ο ίδιος ο αρχηγός του, ο Πάμπλο Ιγκλέσιας, δεν εντάσσει το κόμμα του σε αυτή την κατηγορία. Τουναντίον, τις προάλλες, σε δημόσια εμφάνισή του διεκδίκησε την «υγιή σοσιαλδημοκρατία».

Εφημερίδα Συντακτών

Αμα σχηματίζει και κυβέρνηση θα δείτε τι ακριβώς σημαίνει «υγιής σοσιαλδημοκρατία».

Είτε μας αρέσει είτε όχι, ο Κυριάκος είναι αυτή τη στιγμή το μόνο πρόσωπο που μπορεί να ηγηθεί της προσπάθειας να σωθεί η χώρα.

Παναγιώτης Πικραμμένος

Γραμμάτια ξεχρώνει.

ΡΙΠΕΣ

◆ Δίκαιη ανάπτυξη ◆ Δηλαδή; ◆ Θ' αυξηθούν τα μεροκάματα; ◆ Θα μειωθούν οι ώρες εργασίας; ◆ Σε τι ακριβώς θα συνίσταται η δικαιοσύνη; ◆ Ψηφίζει με πόνο και λυγμούς και ο «οικολόγος» Γ. Δημαράς ◆ Μέχρι να ρίξει την κυβέρνηση απείλησε ◆ Αλλά μετά ψήφισε σαν καλό παιδάκι ◆ Απόφοιτος κι αυτός της ΣΑΣΠΧ ◆ (Σπίρτζειος Ανωτάτη Σχολή Πολιτικού Χαμαιλεοντισμού) ◆ Στο μεταξύ, με τον Σπίρτζη γίνεται χαμός με τα διαικτυακά ανέκδοτα ◆ Νομίζω πως από την εποχή του Παττακού είχε να εμφανιστεί τέτοιο φαινόμενο ◆ Μια συμβουλή προς όσους τολμήσουν (για θράσος θα πρόκειται, αλλά τέλος πάντων) να διαδηλώσουν στις 5 Ιούλη για το... χαμένο δημοψήφισμα ◆ Φωνάτε το σύνθημα: «πόσο μαλά-, πόσο μαλάκες ήμασταν» ◆ Ισως κάποιος σας λυπηθούν ◆ Γιατί αν σας πάρουν

στα σοβαρά, θα σας σούρουν πολλά ◆ Εχω χάσει τον Μιχελιογιαννάκη, τον γιατρό, και ανησυχώ σφόδρα ◆ Ξέρει κανείς τίποτα; ◆ Πολύ ξεποδάριασμα οι παραιτηθείτες ◆ Τους είπαν να περπατάνε πάνω-κάτω για να δείχνουν περισσότεροι και του 'δωσαν και κατάλαβε ◆ Σπέκουλα Κούλη με τα γιούχα κατά Πολάκη ◆ Καταδίκασε το γεγονός σκοπεύοντας μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια ◆ Και τον ΣΥΡΙΖΑ να εκθέσει και τους νοικοκυραίους μεσαιχωρίτες να προσεγγίσει ◆ Μόνο μία αναθεώρηση του Συντάγματος θα είχε νόημα ◆ Ν' αναγνωρίσουν το ρόλο του εκάστοτε υπουργού Οικονομικών της Γερμανίας ◆ Όπως αντιλαμβάνεστε, όμως, αυτό είναι από τα πράγματα που γίνονται αλλά δε λέγονται ◆ Πού να φτουρήσουνε τώρα οι φλώροι οι συριζαίοι μπροστά στον πρόεδρο Πάνο ◆ «Καταφέραμε τον βασικό πολιτικό μας στόχο, βγαί-

νουμε από την εποχή των μνημονίων και η ανάπτυξη δεν ακούγεται πλέον από το βάθος του τούνελ, είναι εδώ» ◆ Πόσο καβαλημένο καλάμι είναι αυτός ο Ερντογάν; ◆ Μα είναι δυνατόν να θεωρήσει ότι μπορεί να είναι πρώτη μούρη στην κηδεία του Μοχάμεντ Αλι; ◆ Και μάλιστα σε προεκλογική περίοδο, κρίσιμη για το Δημοκρατικό Κόμμα; ◆ Στο τσακ είμαστε να βάλουμε στοίχημα ότι ο Μπέπε Γκρίλο θα την πατήσει με τη δημαρχία της Ρώμης όπως την πάτησε ο Αλαβάνος με τον Τσίπρα ◆ Είναι γνωστό, αλλά καλούκακού το θυμίζουμε ◆ Όταν το κόμμα που κυβερνά αρχίζει να «παίζει» με τον εκλογικό νόμο, δεν σημαίνει απλώς ότι χάνει και προσπαθεί να περιορίσει τη νίκη του αντιπάλου του ◆ Σημαίνει και ότι προβλέπει εκλογές σχετικά γρήγορα ◆ «Ο Τσίπρας θα χάσει με τον ίδιο νόμο που κέρδισε δύο φορές» διαμηνύ-

ει ο Κούλης ◆ Μένει να αποδειχτεί ◆ Τον κακομοίρη τον κυρ-Φώτη τον έχει φάει η αγωνία για τον ανασχηματισμό ◆ Ούτε την ηλικία του δε σέβονται τα τσιπράκια ◆ Τον αφήνουν να ψήνεται μέσα στο κατακαλόκαιρο ◆ Ο Βενιζέλος, από την άλλη, έχει το δικό του καημό ◆ Πρέπει να δικαιωθεί για το PSI ◆ Κι όσο κανένας δε δίνει σημασία σ' αυτά που γράφει και λέει τόσο σκάει από το κακό του ◆ Χάλασε η δουλειά της εγκαίνιασης έκθεσης για τον Α. Παπανδρέου από τον Τσίπρα ◆ Μπροστά στις επερχόμενες καταγγελίες για καπιλαρία, το έργο των εγκαίνιων ανετέθη στον εθνικό παρελασιάρχη ◆ Πανεύκολο για τον Πάκη, αν αναλογιστούμε ότι δε χρειάστηκε καν να γονατίσει ◆ «Οργανωμένο και παραγωγικό διάλογο» με τους αγρότες κάνει ο Αποστόλου ◆ Πάντα με την παρουσία δεξιών περιφερειάρχων για να υπάρχει κλάκα ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Να λοιπόν που ο Αλέξης Τσίπρας αναγκάζεται να υλοποιήσει μεταρρυθμίσεις τις οποίες, εδώ και χρόνια, όφειλαν να πραγματοποιήσουν τα παραδοσιακά αστικά κόμματα. Οι ιδιωτικοποιήσεις για καθαρά πραγματιστικούς (και όχι ιδεολογικούς) λόγους, είναι κάτι παραπάνω από ζωτικές για την οικονομική ανάπτυξη. Το ασφαλιστικό σύστημα έπρεπε να καταστεί βιώσιμο! Όχι, δεν είναι προβοκάτορας ο Γιάννης Λούλης. Επαγγελματίας «ίματζ μείκερ» είναι. Και ως επαγγελματίας αδιαφορεί για το «προϊόν» που πληρώνεται να προωθήσει. Έχει «πουλήσει» με την ίδια επιτυχία τον Καραμανλή της ΝΔ και τον Χριστόφια του ΑΚΕΛ. Και τώρα φιλοδοξεί να «πουλήσει» Τσίπρα. Όπως έγραψε, ο Τσίπρας «είναι πολύ πιθανό να χάσει τις επόμενες εκλογές», όμως «θα παραμείνει πρωταγωνιστής με προοπτική να κερδίσει τις μεθεπόμενες εκλογές. Είναι προφανές ότι ο Λούλης θα ήθελε να γίνει

«ίματζ μείκερ» του Τσίπρα. Ή μήπως έχει ήδη προσληφθεί;

Κ Κάν' το όπως ο Τσίπρας, σκέφτηκε ο δεξιός περιφερειάρχης Θεσσαλίας Κ. Αγοραστός. Και φωτογραφίστηκε κι αυτός ως μέλος των... «Χάρλεμ Γκλομπτρώτερς».

Κ Ανελέητοι οι ιμπεριαλιστές δε δίστασαν να ξεφτιλίσουν μέχρι και την τελευταία

στιγμή τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, παίρνοντας απανωτές ρεβάνς για όσα συνέβησαν πέρυσι μέχρι τον Ιούλη. Απανωτές ρεβάνς με καψώνια μέχρι την τελευταία στιγμή της εκταμίευσης της δόσης. Ενώ ήταν φανερό ότι το ΔΣ του ESM (το αποτελούν οι υπουργοί Οικονομικών της Ευρωζώνης) συνεχόταν για να εγκρίνει την εκταμίευση της δόσης, ο ΥΠΟΙΚ του Βελγίου δήλωνε προσερχόμενος

στη συνεδρίαση ότι δε γνωρίζει αν θα υπάρξει εκταμίευση ή όχι, γιατί ακόμα δεν έχουν μιλήσει οι... θεσμοί. Ο δε Ντεϊσελμπλουμ δεν παρέλειψε να πει ότι έχουν μείνει τέσσερις μικρές εκκρεμότητες οι οποίες όμως θα αντιμετωπιστούν αργότερα!

Κ «Τελειώσατε» φώναξε ο Λαζόπουλος. Για τους συριζαίους αυτή τη φορά. Γι' αυτό και προκάλεσε αίσθηση. Ή κάτι ζήτησε και δεν του το έδωσαν (γιατί η βασική του ιδιότητα είναι επιχειρηματίας του θεάματος) ή αποφάσισε να εγκαταλείψει από τώρα το

σκάφος, για να μην φανεί ότι φεύγει όταν το επερχόμενο ναυάγιο θα το βλέπουν όλοι.

Κ «Εμείς δεν είπαμε ποτέ όχι στις ιδιωτικοποιήσεις, δεν είπαμε όχι στον ιδιωτικό τομέα. Ημασταν εκείνο το αναγκαίο καλό που καταφέραμε στην κυβέρνηση - πέραν της προάσπισης των αρχών μας, της Ορθοδοξίας, του Ελληνισμού, των πατριωτικών αρχών τις οποίες πρεσβεύουμε, υπηρετούμε και θα υπηρετούμε - να στηρίξουμε την ιδιωτική οικονομία». Πάνος Καμμένος.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Για εμάς, ανάπτυξη σημαίνει την κινητοποίηση του παραγωγικού δυναμικού σε ένα πολύ ευρύ φάσμα παραγωγικών δραστηριοτήτων, στη βάση συνεργατικών σχημάτων κοινωνικής οικονομίας, με στόχο μία επιχειρηματικότητα που προσανατολίζεται στην παραγωγή βιώσιμων και αξιοπρεπώς αμειβόμενων θέσεων εργασίας.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

25/6: Ημέρα θαλασσοπόρου, Μοζαμβίκη: Ημέρα ανεξαρτησίας, Σλοβενία, Κροατία: Εθνική εορτή (1991) 25/6/1936: Συγκρούσεις απεργών καπνεργατών με αστυνομία (Πειραιάς), πολλοί τραυματίες, συλλήψεις 25/6/1943: Γενική απεργία και συγκρούσεις διαδηλωτών με δυνάμεις κατοχής (Αθήνα), δεκαπέντε νεκροί 26/6: Ημέρα κατά βασιανιστηρίων, ημέρα ομοφυλοφίλων, ημέρα κατά ναρκωτικών, Μαδαγασκάρη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 26/6/1969: Καταδίκες μελών ΚΟΘ και ΠΑΜ (Θεσσαλονίκη) 26/6/1969: Βόμβα (ΠΑΜ) στο κέντρο της Θεσσαλονίκης 26/6/1970: Σύλληψη Ζαν Πολ Σαρτρ και Σιμόν ντε Μπובουάρ (μοίραζαν στους δρόμους τη μαοϊκή εφημερίδα «Le Cause De Peuple»)

26/6/1994: Ο Γιάσερ Αραφάτ επιστρέφει στη Γάζα μετά από 27 χρόνια εξορίας 27/6/1994: Βόμβα και βίαια επεισόδια στο Γιοχάνεσμπουργκ, 24 νεκροί 27/6/1999: Θάνατος πρώην δικτάτορα Γεώργιου Παπαδόπουλου 28/6/1988: Εκτέλεση αμερικανού πλοίαρχου Γουίλιαμ Νορντν (17N) 28/6/1998: Πυροβολισμός στα γραφεία της Εισαγγελίας Πρωτοδικών στα δικαστήρια της πρώην Σχολής Ευελπίδων (Κόκκινη Γραμμή) 29/6/1987: Απόπειρα κατά προέδρου ΓΣΕΕ Γιώργου Ραυτόπουλου («1η Μάη») 29/6/2002: Τραυματισμός Σάββα Ξηρού από έκρηξη στον Πειραιά, αρχή συλλήψεων για 17N 30/6: Ρουάντα, Μπουρούντι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962), Γουατεμάλα: Ημέρα επανάστασης (1871) 30/6/1992: 17ετής

κάθειρξη στον Κυριάκο Μαζοκόπο, αθώοι οι Μπουκετσίδης, Κογιάννης, Μπέρκνερ 30/6/1998: Βομβιστική επίθεση στο κτίριο του ΑΣΕΠ, τρεις αστυνομικοί τραυματίες (Επαναστατικοί Πυρήνες) 1/7: Ημέρα συνεταιρισμών, Γκάνα: Ημέρα δημοκρατίας (1960), Καναδάς: Εθνική εορτή, Σομαλία: Ημέρα ίδρυσης-ένωσης (1960), Σουρινάμ: Ημέρα ελευθερίας - εργασίας, Τουρκία: Ημέρα ναυτικού 1/7/1876: Θάνατος Μιχαήλ Μπακούνιν 1/7/1946: Τίθενται σε λειτουργία τα πρώτα έντεκα στρατοδικεία του εμφύλιου 1/7/1978: Εμπρησμός επτά λεωφορείων στο αμαξοστάσιο Βοτανικού (ΕΛΑ) 1/7/1985: Βόμβα στο ξενοδοχείο «Απόλλων Παλλάς» (Καβούρι), εντοπισμός πολλών κιλών εκρηκτικών έξω από την αμερικανική βάση Νέας Μάκρης (ΕΛΑ) 1/7/1991: Διάλυση Συμφώνου Βαρσοβίας.

Ανούσιες πολιτικές πιρουέτες σε μαύρο φόντο

Ψήφος στα 17 και δίπλωμα στα 17. Σε ρόλο λαγού της συμμαχίας των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ο μικρός κυβερνητικός εταίρος βάζει μπροστά την επιχείρηση εκμαυλισμού καμιάς κατοσταριάς χιλιάδας ψηφοφόρων. Κι επειδή το δικαίωμα της ψήφου δεν συγκινεί πλέον και τόσο πολύ (ειδικά τη νέα γενιά, που της έχουν σκοτώσει την ελπίδα), ρίχνουν στην πιάτσα το... δικαίωμα στο δίπλωμα, μπας και τσιμπήσουν τίποτα πιτσιρικάδες.

Μπορεί να ισχυριστεί κάποιος ότι και το «δίπλωμα στα 17» είναι μία από τις γνωστές «καμμενίες», για τις οποίες δεν πρέπει να χρεώνουμε τον Τσίπρα. Το «ψήφος στα 17», πάντως, το είπε πρώτος ο Κουρουμπλής (ΣΥΡΙΖΑ είν' αυτός, όχι ΑΝΕΛ) και το «δίπλωμα στα 17» το είπε ο Καμμένος μετά τη συνάντησή του με τον Τσίπρα. Οπότε δε θα ψάξουμε εμείς τι αποτελεί αυτοτελή σκέψη του Καμμένου και τι αποτελεί προϊόν σχεδιασμού του Μαξίμου, που συχνά-πυκνά αναθέτει στον Καμμένο ειδικές αποστολές «λαγού». Αλλωστε, η ίδια η συνάντηση Τσίπρα-Καμμένου με αντικείμενο το νέο εκλογικό νόμο ανήκει στις... πρωτοτυπίες τούτης της συγκυβέρνησης. Ο πρωθυπουργός συναντιέται με τον επί της Αμυνας υπουργό του για να συζητήσουν για την πρόταση που θα κάνει η κυβέρνηση για αλλαγή του εκλογικού νόμου, όχι όμως ως μέλη της ίδιας κυβέρνησης, αλλά ως αρχηγοί δύο διαφορετικών κομμάτων! Κοντολογίες, μας δουλεύουν (ή νομίζουν ότι μπορούν να μας δουλέψουν).

Η πλάκα είναι πως ο Καμμένος είπε ότι συμφωνεί με τον Τσίπρα, δεν μας αποκάλυψε όμως ποια είναι η κυβερνητική πρόταση για αλλαγή του εκλογικού νόμου. Το μόνο που φρόντισε να ξεκαθαρίσει (πριν ακόμα συναντηθεί με τον Τσίπρα) είναι ότι για τους ΑΝΕΛ το όριο του 3% είναι κόκκινη γραμμή. Βλέπετε, το όριο αυτό μήκε για να εμποδίσει την είσοδο στη Βουλή κόμματος της τουρκικής μεινότητας της Θράκης και ο Καμμένος είναι πάνω απ' όλα εθνικιστής. Μπορεί το 3% να εμποδίσει το κόμμα του να μπει στη Βουλή την επόμενη φορά, θα είναι ικανοποιημένος όμως αν εξακολουθεί να δρα αποτρεπτικά στη δημιουργία μειονοτικού κόμματος.

Αυτό το σημείωμα γράφεται την ώρα που ο Τσίπρας μόλις έχει ολοκληρώσει τις συναντήσεις του με Κουτσούμπα, Γεννηματά και Μητσοτάκη.

Ο Κουτσούμπα ξεκαθάρισε πως δεν υπάρχει έδαφος για συναίνεση με την κυβέρνηση,

σε ό,τι δε αφορά τον εκλογικό νόμο δήλωσε πως επιμένει στην «πάγια θέση» του κόμματός του «για απλή αναλογική, ανόθευτη, άδολη, χωρίς μπόλους, χωρίς πλαφόν και χωρίς άλλα ζητήματα τα οποία θα οδηγούν σε παραβίαση της θέλησης του ελληνικού λαού, όπως αυτή αποτυπώνεται στην εκάστοτε εκλογική αναμέτρηση». Όπως είπε, δεν υπήρξε καμιά συμφωνία, καθώς ο πρωθυπουργός αυτή τη στιγμή ακούει τις απόψεις των κομμάτων, ενώ έχει την εντύπωση (ο Κουτσούμπα) ότι δεν έχει καταλήξει η κυβέρνηση και προσωπικά ο Τσίπρας σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο και σε συγκεκριμένες θέσεις.

Κι ενώ, όπως κομψά αποκάλυψε ο Κουτσούμπα, ο Τσίπρας δεν καταθέτει στη συζήτηση καμιά πρόταση, ο ίδιος ο Τσίπρας διαμαγωγούσε μέσω twitter: «Επιδιώκουμε οι αλλαγές στον εκλογικό νόμο και το Σύνταγμα να στηρίζονται στις ευρύτερες δυνατότες συναινέσεις!»! Σαν να είναι πρόεδρος γενικής συνέλευσης σωματείου, που καλείται στο τέλος να συστηματοποιήσει τις προτάσεις των παρατάξεων και να τις συνθέσει έτσι που να μπορούν να τεθούν σε ψηφοφορία, κι όχι ο αρχηγός του μεγαλύτερου κόμματος και πρωθυπουργός!

Ο Μητσοτάκης στάθηκε στο ύψος των απαιτήσεων του... πολιτικού πολιτισμού. Δήλωσε ότι «συμμετέχει με μεγάλο ενδιαφέρον στη συζήτηση για τη θεσμική αναβάθμιση του πολιτικού βίου», σημειώνοντας πως υπάρχουν και άλλα ζητήματα, όπως αυτά που ανέδειξε με την επιστολή που έστειλε στον Βούτση, όσον αφορά τη λειτουργία του κοινοβουλίου. «Νομίζω ότι τα ζητήματα της θεσμικής αναβάθμισης της πολιτικής ζωής πρέπει να είναι στο επίκεντρο του πολιτικού διαλόγου», είπε ο Μητσοτάκης θυμίζοντας πως στο θέμα της αναθεώρησης του Συντάγματος η ΝΔ έχει ήδη καταθέσει τις προτάσεις της.

Σε ό,τι αφορά, όμως, τον εκλογικό νόμο, ο Μητσοτάκης υπήρξε κατηγορηματικός: η ΝΔ μπορεί να συζητήσει μόνο τα θέματα που αφορούν την ψήφο των ομογενών και την κατάτμηση των μεγάλων περιφερειών. Διότι θεωρεί ότι «ο υφιστάμενος νόμος υπηρετεί την ανάγκη για σταθερή κυβέρνηση». Εμφανίστηκε αρνητικός ακόμα και στο να ανοίξει τώρα συζήτηση για τον εκλογικό νόμο. Όπως είπε, ο Τσίπρας «Δεν έχει την απαραίτητη ουδετερότητα να συζητήσουμε τέτοιο θέμα. Για εμάς πρέπει

αυτή η συζήτηση να μετατεθεί χρονικά και να συνδεθεί με τη συνταγματική αναθεώρηση». Πέταξε και τη μπηχτή του: «Οι κανόνες του παιχνιδιού δεν μπορούν να αλλάζουν εν κινήσει και να υπακούουν σε τακτικές επιλογές της κυβέρνησης».

Ηταν, βέβαια, αναμενόμενο ότι Κουτσούμπα και Μητσοτάκης θα κρατούσαν αυτή τη στάση. Γι' αυτό και η προσοχή εστιασθηκε στη Γεννηματά, που τις προηγούμενες μέρες είχε αφήσει να εννοηθεί ότι το ΠΑΣΟΚ θα μπορούσε να συζητήσει ακόμα και τη διατήρηση ενός μικρού μόνου, στην περίπτωση όμως που το πρώτο κόμμα συγκεντρώνει ένα ποσοστό πάνω από 40%, ίσως και πάνω από 42%. Βγαίνοντας από τη συνάντηση με τον Τσίπρα, η Γεννηματά άφησε σαφώς να εννοηθεί πως η στάση του ΠΑΣΟΚ θα είναι αρνητική. Εκείνο που τόνισε είναι πως από πλευράς Τσίπρα δεν άκουσε συγκεκριμένη πρόταση. Και βέβαια, στο ΠΑΣΟΚ δεν υπάρχουν χαζοί που να χάσουν το δόλωμα και να βγουν να κάνουν προτάσεις, χωρίς ο Τσίπρας να πει με σαφήνεια τις δικές του. Πέραν όλων των άλλων, δεν του έχουν καμιά εμπιστοσύνη. Ακόμα θυμούνται το γεύμα στου Πάκη πέρσι τον Ιούλη, όταν ο Τσίπρας τους διαβεβαίωσε ότι δεν πρόκειται να πάει σε εκλογές και μόλις τον βοήθησαν να ψηφίσει το Μνημόνιο, τους τράβηξε έναν αιφνιδιασμό που ήταν όλος δικός τους.

Ρεπορτάζ για τη συνάντηση του Τσίπρα με τον Θεοδωράκη δεν έχουμε (είχαμε φύγει για το τυπογραφείο), όμως και ο Θεοδωράκης -όπως η Γεννηματά- είχε αφήσει να διαφανεί ότι θα συζητούσε ακόμα και ένα μικρότερο μόνου (15-25 έδρες, έναντι των 50), το οποίο να δίνεται ανάλογα με το ποσοστό του πρώτου κόμματος: 20 έδρες αν πιάσει ποσοστό 40%, 15 έδρες αν πιάσει 30%. Και ο Ποτάμι -όπως το ΠΑΣΟΚ- τάχθηκε υπέρ της διατήρησης του «κατωφλίου» του 3% για είσοδο στη Βουλή (ο εθνικισμός ενώνει), ενώ ο Θεοδωράκης δεν παρέλειψε να δηλώσει καχύποπτος για τις προθέσεις του Τσίπρα.

Αν ο Τσίπρας ενδιαφέρεται πραγματικά για αλλαγή του εκλογικού νόμου επί το αναλογικότερο, θα πρέπει να καταθέσει συγκεκριμένη άποψη, με την ελπίδα ότι μπορεί να συμφωνήσει με ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι. Μπορεί, όμως, να πιάσει τις 200 ψήφους, ώστε ο νέος εκλογικός νόμος να ισχύσει από τις επόμενες εκλογές; Κι αν ακόμα πάρει τις ψήφους

του ΠΑΣΟΚ, του Ποταμιού και του Λεβέντη, άντε και των τεσσάρων ανεξάρτητων, χωρίς τη ΝΔ και τον Περισσό η πρόσθεση βγάζει 192. Χρειάζεται τις ψήφους των νεοναζί για να πιάσει τις 200. Κι αν ακόμα υποθέταμε ότι οι νεοναζί δίνουν τις ψήφους τους (χλομό το κόβουμε, πάντως), θα τολμούσαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να πάνε σε μια τέτοια ψηφοφορία; Δεν το νομίζουμε.

Υπάρχει, βέβαια, η απλή και άδολη αναλογική που ζητάει ο Περισσός. Αυτή, όμως, προϋποθέτει κατάργηση του 3%, που είναι «κόκκινη γραμμή» για τον Καμμένο, ενδεχομένως και για το ΠΑΣΟΚ και για το Ποτάμι. Πιο πολύ, όμως, είναι κόκκινη γραμμή για το ίδιο το αστικό σύστημα εξουσίας, για τους λόγους που εξηγήσαμε. Δεν είναι τυχαίο ότι όσοι από τους συριζαίους απορρίπτουν την πρόταση Κουρουμπλή για διατήρηση του μόνου και απλώς μείωσή του (Βούτσης, Τσακαλώτος κ.ά.) δεν παραλείπουν να ταχθούν υπέρ του «κατωφλίου». Το πολύ που συζητούν είναι μια μικρή μείωσή του, π.χ. στο 2,5%. Κάποιοι σαν τον Βούτση επιστρατεύουν ακόμα και προκλητική επιχειρηματολογία: να μην μπαίνουν στη Βουλή προσωποπαγή κόμματα - να μη φτάσουμε να έχουμε Βουλή με δώδεκα κόμματα, ήδη τα οχτώ είναι πολλά!

Αν οι Τσιπραίοι ήθελαν πραγματικά να βρουν μια συναινετική λύση και να ψηφίσουν εκλογικό νόμο άμεσης εφαρμογής, θα κινούνταν στο παρασκήνιο, θα έκαναν επαφές με τα άλλα κόμματα μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, θα κατέγραφαν τις απόψεις τους, θα μετρούσαν τα «κουκιά» και θα κατέθεταν ή δε θα κατέθεταν πρόταση. Τώρα έχει καταστεί ηλίου φαεινότερον ότι επιδιώκουν απλώς ν' αλλάξουν την ατζέντα -έστω και πρόσκαιρα- σε μια περίοδο που θ' αρχίσουν να έρχονται τα χαράτσια (φόρος εισοδήματος από 31 Ιούλη και μετά ΕΝΦΙΑ και μετά τέλη κυκλοφορίας) και που πολλά νοικοκυριά θα κηρύξουν στάση πληρωμών, με αποτέλεσμα η συγκυβέρνηση να πρέπει να κόψει συντάξεις και μισθούς για να μη φτάσει στο σημείο να ενεργοποιηθεί ο «κόφτης» την ερχόμενη άνοιξη.

Το οικονομικό και κοινωνικό τοπίο είναι μαύρο. Κατάμαυρο. Πάνω στο φόντο του οι Τσιπραίοι προσπαθούν να κάνουν πιρουέτες, θυμίζοντας χορευτές στη δύση της καριέρας τους που δεν μπορούν να πάρουν τα πόδια τους. Θα βγάλουν το καλοκαίρι, αλλά το φθινόπωρο δεν είναι μακριά.

Γαϊδουριά

Πόσο γαϊδούρι πρέπει να 'σαι, για να μετατρέπεις σε σουβενίρ ένα σκισμένο σωσίβιο με το οποίο κάποιος πρόσφυγας διέσχισε το Αιγαίο (δεν ξέρουμε καν αν σώθηκε ή πνίγηκε); Ο χαρακτηρισμός αφορά και τον Τσίπρα, που δώρισε το σωσίβιο, και τον Μπαν Κι Μουν που το φόρεσε, για ν' αρχίσουν στη συνέχεια να χασκογελούν και οι δύο μπροστά στις φωτογραφικές μηχανές. Ο Τσίπρας ευχήθηκε «το επόμενο διάστημα αυτοί οι άνθρωποι να διεκδικήσουν μια καλύτερη ζωή μέσα από τις νόμιμες οδούς, μέσα από τη νόμιμη οδό της μετανάστευσης, πέρα και έξω από τα δουλμπορικά δίκτυα, χωρίς να χρειάζονται να φοράνε αυτό ακριβώς» το γιλέκο.

Υπάρχει τέτοια περίπτωση; Υπάρχει νόμιμη μετανάστευση; Όλοι το ξέρουμε πως οι θέσεις νόμιμης μετανάστευσης είναι ελάχιστες και αφορούν εργατικό ή τεχνικοεπιστημονικό δυναμικό με συγκεκριμένη εξειδίκευση. Οι πόρτες έκλεισαν ακόμα και για τους πρόσφυγες από τη Συρία. Κάποιο άθλιο στρατόπεδο στην Ελλάδα είναι πλέον ο τελικός προορισμός τους. Για να λειτουργήσει αυτό αποτρεπτικά σε όσους σκέφτονται να διασχίσουν τα θαλάσσια περάσματα από τα τουρκικά παράλια προς τα ελληνικά νησιά. Ετσι, τα παράνομα κυκλώματα θα εξακολουθούν να «βασιλεύουν» και η Μεσόγειος θα εξακολουθήσει να καταπίνει ανθρώπους, με ή χωρίς σωσίβια. Γι' αυτό και είναι δυο φορές γαϊδουρινά όσα είπε ο Τσίπρας παραδίδοντας το σωσίβιο στον Μπαν Κι Μουν.

Ζήτω το ΝΑΤΟ!

«Κατά τη σύνοδο των υπουργών Αμυνας του ΝΑΤΟ συζητήθηκε, μεταξύ άλλων, η δραστηριότητα στο Αιγαίο. Υπάρχει γενική αποδοχή ότι η δραστηριότητα του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο, μεταξύ των ελληνικών νησιών και της Μικράς Ασίας, έχει στεφθεί με απόλυτη επιτυχία (...) Ελπίζω, εύχομαι και είμαι σίγουρος ότι η παρουσία θα συνεχιστεί προς όφελος όλης της Ευρώπης, για να σταματήσουν οι μεταναστευτικές ροές που ούτως ή άλλως δεν οδηγούν πουθενά. Το μήνυμα είναι ξεκάθαρο».

Η δήλωση έγινε από τον Π. Καμμένο την περασμένη εβδομάδα, μετά τη σύνοδο των υπουργών Πολέμου των κρατών-μελών του ΝΑΤΟ. Και βέβαια, ο Καμμένος δεν είναι απλά ένας ακροδεξιός πολιτικός. Είναι μέλος της κυβέρνησης Τσίπρα και όταν τοποθετείται επί τέτοιων ζητημάτων εκφράζει θέσεις της κυβέρνησης.

Σιγά τις εφεδρείες

Εξεπλάγησαν κάποιοι από το χοντρό γλείψιμο που έριξε ο τέως πρόεδρος του ΣτΕ και υπηρεσιακός πρωθυπουργός τον Μάη-Ιούνιο του 2012 Παναγιώτης Πικραμμένος στον Κυριάκο. Ηταν, είπαν, μια χρυσή εφεδρεία για οικουμενικός πρωθυπουργός, αλλά τώρα κάηκε. Σιγά την εφεδρεία. Γεμάτος ο τόπος είναι από τέτοιους. Ας βάζουμε τα πράγματα στις σωστές τους διαστάσεις και όχι εκεί που θέλουν τα παπαγαλάκια των αστικών ΜΜΕ.

Ο Πικραμμένος υπήρξε ανέκαθεν άνθρωπος του Μητσοτάκη (πατρός). Η «οικογένεια» έδωσε μάχη για να τον προωθήσει η ΝΔ στην κορυφή του ΣτΕ. Της χρωστάει υποχρέωση και αυτή την υποχρέωση ξεπλήρωσε με τις δηλώσεις στο Bloomberg. Μπορεί στην Ελλάδα το τι λέει ο Πικραμμένος να μην συγκινεί κανέναν, όμως στο εξωτερικό ο Πικραμμένος συνοδεύεται από το «πρώην πρωθυπουργός», οπότε οι δηλώσεις του αποκτούν κάποιο κύρος. Γι' αυτό οι Μητσοτάκηδες τον έβαλαν μπροστά και του κανόνισαν να μιλήσει στο Bloomberg. Τι είπε; Τίποτα το βαρυσήμαντο. Παπάρες απ' αυτές που λέει κάθε γλείφτης: «Είτε μας αρέσει είτε όχι, ο Κυριάκος είναι αυτή τη στιγμή το μόνο πρόσωπο που μπορεί να ηγηθεί της προσπάθειας να σωθεί η χώρα. Όταν είσαι ηγέτης, δεν ανακινείς απλώς το παλιό σπίτι. Τα ανατινάξεις όλα και είτε κερδίζεις ή χάνεις το παιχνίδι. Είμαι βέβαιος ότι ο Κυριάκος θα κάνει ό,τι χρειαστεί όταν έρθει η ώρα» κτλ.

Σε τι μπορεί να ποντάρει ο Πικραμμένος προσωπικά; Να τον κάνει ο Κούλης υπουργό του ή -ακόμα καλύτερα- να τον κάνει πρόεδρο της Δημοκρατίας, για να 'ναι ο δεύτερος μετά τον Σαρτζετάκη δικαστικός που θα καταλάβει το αξίωμα του εθνικού παρελασιάρχη.

Τι σκαρφίστηκαν οι σιωνιστικοί εγκέφαλοι για να «άρουν» τον αποκλεισμό της Λωρίδας της Γάζας που συμπληρώνει τον δέκατο χρόνο εφαρμογής του; Τη δημιουργία ενός «τεχνητού νησιού» οκτώ τετραγωνικών χιλιομέτρων, που θα «ενώνει» τη Γάζα με τον υπόλοιπο κόσμο! Το δήλωσε την περασμένη Δευτέρα ο υπουργός Μεταφορών του Ισραήλ, Γιοραέλ Κατζ, που διαβεβαίωσε για τις... καλές προθέσεις των σιωνιστών λέγοντας: «Δεν νομίζω ότι είναι σωστό να φυλακίζουμε δύο εκατομμύρια ανθρώπους χωρίς καμία σύνδεση με τον έξω κόσμο. Το Ισραήλ δεν έχει συμφέρον να κάνει τη ζωή του πληθυσμού πιο σκληρή. Ομως, εξαιτίας της ανησυχίας μας για την ασφάλεια, δεν μπορούμε να χτίσουμε αεροδρόμιο ή λιμάνι στη Γάζα» (<http://www.ynetnews.com/articles/0,7340,L-4818279,00.html>).

Τον κίνδυνο για την ασφάλεια του Ισραήλ από την επαναλειτουργία του κατεστραμμένου αεροδρόμιου της Γάζας μόνο οι διεστραμμένοι σιωνιστικοί εγκέφαλοι τον βλέπουν! Ομως, από τη στιγμή που θεωρούν

Με σιωνιστικά τερτίπια δεν αίρεται ο αποκλεισμός της Γάζας

τη Γάζα «εχθρική οντότητα», κάθε διευκόλυνση της ζωής των κατοίκων της θεωρείται «απειλή».

Το νησί θα κοστίζει γύρω στα 5 δισ. δολάρια και θα περιλαμβάνει λιμάνι

και μελλοντικά ίσως αεροδρόμιο. Φυσικά, θα βρίσκεται υπό τον απόλυτο έλεγχο του Ισραήλ σε συνεργασία με την Παλαιστινιακή Αρχή και τη «διεθνή κοινότητα».

Χρειάστηκαν δέκα χρόνια για να... καταλάβουν οι σιωνιστές ότι δεν είναι σωστό να φυλακίζουν δύο εκατομμύρια ανθρώπους! Ομως η φυλακή θα συνεχίσει να υπάρχει, αφού οι σιωνιστές θα εξακολουθούν να έχουν τον απόλυτο έλεγχο και να σφραγίζουν την επικοινωνία της Γάζας με τον έξω κόσμο όποτε και όταν το κρίνουν απαραίτητο. Οπως ακριβώς κάνουν και τώρα. Αφήνουν να περάσουν κάποια «ανθρωπιστικά» εφόδια, αφήνουν να περάσουν τα αγροτικά προϊόντα που παράγουν οι ισραηλινές φάρμες, όχι όμως και τσιμέντο και σίδηρο, γιατί αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν «για στρατιωτικούς σκοπούς» (στρατιωτικές εγκαταστάσεις ονομάζουν οι σιωνιστές τα τούνελ), όπως δήλωσε πριν μερικούς μήνες ο Νετανιάχου

στους «Israel Times» (<http://www.globalresearch.ca/gaza-blockade-seeks-economic-paralysis-israel-officially-bans-cement-entry-to-gaza/5521126?print=1>).

Θα πρέπει να έχεις ξεπεράσει κάθε όριο ξετσιπωσιάς για να ισχυρίζεσαι ότι το Ισραήλ δε θέλει να κάνει δύσκολη τη ζωή των κατοίκων της Γάζας. Αν μη τι άλλο, ήταν ο προκάτοχος του Νετανιάχου, ο υποτίθεται «διαλλακτικότερος» Εχούντ Ολμέρτ, που υποσχόταν ότι θα φροντίσει ώστε ο πληθυσμός στη Λωρίδα της Γάζας «να μη ζει άνετα»! Η υπόσχεση για την κατασκευή του τεχνητού νησιού κάτι άλλο μυρίζει. Οι σιωνιστές πετάνε υποσχέσεις στην Παλαιστινιακή Αρχή για να ξαναρχίσουν τα νταραβέρια μαζί της ελπίζοντας ότι έτσι θα αποφύγουν τις επιθέσεις των Παλαιστίνιων. Στο τέλος οι υποσχέσεις θα παραμείνουν υποσχέσεις, αφού -όσο υπάρχει κατοχή και αποκλεισμός- η ΠΑ θα εξακολουθήσει να μην μπορεί να κατασιγάσει την οργή του παλαιστινιακού λαού και να καταστείλει την αντίστασή του.

Νέα απεργία πείνας παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων

Σε απεργία πείνας, διεκδικώντας την απελευθέρωσή του, κατέβηκε από την Τρίτη 14 Ιούνη ο Μπιλάλ Καγιέντ, στέλεχος του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, ηγετική μορφή του κινήματος των παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων. Δυο μέρες μετά την αποφυλάκισή του από τις ισραηλινές φυλακές, στις οποίες παρέμεινε φυλακισμένος επί δεκατέσσερα χρόνια, με την κατηγορία ότι συμμετείχε στις Ταξιαρχίες Αμπού Αλί Μουσταφά, ένοπλο σκέλος του ΛΜΑΠ, ο Καγιέντ συνελήφθη και πάλι από τους σιωνιστές έξω από το σπίτι του στη Νάμπλους της Δυτικής Οχθης και φυλακίστηκε υπό το καθεστώς της διοικητικής κράτησης για τουλάχιστον έξι μήνες.

Λόγω του ηγετικού του ρόλου στο κίνημα των παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων ο Καγιέντ πέρασε ένα μεγάλο μέρος της φυλάκισής του σε απομόνωση, κάτω από τις πιο σκληρές συνθήκες, ενώ μεταφερόταν συνεχώς από φυλακή σε φυλακή προκειμένου να σπάσουν οι δεσμοί του με τους συγκρατούμενούς του και να εμποδιστεί στην οργανωτική δουλειά που έκανε μέσα στις φυλακές.

Τη Δευτέρα 20 Ιούνη, εξήντα μέλη του ΛΜΑΠ, πολιτικοί κρατούμενοι στη φυλακή Μεγκίντο, και άλλοι πέντε στη Ριμόν ξεκίνησαν ανοιχτή απεργία πείνας σε ένδειξη αλληλεγγύης στον Καγιέντ. Ανακοινώνοντας την έναρξη της απεργίας πείνας προειδοποίησαν τη σιωνιστική διοίκηση ότι αν δεν απελευθερωθεί ο Καγιέντ θα μπουν στην απεργία πείνας όλοι οι κρατούμενοι που σχετίζονται με το ΛΜΑΠ σε όλες τις ισραηλινές φυλακές.

Η καταστολή από τους σιωνιστές δεν άργησε να έρθει. Την Τρίτη 21 Ιούνη, δεκάδες δεσμοφύλακες στη φυλακή Ριμόν έκαναν έρευνα στα κελιά όλων των κρατούμενων που σχετίζονται με το ΛΜΑΠ

Activestills.org

και κατέσχεσαν όλες τις ηλεκτρονικές συσκευές που είχαν στην κατοχή τους οι κρατούμενοι. Σύμφωνα με την οργάνωση υπεράσπισης των δικαιωμάτων των παλαιστίνιων κρατούμενων Ανταμίρ, αυτή τη στιγμή βρίσκονται στις ισραηλινές φυλακές περισσότεροι από 7.000 παλαιστίνιοι κρατούμενοι με το 10% απ' αυτούς να κρατούνται υπό το καθεστώς της διοικητικής κράτησης.

Η ισραηλινή βουλή ψήφισε νόμο που διευρύνει τον ορισμό του «τρομοκράτη», που πλέον περιλαμβάνει όχι μόνο όποιον στρέφεται ένοπλα ενάντια στο Ισραήλ, αλλά και όποιον καλεί σε ένοπλη αντίσταση ή ενώ γνωρίζει ότι πρόκειται να γίνει μια ένοπλη ενέργεια, δεν κάνει κάτι για να τη σταματήσει. Οι νέες κατηγορίες επισείουν ποινές φυλάκισης τουλάχιστον εφτά χρόνων. Σε πρώτη φάση ο νέος νόμος βάζει στο στόχαστρο τους Παλαιστίνιους της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, γρήγορα όμως θα επεκταθεί και στη Δυτική Οχθη. Παράλληλα, δίνει τη δυνατότητα στον υπουργό Πολέμου να κατάσχει χωρίς δικαστική απόφαση ακίνητη περιουσία και χρήματα από Παλαιστίνιους με την κατηγορία ότι διεξάγουν ένοπλο αγώνα ενάντια στο Ισραήλ. Εμπνεύστρια του νέου αντιτρομοκρατικού νόμου είναι η γνωστή ακροδεξιά υπουργός Δικαιοσύνης Αγιαλέτ Σακέντ του κόμματος Εβραϊκή Εστία. Ενάντια στο νέο νόμο τάχθηκαν μόνο το «κεντροαριστερό» Μέρετζ που κατέχει μόλις πέντε θέσεις στην Κνεσέτ και η αραβοϊσραηλινή Αραβική Λίστα.

Τους δεκατρείς έφτασαν οι δολοφονημένοι διαδηλωτές και τους εκατοντάδες οι τραυματίες από αστυνομικά πυρά, κατά τη διάρκεια συγκρούσεων μεταξύ απεργών δασκάλων και των μεξικάνικων ΜΑΤ στην επαρχία Οαχάκα του Μεξικού. Οι συγκρούσεις έγιναν το Σάββατο 18 και την Κυριακή 19 Ιούνη. Μεγάλωσε έτσι ο φόρος αίματος που έχει πληρώσει η μεξικάνικη εργατική τάξη και ειδικά ο κλάδος των δασκάλων, που έχει μια μακρά παράδοση σκληρών αγώνων που συχνά έχουν αιματηρή εξέλιξη.

Οι συγκρούσεις ξέσπασαν όταν τα ΜΑΤ επιχειρήσαν να διαλύσουν τα οδοφράγματα που είχαν στήσει οι απεργοί δάσκαλοι στον αυτοκινητόδρομο που συνδέει τις τουριστικές περιοχές της Οαχάκα με την πόλη του Μεξικού, διακόπτοντας την κυκλοφορία για αρκετές μέρες. Σύμφωνα με μαρτυρίες κατοίκων της πόλης Νοτισιτλάν, όπου έγιναν οι πιο σφοδρές συγκρούσεις, τα ΜΑΤ εισέβαλαν στην περιοχή σαν στρατός κατοχής πάνω σε τζιπ. Πρώτα έπνιξαν τους διαδηλωτές με τα χημικά, κατακλύζοντας την περιοχή, και μετά τράβηξαν όπλα και άρχισαν να πυροβολούν στο ψαχνό. Παράλληλα, απέκλεισαν το τοπικό νοσοκομείο για να μην υπάρχει πρόσβαση για περίθαλψη των τραυματιών. Γιατροί του νοσοκομείου πήγαν σε κοντινή εκκλησία και έστησαν εκεί ένα πρόχειρο νοσοκομείο «εκστρατείας» στο οποίο προσέφεραν τις πρώτες βοήθειες στους τραυματίες.

Λίγες μέρες πριν το ξέσπασμα των συγκρούσεων, η τοπική αστυνομία συνέλαβε τα πιο μαχητικά στελέχη της Εθνικής Διδασκαλικής Ομοσπονδίας που είναι το ανώτατο συνδικαλιστικό όργανο των δα-

σκάλων του Μεξικού, σε μια προσπάθεια να σπείρουν κλίμα τρόμου και να χτυπήσουν και οργανωτικά την απεργία, «αποκεφαλίζοντας» το συνδικάτο.

Η απεργία έχει ως βασικό αίτημα την απόσυρση της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης-αποδιοργάνωσης που προωθεί η κυβέρνηση του «κεντρώου» Ενρίκε Πένια Νιέτο από το 2013. Το κυβερνητικό μεταρρυθμιστικό πλάνο περιλαμβάνει την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών σε όλες τις βαθμίδες, έχοντας ως απώτερο στόχο τις απολύσεις χιλιάδων εκπαιδευτικών, ειδικά στις αγροτικές περιοχές και στις περιοχές που κυριαρχεί το ιθαγενικό στοιχείο. Οι δάσκαλοι σ' αυτές τις περιοχές θα «αξιολογούνται» ως ακατάλληλοι, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαίτερες απαιτήσεις που έχει το εκπαιδευτικό έργο σ' αυτές τις φτωχές περιοχές και στους ιθαγενικούς πληθυσμούς.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση αποτελεί κομμάτι ενός γενικότερου σχεδίου μεταρρυθμίσεων, σύμφωνα με τις νεοφιλελεύθερες συνταγές του ΔΝΤ, που στοχεύουν στον περιορισμό των δημοσιονομικών δαπανών και ιδιαίτερα των

κοινωνικών. Εκτός από τις αλλαγές στο σύστημα εκπαίδευσης, προωθούνται εκτεταμένες ιδιωτικοποιήσεις στο σύστημα υγείας και στις κρατικές επιχειρήσεις παραγωγής και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας. Η ομοιότητα μ' αυτά που προωθεί και στη χώρα μας η τρόικα είναι προφανής. Ο πυρήνας σε όλες τις περιπτώσεις είναι ίδιος, η δοσολογία αλλάζει.

Την Τετάρτη 22 Ιούνη κηρύχτηκε απεργία, στην οποία εκτός από τους δασκάλους συμμετείχαν περισσότεροι από 200.000 γιατροί, αλλά και χιλιάδες φοιτητές που διαδήλωσαν στην Πόλη του Μεξικού μπλοκάροντας κεντρικές λεωφόρους. Το άνοιγμα πυρ από την αστυνομία ενάντια σε άοπλους διαδηλωτές και οι τόσες δολοφονίες οδήγησαν στη σχεδόν καθολική συμμετοχή στην απεργία της περασμένης Τετάρτης. Η κυβέρνηση Νιέτο βυθίζεται στην κρίση και δεν μπορεί να εφαρμόσει σε όλη τους την έκταση τις νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις που είχε ανακοινώσει την επαύριο της εκλογής της, τον Ιούλη του 2012. Όταν υπάρχει ταξική αντίσταση, τα πράγματα δυσκολεύουν.

Μεξικό

Η αστυνομία δολοφονεί απεργούς

BREXIT ή BREMAIN;

Οι ιμπεριαλιστές δεν αποφασίζουν με δημοψηφίσματα

Τη στιγμή που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές, θα γνωρίζετε το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος για το περιβόητο BREXIT ή BREMAIN. Ο,τι και να βγάλουν οι κάλπες, όποιες κι αν θα είναι οι εξελίξεις που θ' ακολουθήσουν, το βέβαιο είναι πως η σχέση της Βρετανίας με τις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ θα αλλάξει. Ως ιμπεριαλιστική δύναμη, η Βρετανία δεν ανέχεται πλέον τη μετατροπή της σε ουραγό της Γερμανίας και ζητά επαναδιαπραγμάτευση της σχέσης της μέσα στη λυκοσυμμαχία της ΕΕ.

Αυτό το έχει πει εδώ και καιρό ο ίδιος ο βρετανός πρωθυπουργός Ντέιβιντ Κάμερον. Και το δημοψήφισμα σ' αυτό το παιχνίδι εντάσσεται, ως διαπραγματευτικό χαρτί. Δεν πρέπει όμως να έχουμε καμία αυταπάτη, ότι θα ήταν ποτέ δυνατό η πορεία μιας ιμπεριαλιστικής χώρας και ο καθορισμός κρίσιμων στρατηγικών επιλογών της (μέσα ή έξω από την ΕΕ) να κριθεί με ένα δημοψήφισμα! Δημοψηφίσματα (μικρότερης σημασίας) έχουν γίνει και αλλού, αλλά δεν ήταν αυτά που αποφάσισαν για την πορεία που θα ακολουθηθεί. Όπως στην Ιρλανδία, όπου η συνθήκη της Λισσαβόνας αρχικά απορρίφθηκε από το εκλογικό σώμα (στο δημοψήφισμα της 12ης Ιούνη του 2008), για να εγκριθεί ενάμιση χρόνο αργότερα, σε δεύτερο δημοψήφισμα που έγινε στις 2 Οκτώβρη 2009! Λέγαμε τότε πως ή οι Ιρλανδοί θα ενέκριναν τη συνθήκη ή θα τους έβαζαν να ψηφίζουν συνεχώς, μέχρι να βαρεθούν και να πουν Ναι.

Σε ό,τι αφορά τη Βρετανία, μέχρι στιγμής το κυρίαρχο ρεύμα -όχι μόνο στα μεγαλύτερα αστικά κόμματα που εναλλάσσονται στην εξουσία (Συντηρητικό και Εργατικό), αλλά και μέσα στην αστική τάξη της χώρας- είναι σαφέστατα υπέρ της παραμονής στην ΕΕ. Αυτό φάνηκε καθ' όλη τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, με την «τρομοκρατία» που επιστρατεύθηκε προκειμένου να μην περάσει το «φεύγουμε». Γι' αυτό και -παρά τις δημοσκοπήσεις που δίνουν προβάδισμα στο «έξω από την ΕΕ»- δεν αποκλείεται καθόλου τα πράγματα να αντιστραφούν και οι αναποφάσιστοι να γείρουν τη ζυγαριά υπέρ του «μέσα», μιας και λυτοί και δεμένοι έχουν βαλθεί να πείσουν τους ψηφοφόρους ότι η έξοδος από την ΕΕ θα είναι καταστροφική. Ενδέχεται και οι ίδιες οι δημοσκοπήσεις να είναι «πειραγμένες», για να αυξήσουν τη συσπείρωση υπέρ της παραμονής στην ΕΕ, στέλνοντας στην κάληψη ψηφοφόρους που δεν είχαν σκοπό να πάνε. Κάτι ξέρουμε κι εμείς στην Ελλάδα από τέτοια «πειράγματα» δημοσκοπήσεων, με στόχο τη δημιουργία κλίματος.

Για να δει κανείς ποια πορεία προτίθεται να τραβήξει η Βρετανία στο θέμα αυτό, είναι προτιμότερο να διαβάσει τι λένε οι ίδιοι οι εκπρόσωποι του κεφαλαίου. Αυτοί είναι άλλωστε που παίρνουν τις πραγματικές αποφάσεις. Από αυτή την άποψη, έχει σημασία να διαβάσει κανείς τις δηλώσεις της γενικής γραμματείας του Συνδέσμου Βρετανικών Βιομηχανιών CBI (κάτι σαν βρετανικός ΣΕΒ), που αντιπροσωπεύει 190 χιλιάδες καπιταλιστικές επιχειρήσεις (απασχολούν το ένα τρίτο του εργατικού δυναμικού του ιδιωτικού τομέα), Κάρολιν Φέρμπερν. Σε παλαιότερη ομιλία της, η

Φέρμπερν είχε επισημάνει τα αρνητικά αποτελέσματα ενός BREXIT:

«Μέχρι το 2020, το συνολικό κόστος για την οικονομία θα μπορούσε να φτάσει τα 100 δις. λίρες και 950 χιλιάδες θέσεις εργασίας (σ.σ. χαμένες). Το εισόδημα των νοικοκυριών το 2020 θα μπορούσε να μειωθεί μέχρι και 3.700 λίρες από όσο θα ήταν (σ.σ. σε περίπτωση που η Βρετανία έμεινε στην ΕΕ). Η οικονομία θα ανέκαμπτε αργά με την πάροδο του χρόνου, αλλά ποτέ δε θα έφτανε εκεί που θα ήταν (σ.σ. με τη Βρετανία εντός ΕΕ). Η έξοδος από την ΕΕ θα σήμαινε μικρότερη οικονομία το 2030» (21/3/2016, <http://news.cbi.org.uk/news/leaving-eu-would-cause-a-serious-shock-to-uk-economy-new-pwc-analysis/>).

Η Φέρμπερν κατακρίνει όσους θεωρούν ότι είναι η ΕΕ που έχει περισσότερη ανάγκη τη Βρετανία απ' όσο η Βρετανία την ΕΕ: «Ορισμένοι βλέπουν το γεγονός ότι εισάγουμε περισσότερα από την ΕΕ από αυτά που εξάγουμε σαν απόδειξη ότι μας χρειάζονται περισσότερο από όσο τους χρειαζόμαστε εμείς. Όμως αυτό αγνοεί το γεγονός ότι το 45% των εξαγωγών της Βρετανίας πηγαίνει στην ΕΕ -είναι η μεγαλύτερη εξαγωγική μας αγορά μέχρι στιγμής- συγκρινόμενο με το μόλις 7% των συνολικών εξαγωγών της ΕΕ που έρχονται εδώ. Έτσι, ενώ είναι προς το συμφέρον και των δύο πλευρών

να ολοκληρωθεί μια εμπορική συμφωνία, ο συσχετισμός δυνάμεων απέχει από την ισοτιμία».

Σε σχέση με τα δύο σενάρια που «παίζουν», σε περίπτωση που η Βρετανία αποφασίσει να εγκαταλείψει την ΕΕ, το σενάριο σύναψης μιας συμφωνίας «ελεύθερου εμπορίου» ή το σενάριο υπαγωγής των εμπορικών σχέσεων με την ΕΕ στους κανόνες που ισχύουν στον ΠΟΕ (Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου), έρευνα του PwC, ερευνητικού κέντρου με έδρα το Λονδίνο, αναφέρει ότι σύμφωνα με το σενάριο του ΠΟΕ οι επενδύσεις θα έπεφταν κατά το ένα τέταρτο μέχρι το 2020 και θα εξακολουθούσαν να είναι κατά 10% χαμηλότερες μέχρι το 2030, συγκρινόμενες με περίπτωση παραμονής της Βρετανίας στην ΕΕ. Με μια συμφωνία «ελεύθερου εμπορίου», οι επενδύσεις θα εξακολουθούσαν να είναι κατά 16% μικρότερες μέχρι το 2020 (πάντα συγκρινόμενες με τις επενδύσεις σε περίπτωση παραμονής της Βρετανίας στην ΕΕ).

Οι άμεσες επιπτώσεις μιας ενδεχόμενης αποχώρησης της Βρετανίας από την ΕΕ, χωρίς να υπάρξει συμφωνία «ελεύθερου εμπορίου», θα ήταν η επιβολή δασμών στα βρετανικά προϊόντα. Αυτό επισημαίνει η Φέρμπερν: «Αν η Βρετανία αφήσει την ΕΕ χωρίς μια συμφωνία ελεύθερου εμπορίου, το

90% των βρετανικών εξαγωγών προς την ΕΕ θα αντιμετωπίσει δασμούς. Ορισμένοι τομείς θα μπορούσαν να χτυπηθούν ιδιαίτερα σκληρά. Κάτω από τους κανόνες του ΠΟΕ (σ.σ. δηλαδή αν η Βρετανία βγει από την ΕΕ και οι σχέσεις της με την ΕΕ διέπονται από τους κανόνες του ΠΟΕ), οι εξαγωγές βρετανικών υφασμάτων στην ΕΕ θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν δασμούς της τάξης του 10% περίπου. Ο εξοπλισμός των μεταφορών θα μπορούσε να αντιμετωπίσει δασμούς της τάξης του 7% περίπου». Δασμοί όμως θα επιβάλλονταν και στα εισαγόμενα προϊόντα, με αποτέλεσμα να αυξηθούν οι τιμές.

Όσο για τις υφιστάμενες εμπορικές συμφωνίες της Βρετανίας με 50 χώρες εκτός ΕΕ, αυτές θα πρέπει να γίνουν αντικείμενο επαναδιαπραγμάτευσης για πρώτη φορά μετά από 40 χρόνια. Η Φέρμπερν επισημαίνει ότι είναι αμφίβολο αν η Βρετανία θα μπορέσει να πετύχει καλύτερες συμφωνίες από αυτές που πέτυχε η ΕΕ, που είναι οικονομικός συνασπισμός. Γι' αυτό και θεωρεί ότι τα επόμενα τουλάχιστον πέντε χρόνια η εμπορική θέση της Βρετανίας θα επιδεινωθεί.

Το συμπέρασμα προκύπτει αβίαστα στη γενική γραμματεία του βρετανικού ΣΕΒ: «Στο CBI έχουμε ακούσει ένα εύρος εταιριών διαφορετικών μεγεθών, τομέων και περιοχών της χώρας και έχουμε ακούσει επανειλημμένα από τα μέλη μας ότι η πλειοψηφία -όχι όμως όλοι- θέλει να μείνουμε σε μια μεταρρυθμισμένη ΕΕ». Στόχος, λοιπόν, είναι ν' αλλάξει η σχέση της Βρετανίας με την ΕΕ κι όχι η έξοδος απ' αυτή. Το αν θα επιτευχθεί κάτι τέτοιο και σε ποιο βαθμό δεν μπορούμε να το γνωρίζουμε από τώρα. Η ΕΕ δεν είναι μια σταθερή συμμαχία, ούτε αποκλεισμένη να ενταθούν τόσο πολύ οι αντιθέσεις στους κόλπους της που να οδηγήσουν κάποια στιγμή ακόμα και στη διάλυσή της. Αυτό όμως δεν φαίνεται να είναι ορατό στο άμεσο μέλλον.

Τι υπάρχει από την άλλη μεριά; Ένας συνασπισμός δευτεροκλασάτων βουλευτών (εργατικών και συντηρητικών), ο πρώην δήμαρχος του Λονδίνου και ορισμένα μίντια και οργανισμοί που

κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου με σλόγκαν όπως «να πάρουμε πίσω τον έλεγχο της οικονομίας και του εμπορίου μας» (αυτό υποστηρίζει το μεγαλύτερο αντι-ΕΕ ρεύμα, το Vote Leave - Ψηφίστε ν' Αποχωρήσουμε) ή «ας κάνουμε την 23η Ιούνη ημέρα της ανεξαρτησίας μας» (σλόγκαν του Leave. Eu - Να Φύγουμε από ΕΕ). Όλοι αυτοί οραματίζονται μια Μεγάλη Βρετανία ως ανεξάρτητο ιμπεριαλιστικό πόλο στη διεθνή αγορά, απαλλαγμένη από την ασφυκτική κυριαρχία των Βρυξελλών. Δεν αντιτίθενται στον ιμπεριαλιστικό σχηματισμό της ΕΕ, αλλά στην υποβαθμισμένη θέση της Βρετανίας μέσα σ' αυτόν. Φτάνουν στο σημείο ακόμα και να κινδυνολογήσουν με το αντιμεταναστευτικό κλίμα που έχει δημιουργηθεί: «Ο πρώην επικεφαλής της Ιντερπόλ, Ρόναλντ Νομπλ, έχει πει ότι: "Τα ανοιχτά ευρωπαϊκά σύνορα... είναι στην πράξη μια ανοιχτή διεθνής ζώνη χωρίς διαβατήρια για τους τρομοκράτες" και ότι είναι "σαν να κρεμάμε ένα σήμα καλωσορίσματος των τρομοκρατών στην Ευρώπη"» (προπαγανδιστικό φυλλάδιο της Vote Leave, http://d3n8a8pro7vnm.cloudfront.net/the-mes/55fd82d8ebad646ccce000001/attachments/original/1463496002/Why_Vote_Leave.pdf?1463496002).

Στην ουσία, υπερασπιστές και αντίπαλοι της παραμονής της Βρετανίας στην ΕΕ δεν είναι παρά οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Και οι μεν και οι δε σκέφτονται υπό το πρίσμα της αποτελεσματικότερης ιμπεριαλιστικής πολιτικής που θα πρέπει να ακολουθήσει η Βρετανία. Και οι μεν και οι δε προσπαθούν να τρομοκρατήσουν τους ψηφοφόρους ότι αυτοί θα πληρώσουν το μάρμαρο. Στην πραγματικότητα, όμως, τα αντιλαϊκά μέτρα (ορισμένα από τα οποία ήδη εφαρμόζονται, όπως περικοπές κοινωνικών δαπανών, μειώσεις μισθών κτλ) δε θα αποφευχθούν σε καμία περίπτωση. Γιατί είναι η οικονομική κρίση που μαστίζει τις ευρωπαϊκές χώρες (της Βρετανίας μη εξαιρουμένης) που τα επιβάλλει.

Για εμάς, το ζήτημα της εξόδου από την ΕΕ ανήκει στα καθήκοντα της κομμουνιστικής επανάστασης. Αυτό ισχύει σε όλες τις χώρες (ιμπεριαλιστικές ή μη) ανεξάρτητα αν σήμερα κάτι τέτοιο φαντάζει ανεδαφικό. Όπως μια καπιταλιστική χώρα δε θα είναι λιγότερο καπιταλιστική βγαίνοντας από την ΕΕ, έτσι και μια καπιταλιστική χώρα δεν μπορεί να αλλάξει χαρακτήρα μέσω οποιασδήποτε αλλαγής συσχετισμών μέσα στη λυκοσυμμαχία της ΕΕ. Αυτό το έχει αποδείξει αμέτρητες φορές η ίδια η ζωή, από τότε που ο Λένιν έγραφε:

«Από τη σκοπιά των οικονομικών συνθηκών του ιμπεριαλισμού -π.χ. η εξαγωγή άνευ ενδιαφέροντος κεφαλαίου και η διαίρεση του κόσμου από τις "ανεπτυγμένες" και "πολιτισμένες" αποικιακές δυνάμεις- οι Ενωμένες Πολιτείες της Ευρώπης, κάτω από τον καπιταλισμό είναι είτε αδύνατες είτε αντιδραστικές (...) Ενωμένες Πολιτείες της Ευρώπης κάτω από τον καπιταλισμό είναι ισοδύναμες με μια συμφωνία για διαίρεση των αποικιών. Κάτω από τον καπιταλισμό, εντούτοις, καμία άλλη βάση και καμία άλλη αρχή της μοιρασιάς δεν είναι πιθανή εκτός από την δύναμη» («Σοσιαλδημοκράτης», αριθ. 44, 23 Αυγούστου 1915).

Τα κλειστά σύνορα χρειάζονται τους κατάλληλους μπάτσους

«**Η** συμφωνία για την δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής δείχνει πως η Ευρώπη είναι σε θέση να δράσει άμεσα και αποφασιστικά προκειμένου να αντιμετωπίσει τις κοινές προκλήσεις. Η ώρα για την υλοποίηση αυτής της ιδέας σαφώς έφθασε: η Επιτροπή το δήλωσε το Μάιο του 2014, και εγώ το επανέλαβα κατά τη διάρκεια της προεκλογικής μου εκστρατείας - ότι είναι ανάγκη να ενισχύσουμε τον Frontex σημαντικά, και να τον αναπτύξουμε σε ένα πλήρως λειτουργικό Ευρωπαϊκό σύστημα Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής. Η Επιτροπή συνεργάζεται εποικοδομητικά με τους εταίρους μας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο από τότε που υποβλήθηκε η πρόταση τον περασμένο Δεκέμβρη και θα ήθελα να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον Ολάντ Πρωθυπουργό, τον πρώτο Αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Φρανς Τίμερμανς καθώς και τον Επίτροπο Μετανάστευσης κ. Δημήτρη Αβραμόπουλο για το αδιάλειπτο έργο τους σχετικά με αυτό το πολύ σημαντικό εγχείρημα που θα δείξει στον κόσμο ότι από εδώ και στο εξής, η Ευρώπη θα διαχειρίζεται την προστασία των συνόρων της ως μια κοινή αποστολή αλληλεγγύης».

Αυτά δήλωσε ο Ζαν-Πολ Γιούνκερ απ' αφορμή τη συμφωνία ανάμεσα στα θεσμικά όργανα της ΕΕ για τη δημιουργία Ευρωπαϊκής Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής, όπως αναφέρεται

στο δελτίο, «η Ευρωπαϊκή Συνοριοφυλακή και Ακτοφυλακή θα αποτελέσει έναν νέο ενισχυμένο οργανισμό, στηριζόμενο στις βάσεις που έχει θέσει ο Frontex, έχοντας παράλληλα τη δυνατότητα να αξιοποιεί εφεδρικά προσωπικό και εξοπλισμό. Τα κράτη-μέλη θα εξακολουθήσουν να έχουν τον έλεγχο και την ευθύνη για τα σύνορά τους. Θα εξακολουθήσουν επίσης να έχουν την ευθύνη για την καθημερινή διαχείριση των εξωτερικών τους συνόρων. Αλλά όταν κρίνεται αναγκαίο, η Ευρωπαϊκή Συνοριοφυλακή και Ακτοφυλακή θα παράσχει υποστήριξη σε όλα τα κράτη μέλη και θα είναι σε θέση να εντοπίζει και να αντιμετωπίζει τις αδυναμίες προληπτικά, και όχι όταν είναι ήδη πολύ αργά».

Η ΕΕ οχυρώνεται όλο και περισσότερο απέναντι στους «εισβολείς», ξεχνώντας τι έλεγε ο ίδιος ο Γιούνκερ πριν από μερικούς μήνες: «Μπορούμε να χτίσουμε τοίχους, μπορούμε να χτίσουμε φράκτες. Όμως φανταστείτε για ένα δευτερόλεπτο ότι ήσασταν εσείς, με τα παιδιά στην αγκαλιά σας, ο κόσμος που ξέρατε γίνονταν συντρίμια γύρω σας. Δεν υπάρχει τιμή που να μην πληρώνετε, δεν υπάρχει τοίχος που να μην σκαρφαλώνετε, θάλασσα που να μην αρμενίζατε, σύνορα που να μην διαπερνούσατε αν είναι ο πόλεμος ή η βαρβαρότητα του αποκαλούμενου Ισλαμικού Κράτους που σας διώχνει» (ομιλία για την κατάσταση της ΕΕ, 9.9.15). Οι εποχές άλλαξαν. Τα «refugees welcome» ανήκουν στο παρελθόν.

στο ψαχνό

Η θερινή σύναξη των βρυκολάκων

Εκβιασμός είπατε; Πραξικόπημα είπατε; Υπογραφή με το πιστόλι στον κρόταφο είπατε; Ό,τι απ' αυτά κι αν πιστέψατε, καλό είναι να το ξεχάσετε. Τίποτα απ' αυτά δεν ήταν το τρίτο Μνημόνιο. Ήταν αποτέλεσμα μιας επιτυχούς εκ μέρους της κυβέρνησης και επωφελούς για τη χώρα διαπραγματεύσεως.

Δεν το λέει κάνας τυχαίος. Το λέει ο ίδιος ο Τσίπρας. Και μάλιστα, χαιρετίζοντας τη γενική συνέλευση του ΣΕΒ, σε μια φιάστα την οποία κοσμούσαν ο πρόεδρος της Δημοκρατίας Πάκης και ο πρόεδρος της Κομισιόν Γιούνκερ.

«Η έγκαιρη πρόοδος του προγράμματος» (του Μνημονίου δηλαδή) είναι κατά τον Τσίπρα προϋπόθεση για την ανάπτυξη, μέσω της προσέλκυσης ξένων επενδύσεων. Όπως δήλωσε, ο ίδιος επιθυμεί διακαώς «την επιτυχία της συμφωνίας του περασμένου Ιουλίου» και θα ήθελε με τον ίδιο τρόπο να σκέπτονται και να ενεργούν όλες οι πλευρές.

Αυτοί που κατήγγειλαν εκβιασμούς και πραξικοπήματα, αυτοί που μυζόκλαιγαν ότι υπέγραψαν με το κεφάλι στον κρόταφο, όχι μόνο διακηρύσσουν την πίστη τους στο Μνημόνιο, αλλά λένε με νόημα στους ιμπεριαλιστές δανειστές πως μόνον αυτοί μπορούν να εξασφαλίσουν κάτι πολύ σημαντικό, τη λαϊκή συναίνεση.

«Παράλληλα, δεν θα πρέπει ουδέποτε να λησμονούμε ότι για την επιτυχία των προγραμμάτων, ισχύ αξιώματος έχει η αποδοχή τους από το κοινωνικό σύνολο, προκειμένου να επιτυγχάνεται η κοινωνική συνοχή, και η δίκαιη διανομή των θετικών αποτελεσμάτων σε όλους».

Κάποιοι από τους τροϊκανούς λένε δημόσια ότι «χρειάζεται ισχυρότερη ιδιοκτησία του προγράμματος από την ελληνική κυβέρνηση» (το είπε ο Ρέγκλινγκ του ESM, από το βήμα του αθηναϊκού συνέδριου του Economist), όταν ο Τσίπρας έχει περάσει στο επόμενο βήμα: όχι μόνο έχει υιοθετήσει (ή ενστερνιστεί) πλήρως το Μνημόνιο, αλλά εμφανίζεται και ως ο καλύτερος (αν όχι ο μοναδικός) εγγυητής μιας πορείας αποδοχής του από τον ελληνικό λαό.

Από το (γνωστό και ως άντρο σκανδάλων) Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, όπου έγινε η Ετήσια Γενική Συνέλευση του ΣΕΒ, μέχρι το υπερπολυτελές Grand Resort Lagonissi, όπου έλαβε χώρα η «20ή συζήτηση στρογγυλής τραπέζης με την ελληνική κυβέρνηση», με διοργανωτή ένα από τα αρχαιότερα έντυπα του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου, τον Economist, η θερινή σύναξη των βρυκολάκων ένα μήνυμα μας έστειλε:

Τα Μνημόνια είναι το επιτίμιο μέσω του οποίου ο ελληνικός λαός θα μπορέσει να εξαγιστεί για τα χρόνια της... κραιπάλης! Κι επειδή το αμάρτημα ήταν βαρύ, ο εξαγνισμός θα κρατήσει χρόνια. Πολλά χρόνια. Με πολλές κυβερνήσεις να εναλλάσσονται στη διοίκηση ενός κράτους-προτεκτοράτου. Για να εξασφαλιστεί ότι δε θα υπάρξει επιστροφή στην περίοδο που η ελληνική εργατική τάξη αγανακτούσε για τη δημιουργία «μιας γενιάς των 800 ευρώ». Στο εξής, όσοι παίρνουν 500 ευρώ το μήνα για οχτώωρη ημερήσια απασχόληση θα πρέπει να θεωρούν τους εαυτούς τους τυχερούς. Και η εναλλαγή από την ανεργία στην απασχόληση των 500 ευρώ θα είναι ο κανόνας για τη συντριπτική πλειοψηφία της εργατικής τάξης.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι ένα: θα σκύψουμε το κεφάλι ή θα σηκώσουμε το γάντι;

Νέες, ωραίες, αστραφτερές, φωτογενείς, επιλεγμένες σύμφωνα με τους πιο αυστηρούς κανόνες του «μόντελινγκ», οι υποψήφιες του «Κινήματος 5 αστέρων» Βιρτζίνια Ράτζι (μεγάλη φωτογραφία) και Κιάρα Απεντίνο (ένθετη φωτογραφία) κέρδισαν τις δημαρχίες στη Ρώμη και στο Τορίνο, αντίστοιχα. «Ο κόσμος της Κιάρα είναι εκείνος της μεγαλοαστικής τάξης του Τορίνο» έγραψε ένα ιταλικό περιοδικό, εξηγώντας γιατί τ' αφεντικά του Gruppo Fiat πίνουν νερό στ' όνομα της νέας δημάρχου της ιταλικής εργατούπολης. Η Ράτζι περιορίστηκε στη φωτογένεια, την ευφράδεια και το κινηματογραφικό στήσιμο (ο σκηνοθέτης σύζυγός της διείδε έγκαιρα αυτά τα προσόντα) και αρνήθηκε να συζητήσει τις κατηγορίες για τις σχέσεις της με το σύστημα Μπερλουσκόνι και με τον νεοφασίστα Τζάνι Αλεμάνο. «Πόσο πολύ με φοβάστε;» ήταν το μότο με το οποίο αρνιόταν να μπει στη συζήτηση. Κατά τα άλλα, κάποιοι προσπαθούν να μας πείσουν ότι οι εν λόγω κυρίες κι αυτοί που κρύβονται από πίσω και τους κινούν τα νήματα εκφράζουν έναν σύγχρονο... αντισυστημισμό! Θέλουν να μας κάνουν να ξεχάσουμε ακόμα και το νόημα των λέξεων.

KONTRES

Απλή αλήθεια

Η αναθεώρηση του Συντάγματος είναι πράγματι ένα εργαλείο για ν' αλλάξει μια κυβέρνηση την πολιτική ατζέντα. Φλυαρεί για κάποιο διάστημα κι αν στο τέλος δεν αλλάξει καμιά διάταξη, δεν τρέχει και τίποτα. Με τον εκλογικό νόμο, όμως, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Ανοίγοντας ζήτημα εκλογικού νόμου και διακηρύσσοντας μάλιστα ότι φιλοδοξεί να τον ψηφίσει με 200 ψήφους, ώστε να ισχύσει από τις επόμενες εκλογές, μια κυβέρνηση ομολογεί ότι θεωρεί βέβαιη την ήττα της. Κι επειδή ζήτημα εκλογικού νόμου δεν ανοίγει παρά σε χρονική στιγμή κοντά στις εκλογές, πρέπει να θεωρούμε σίγουρο πως οι Τσιπραίτοι έχουν κατά νου πρόωρες εκλογές. Ακόμα κι αν δεν μπορούν με τίποτα να τις κερδίσουν, θα εκτιμήσουν πότε μπορούν να χάσουν με τη μικρότερη δυνατή διαφορά, ώστε να έχουν ελπίδες να επανέλθουν σχετικά σύντομα. Αν ο Σαμαράς πήγε να παίξει το παιχνίδι της «αριστερής παρένθεσης», οι Τσιπραίτοι θα προσπαθήσουν να παίξουν το παιχνίδι της «δεξιάς παρένθεσης».

Σιγανοπαπαδιά

Τον τίτλο της σιγανοπαπαδιάς κερδίζει επάξια ο Μουζάλας, που κατάφερε να κοροϊδέψει ακόμα και τμήμα του μηχανισμού του ΣΥΡΙΖΑ, που είχε κάποιες ευαισθησίες στα ζητήματα των προσφύγων. Αυτός, ο άνθρωπος των ΜΚΟ, που καμαρώνει για τις αποστολές που έχει συμμετάσχει, ακόμα και σε εμπόλεμες ζώνες, επιβεβαίωσε τι σημαίνει «στέλεχος ΜΚΟ» (άλλο αν διάφοροι κάνουν πως δεν το ξέρουν ή -αφελώς- δεν το ξέρουν). Στέλεχος ΜΚΟ σημαίνει «κάνω τη δουλειά όπως θέλουν τα αφεντικά». Ευαισθησίες και άλλα τέτοια εύχητα είναι μόνο για να κοροϊδεύουμε τους αφελείς για να κάνουν

τη δουλειά για λογαριασμό των αφεντικών. Μόλις, λοιπόν, ο Μουζάλας είδε πως οι Επιτροπές Προσφυγών εφάρμοζαν τις διεθνείς συνθήκες και όχι την παράνομη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, τις ξήλωσε με νυχτερινή τροπολογία και έβαλε στη θέση τους πειθήνια όργανα αποτελούμενα από δικαστές. Ο Μουζάλας, ο ευαίσθητος...

Κρύο αίμα

Ακόμα και στο επίπεδο της προπαγάνδας οι τεχνοκράτες της Ευρωζώνης αρνούνται να παίξουν το αναπτυξιολογικό παιχνίδι που θέλουν οι Τσιπραίτοι. Ήρθε την περασμένη Τρίτη ο Ρέγκλινγκ του EFSF/ESM, συναντήθηκε με τον Τσακαλώτο κι ενώ ο τελευταίος άρχισε τη γνωστή μπουρδολογία («συζητήσαμε ότι μετά το πέρας της πρώτης αξιολόγησης ότι θα πρέπει το βάρος της δουλειάς μας να στραφεί σε μια πιο αναπτυξιακή ατζέντα»), ο Ρέγκλινγκ δεν τον ακολούθησε. Με κρύο αίμα, μίλησε ως εκπρόσωπος των ιμπεριαλιστών δανειστών, που ήρθε να επιθεωρήσει αν το σκληρό νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα εφαρμόζεται και θα συνεχίσει να εφαρμόζεται. Όσο για την ανάπτυξη, η δική του διατύπωση ήταν ψυχρολουσία για τον Τσακαλώτο: «Όλα αυτά (σ.σ. όσα προβλέπει το Μνημόνιο) είναι πραγματικά σημαντικά για την οικονομία για να αρχίσει να αναπτύσσεται και πάλι στο μέλλον».

Παιχνίδια

Ο υποδιοικητής του ΙΚΑ Ι. Δούκας παραιτήθηκε επικαλούμενος «διαφωνία στην ασκούμενη πολιτική στο ασφαλιστικό σύστημα» και «ασυνέπεια λόγων και έργων της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ στο χώρο της κοινωνικής ασφάλισης». Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εργασίας προσπάθησε να υποβιβάσει την παραίτηση, υποστηρίζοντας πως

ο Δούκας είναι «ιδρυτικό μέλος της ΛΑΕ και της Επιτροπής Καταστατικού του κόμματος αυτού», ο οποίος «αν και γνώριζε ήδη από τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης τις κατευθύνσεις της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης, επέλεξε τώρα να υποβάλει την παραίτησή του, ως όψιμα διαμαρτυρόμενος».

Η ανακοίνωση

Ο μεγάλος φίλος

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι συριζαίοι γλείφουν πατόκορφα τον Γιούνκερ, ο οποίος το απολαμβάνει. Όταν ακούτε τον ίδιο τον Τσίπρα να μιλά για τον «μεγάλο φίλο της Ελλάδας», που τόσο βοήθησε στις διαπραγματεύσεις με τους δανειστές, να θυμόσαστε πως στο ψευδο-δημοψήφισμα της 5ης Ιούλη του 2015, οι Τσιπραίτοι και οι τότε σύμμαχοί τους καλούσαν τον ελληνικό λαό να πει Όχι σε σχέδιο Γιούνκερ.

Όταν, πάντως, πρόκειται για τη δική του υστεροφημία, ο Γιούνκερ δεν ακολουθεί τη γραμμή «περασμένα-ξεχασμένα» που ακολουθούν οι Τσιπραίτοι. Δε διστάζει να γίνει δηκτικός ακόμα και τώρα. Αναφερόμενος στη FAZ στα του ελληνικού δημοψηφίσματος, λέει πως αυτό «αφορούσε λιγότερο το ρόλο της Ελλάδας στην ΕΕ και περισσότερο το ρόλο του κ. Τσίπρα στην Ελλάδα. Ηθελε νέα εντολή και την έλαβε. Και πολύ σύντομα συμφώνησε μέσα από τις διαπραγματεύσεις σε έναν δρόμο που δεν ήταν οπωσδήποτε σε συμφωνία με αυτό που προπαγάνδιζε στην προεκλογική εκστρατεία για το δημοψήφισμα». Και καταλήγει ακόμα πιο δηκτικά: «Αυτό δεν ήταν η δική μου ανησυχία, αλλά αυτή του κ. Τσίπρα». Δεν τα λες και τόσο... φιλικά ή έστω αβρά αυτά.

νωση του υπουργείου καταλήγει με ένα ερώτημα: «Προφανώς ο κύριος Δούκας δεν έπρεπε να εξηγήσει γιατί παραιτήθηκε, αλλά γιατί παρέμενε όλο αυτό το διάστημα στη θέση του, εφόσον είχε τόσο έντονες πολιτικές διαφωνίες». Αυτό το ερώτημα, όμως, διαβάζεται και αντίστροφα: γιατί οι συριζαίοι κράτησαν σε μια **πολιτική θέση** ένα στέλεχος της ΛΑΕ; Τι είδους παιχνίδια έγιναν μεταξύ τους; Σε τι προσδοκούσε και η η μία και η άλλη πλευρά;

Ξεκατινιάσματα

Μπουμπούκος ερωτών, Πολάκης απαντών, το ξεκατινιάσμα ήταν σίγουρο. Αλλωστε, ο Πολάκης απολαμβάνει το ρόλο του ως «ο υπουργός που τα λέει έξω από τα δόντια» και που «τον χτυπάνε τα Μέσα της διαπλοκής». Πάνω στον καυγά, λοιπόν, ο Πολάκης επιτίθεται και στη νομική σύμβουλο του ΚΕΕΛΠΝΟ: «Η νομική υπηρεσία του ΚΕΕΛΠΝΟ, δηλαδή η κ. Αθηνά Οικονόμου-Σκορδά -της γνωστής οικογενείας που είχε και Υπουργό η Νέα Δημοκρατία- επί τέσσερα έτη επίσημη νομική σύμβουλος του κ. Γεωργίου Σούρλα, είναι μια κυρία η οποία για χρόνια είναι υπεύθυνη της νομικής υπηρεσίας του ΚΕΕΛΠΝΟ με αμοιβές μεγαλύτερες έως και πολλαπλάσιες γενικού γραμματέως Υπουργείου, μια κυρία η οποία είναι από πίσω ως νομική σύμβουλος. Θα πω μόνο αυτό, για να καταλάβουμε γιατί είπα ότι σημασία δεν έχει μόνο τι λες, αλλά και ποιος είσαι εσύ που το λες και ποιος σου δίνει και το ηθικό ανάστημα να λες αυτό που λες. Η κυρία αυτή ήταν πίσω ως νομική σύμβουλος, ήταν αυτή που ενώ στην αγορά του κτηρίου του ΚΕΕΛΠΝΟ στο Μαρούσι μ' αυτή την περίφημη διακήρυξη που έχει βγει στη δημοσιότητα με αντικειμενική αξία τρία εκατομμύρια δύο χιλιάδες τετρακόσια εβδομήντα δύο ευρώ...».

Βγαίνει αμέσως ο πρώην υφυπουργός της ΝΔ Θ. Σκορδάς και κατηγορεί τον Πολάκη για... έλλειψη κριτικής λεβεντιάς, διότι τον ενημέρωσε ότι «καμία απολύτως συγγενική ή οποιαδήποτε άλλη σχέση δεν υφίσταται με την νομική σύμβουλο του ΚΕΕΛΠΝΟ από 10ετίας και πλέον, όταν διεζεύχθη μακρινό μου συγγενή», αλλά ο Πολάκης δεν έκανε επανόρθωση. Αρπάζουν τα Μέσα αυτό το σημείο, το απομονώνουν απ' όλα τα υπόλοιπα που είχε πει ο Πολάκης και συνεχίζουν το σύστριγγλο.

Μία σου και μία μου

Αυτοί που «σκάλισαν» το εργολαβικό παρελθόν του Φλαμπουράρη και του Σπίρτζη, για να πλήξουν τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ, παίρνουν μια πρώτη απάντηση με το πάγωμα των λογαριασμών της εταιρίας Τατούλη (ΚΑΣΤΑΤ ΑΕ), του αδελφού του περιφερειάρχη ως προέδρου και διευθύνοντος συμβούλου και της κόρης του περιφερειάρχη ως αντιπροέδρου της εταιρίας. Όπως αναφέρει η απόφαση της ΔΟΥ Τρίπολης, η εν λόγω επιχείρηση για τις χρήσεις 2005 έως και 2011 δεν έχει αποδώσει στο Δημόσιο ΦΠΑ, παρακρατούμενους φόρους (εργοληπτών και ελευθερίων επαγγελμάτων) και τέλη χαρτοσήμου.

Οπότε περιμένουμε τα επόμενα επεισόδια του σίριαλ. Τι δημόσια έργα πήρε μεταξύ 2005 και 2011 η εν λόγω εταιρία; Και με τι φορολογική ενημερότητα τα πήρε; Εκαναν οι δημόσιες υπηρεσίες αβαβιά την υποχρέωση να έχει η εταιρία φορολογική ενημερότητα ή έδινε η ΔΟΥ φορολογική ενημερότητα που η εταιρία δεν τη δικαιούνταν;

Νέα κόλπα

Πέντε βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ εξέφρασαν τη διαφωνία τους για την τροπολογία Μουζάλα για τη στελέχωση των Επιτροπών Ασύλου με τη συμμετοχή δικαστικών και δήλωσαν πως άμα κατατεθεί αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας θα την καταψηφίσουν. Ελα, όμως, που η σχετική συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής είχε κηρυχθεί περαιωμένη, οπότε δεν υπήρχε δυνατότητα υποβολής αιτήματος ονομαστικής ψηφοφορίας! Έτσι, με την σκόπιμα καθυστερημένη «παρέμβαση» των συριζαίων βουλευτών βολέυτηκαν όλοι. Και οι συριζαίοι βουλευτές που... κατέγραψαν τη διαφωνία τους, χωρίς να δημιουργήσουν προβλήματα στην κυβέρνηση, και τα κόμματα της αντιπολίτευσης που θα έπρεπε να υποβάλλουν αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας.

Πόσο πρωτότυπο!

«Αν κάποιος πουν ότι είμαστε οι νέοι σοσιαλδημοκράτες, δεν θα παραπονεθούμε». Αυτό ήταν το πιο... αγωνιστικό απ' όσα είπε ο ηγέτης των Rodemos Πάμπλο Ιγκλέσιας, μιλώντας σ' ένα φόρουμ επιχειρηματιών στα περίχωρα της Βαρκελώνης. «Ο ρεαλισμός είναι μέσα στις αποσκευές που θα φέρουμε αν φτάσουμε στην κυβέρνηση της Ισπανίας», είπε όταν άκουσε την παρατήρηση ότι οι επενδυτές δεν εμπιστεύονται το κόμμα του.

Εμείς εδώ στην Ελλάδα μπορούμε καλύτερα από άλλους να αντιληφθούμε ότι δεν υπάρχει καμιά πρωτοτυπία σ' αυτά που διακηρύσσει ο Ιγκλέσιας. Τα έχουμε δει με τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα. Η διαφορά είναι πως ο ΣΥΡΙΖΑ είχε στο τσεπάκι του την πρωτιά στις εκλογές του 2015, ενώ οι Rodemos, σε συνεργασία με την «Ενωμένη Αριστερά», αγωνίζονται να κερδίσουν τη δεύτερη θέση από τους σοσιαλδημοκράτες (την πρώτη την έχει καπαρωμένη η δεξιά του Ραχόι). Γι' αυτό και έχουν ανάγκη να εμφανίζονται ως η «υγιής σοσιαλδημοκρατία», προκειμένου να «κλέψουν» ψήφους από το PSOE.

ZOOM

Ανάπτυξη με κινεζοποίηση

Αφού το μέγα θέμα από τώρα και στο εξής είναι η ανάπτυξη, γιατί γίνεται συζήτηση για νέες αντεργατικές αλλαγές, για μειώσεις μισθών (μέσω κατάργησης τριετιών και επιδομάτων), ομαδικές απολύσεις και τα παρόμοια; Γιατί όλοι οι εκπρόσωποι των ιμπεριαλιστών δανειστών θεωρούν ως δεδομένο το βάθεμα της κινεζοποίησης (ούτε καν τη διατήρησή της στα σημερινά επίπεδα), χωρίς να διστάζουν να προαναγγείλουν ότι θα χρησιμοποιήσουν το χρέος, ώστε να εξασφαλίσουν αυτή τη συνθήκη και μετά το 2018 που τελειώνει το τρίτο Μνημόνιο;

Η συζήτηση θα μπορούσε να τελειώσει εδώ. Όμως, κάθε καπιταλιστικός σχηματισμός επιδιώκει την ανάπτυξη του, οπότε εξ ορισμού υπάρχει ζήτημα ανάπτυξης στον ελληνικό καπιταλισμό, που περνάει ήδη τον έβδομο χρόνο καπιταλιστικής ύφεσης. Είναι ζητούμενο η καπιταλιστική ανάπτυξη, όμως ουδείς δίνει ιδιαίτερη σημασία στην προπαγάνδα των κυβερνήσεων, διότι από την περίοδο των Σαμαροβενιζέλων ακόμα η λέξη ανάπτυξη είχε γίνει ανέκδοτο. Την είχαν ξεσκίσει ο Σαμαράς, ο Βενιζέλος, ο Στουρνάρας και όλοι οι υπόλοιποι που έπαιζαν στο σίριαλ «success story», ώστε να μην μπορεί εκ των πραγμάτων ν' αποτελέσει ισχυρό προπαγανδιστικό όπλο των Τσιπροκαμμένων.

Βέβαια, δεν είχαν και αυτοί άλλη επιλογή από το να βάλουν μπροστά την αναπτυξιολογία. Κι επειδή κάθε κυβέρνηση προσπαθεί να βρει κάτι πρωτότυπο που να τη διαφοροποιεί από τις προκατόχους της, οι Τσιπραίοι προσέθεσαν το επίθετο «δικαίη» πριν από το ουσιαστικό «ανάπτυξη», συνεχίζοντας το παραμύθιασμα (που πλέον δεν μπορεί να είναι εξίσου αποτελεσματικό με όσο ήταν πριν από ένα χρόνο). Εντάξει, το θράσος ποτέ δεν τους έλειψε, όμως ο περιορισμένος χώρος της στήλης δεν επιτρέπει ν' ασχοληθούμε μ' αυτό. Θα βάλουμε τα πράγματα ψυχρά.

Ανάπτυξη σημαίνει οικονομική μεγέθυνση. Αύξηση της παραγωγής και της κυκλοφορίας των εμπορευμάτων. Δικαιότητα σημαίνει αλλαγή στην κατανομή μεταξύ κεφαλαίου και εργασίας. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με αύξηση μισθών και μεροκάματων, με περιορισμό των λεγόμενων ελαστικών μορφών εργασίας, με μείωση των ωρών εργασίας, με αύξηση των κοινωνικών δαπανών, η οποία θα προκύψει από αύξηση της φορολόγησης των καπιταλιστικών κερδών και του συσσωρευμένου καπιταλιστικού πλούτου. Πού βρισκόμαστε απ' αυτή την άποψη; Στο καθεστώς της κινεζοποίησης, όπως διαμορφώθηκε από το 2010 και μετά, με απανωτές νομοθετικές παρεμβάσεις (τις περισσότερες φορές με δικτατορικό τρόπο νομοθέτησης).

Υπάρχει προοπτική ν' αλλάξει αυτό το καθεστώς; Το τρίτο Μνημόνιο, το Μνημόνιο των Τσιπροκαμμένων είναι σαφές: απαγορεύεται η επιστροφή στο προηγούμενο εργασιακό καθεστώς. Κι όχι μόνο απαγορεύεται η επιστροφή στο παρελθόν, αλλά πρέπει να γίνουν και άλλες μεταρρυθμίσεις που θα βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητα. Ακόμα και αν ήμασταν εντελώς ανυποψίαστοι περί του τι σημαίνουν όροι όπως «ανταγωνιστικότητα» και «μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας», φροντίζουν τα παπαγαλάκια της κεφαλαιοκρατίας να μας θυμίζουν από τις στήλες του αστικού Τύπου για ποια εργατικά δικαιώματα «χτυπάει η καμπάνα» της δεύτερης αξιολόγησης. Ακόμα κι αν αφελώς πιστεύαμε στις καθησυχαστικές διαβεβαιώσεις του Κατρούγκαλου, ήρθαν τα στελέχη του κουαρτέτου/τρό-

ικας να συμμετάσχουν στο συνέδριο του Economist και δεν άφησαν καμιά απορία περί του πόσο μεγάλος απατεώνας είναι ο Κατρούγκαλος.

Αρα, από την άποψη της δικαιοσύνης, δηλαδή της βελτίωσης του μερίδιου των εργαζόμενων στο παραγόμενο εθνικό προϊόν, δεν υπάρχει φως στο βάθος του τούνελ. Υπάρχει μόνο το τούνελ της κινεζοποίησης, το σκοτάδι του οποίου σχεδιάζεται να γίνει πιο βαθύ. Στο σημείο αυτό πρέπει να παρακαλέσουμε να μην γίνει το λάθος να βαφτίσουμε δικαιοσύνη την ενδεχόμενη σχετική μείωση της ανεργίας, λόγω της σχετικής καπιταλιστικής ανάπτυξης. Η σχετική αύξηση της παραγωγής και της κυκλοφορίας θα απαιτήσει περισσότερα εργατικά χέρια. Όταν αυτά μισθωθούν υπό όρους κινεζοποίησης, τότε δεν έχουμε βελτίωση της κοινωνικής δικαιοσύνης, αλλά συνέχιση (τουλάχιστον με τους ίδιους όρους) της κοινωνικής αδικίας.

Στην πραγματικότητα, μόνο με βάθεμα της κοινωνικής αδικίας (δηλαδή της ταξικής εκμετάλλευσης) μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη του ελληνικού καπιταλισμού. Η επισήμανση του πρώτου Μνημονίου, ότι οι μισθοί και οι εργασιακές συνθήκες στην Ελλάδα θα πρέπει να συγκρίνονται μ' αυτά των χωρών της νοτιοανατολικής Ευρώπης κάθε άλλο παρά τυχαία ήταν. Και σίγουρα δεν ήταν αποτέλεσμα «νεοφιλελεύθερης ιδεοληψίας», όπως υποστήριζε τότε η συριζαϊκή προπαγάνδα. Με την εσωτερική αγορά στενή και διαρκώς συρρικνούμενη, ο ελληνικός καπιταλισμός -πέρα από ό,τι σχετίζεται με τον τουρισμό- μπορεί να αποκτήσει ενδιαφέρον μόνο ως καπιταλισμός που εξασφαλίζει υψηλό ποσοστό υπεραξίας, δηλαδή υψηλό βαθμό εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης, για παραγωγή με εξαγωγικό προσανατολισμό. Επομένως, οι όποιες αναπτυξιακές προοπτικές συναρτώνται απόλυτα από τη διατήρηση και το βάθεμα της κινεζοποίησης. Όλα τα υπόλοιπα, όλ' αυτά που βάζουν τον Τσίπρα να εκφωνεί (ο ίδιος δεν τα πολυκαταλαβαίνει κιόλας) είναι απλώς τροφή για αφελείς.

Δεν είναι τυχαίες οι συνεχείς αναφορές των Τσιπραίων στην «εξωστρέφεια» των επιχειρήσεων. Αυτό αποτελεί έμμεση ομολογία του ότι η σκληρή λιτότητα θα εξακολουθήσει να βασιλεύει στην αποικία Ελλάδα, επομένως η εσωτερική αγορά θα εξακολουθήσει να παραμένει στενή και γι' αυτό η παραγωγή πρέπει να έχει εξαγωγικό προσανατολισμό (αλλιώς δεν έχει νόημα).

Ούτε είναι τυχαίο ότι από τα όσα βαρύνδουπα είπε ο Τσίπρας στη φιάστα που οργάνωσε το Μαξίμου στο Μουσείο της Ακρόπολης την προηγούμενη εβδομάδα, συγκεκριμένα ήταν μόνο αυτά που αφορούν την ολοκλήρωση της κατασκευής των οδικών αξόνων. Το μονοπωλιακό κεφάλαιο που ασκεί διαχείριση μέσω της ΕΕ εξακολουθεί να χρηματοδοτεί αυτά τα έργα όχι μόνο και όχι τόσο επειδή στην κατασκευή συμμετέχουν και ευρωπαϊκοί καπιταλιστικοί όμιλοι, όσο γιατί οι σύγχρονοι οδικοί άξονες εξυπηρετούν την ταχύτερη και λιγότερο δαπανηρή μεταφορά των εμπορευμάτων. Το ευρωπαϊκό κεφάλαιο βοηθά στην ολοκλήρωση κάποιων υποδομών που θα εξυπηρετήσουν πρωτίτως τη δική του κερδοφορία. Και βέβαια, πρέπει να σημειωθεί το γεγονός ότι ο μηχανισμός των ιμπεριαλιστών δανειστών επέβαλε την πώληση υποδομών και κρατικής ιδιοκτησίας που σχετίζονται με τον τουρισμό (περιφερειακά αεροδρόμια, Ελληνικό και ακολουθούν μαρίνες κλπ.).

Την αναπτυξιακή φιάστα του Μουσείου

της Ακρόπολης την έχασαν οι πάντες την επαύριο κιόλας της πραγματοποιήσής της. Δεν την τίμησε, άλλωστε, ο Γιούνκερ που τίμησε τη γενική συνέλευση του ΣΕΒ. Ούτε ο Ρέγκλινγκ και τα στελέχη της τρόικας που πήραν μέρος στο συνέδριο του Economist. Σ' αυτές τις δυο εκδηλώσεις φάνηκε καθαρά, από τη μια, η επιδίωξη της κεφαλαιοκρατίας, ντόπιας και ξένης, για βάθεμα της κινεζοποίησης και, από την άλλη, η σοβούσα πλέον αντίθεση ανάμεσα στη ντόπια κεφαλαιοκρατία και τους ιμπεριαλιστές δανειστές επί ενός συγκεκριμένου πεδίου.

Ποτέ κατά τα μνημονιακά χρόνια ο ΣΕΒ δεν άρθρωσε κουβέντα κατά των ιμπεριαλιστών δανειστών και της τρόικας τους. Τους αναγνώριζε το γεγονός ότι ανέλαβαν τη διοίκηση του ελληνικού κράτους και προώθησαν την κινεζοποίηση. Με την κινεζοποίηση να έχει κατά βάση ολοκληρωθεί, ο ΣΕΒ άρχισε πλέον να γκρινιάζει για τη φορολογία. Και είναι η πρώτη φορά που το κάνει σε τόσο υψηλούς τόνους. Μπορεί ο Μητσοτάκης να προσπαθεί να κάνει πολιτική σπέκουλα ισχυριζόμενος ότι γι' αυτό φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως ο ΣΕΒ δεν τον ακολουθεί σ' αυτό. Ο ΣΕΒ θέλει «τρελά» την κινεζοποίηση (γι' αυτό δε λέει κουβέντα ενάντιά της, ούτε ζητά επιστροφή στο προ Μνημονίων μισθολογικό και εργασιακό καθεστώς), όμως θέλει και μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης των επιχειρήσεων, που αναγκαστικά ανέβηκε κατά τα μνημονιακά χρόνια. Γνωρίζοντας ότι δε γίνεται να αυξηθεί άλλο η έμμεση φορολογία, γνωρίζοντας επίσης ότι τα περιθώρια μείωσης μισθών και επιπέδου απασχόλησης στο δημόσιο δεν είναι τόσο μεγάλα πλέον, ο ΣΕΒ ζητάει μειώσεις στο στόχο για το «πρωτογενές πλεόνασμα», έτσι που το ελληνικό κράτος να έχει περιθώρια να μειώσει τη φορολογία των επιχειρήσεων.

Έτσι, έχει διαμορφωθεί μια ευρεία συμμαχία, που έχει και Στουρνάρα, και Τσίπρα, και ΣΕΒ, και Μητσοτάκη. Όλοι ζητούν από τους ιμπεριαλιστές δανειστές μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων. Και υποδεικνύουν τον όρο υπό τον οποίο αυτό μπορεί να γίνει, χωρίς να διασαλευτεί η δημοσιονομική σταθερότητα: για την περίοδο μετά το 2018 να μειωθούν οι στόχοι για «πρωτογενές πλεόνασμα» σε 1,5% - 2%. Αυτό σημαίνει να υπάρξει μια νέα αναδιάρθρωση του χρέους, έτσι που οι δανειστές να «αρμέγουν» λιγότερα κάθε χρόνο από το ελληνικό κράτος.

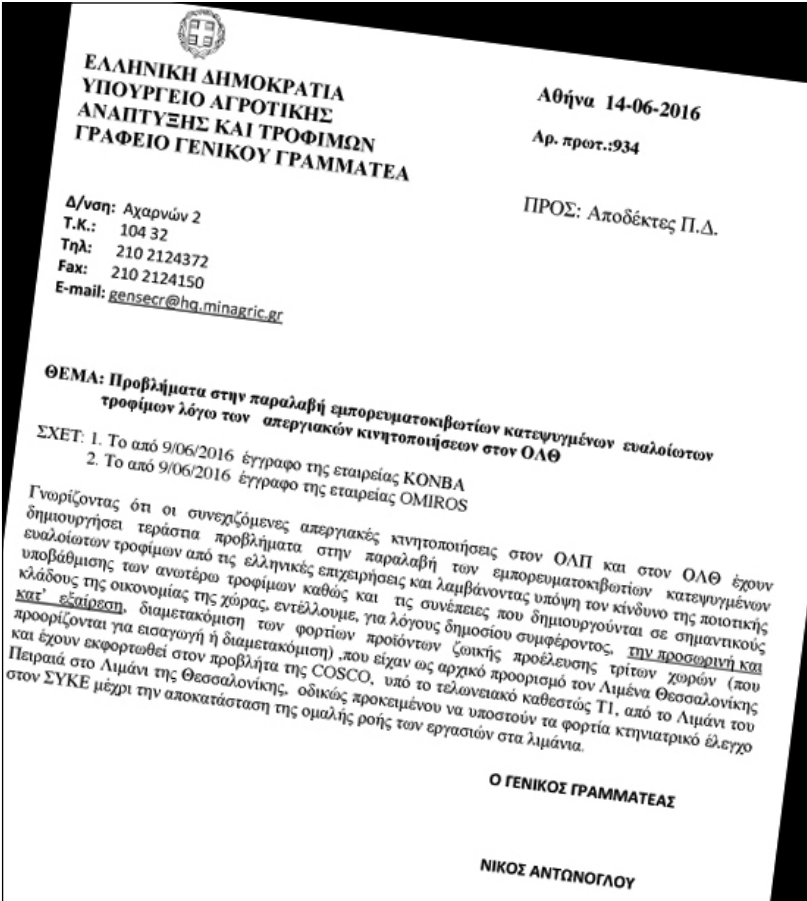
Δεν έχει σημασία να προσπαθήσουμε να προβλέψουμε αν και πότε θα γίνει αυτό. Εκείνο που πρέπει να σημειώσουμε είναι πως αυτό, αν γίνει, δε θα έχει καμιά σχέση με κοινωνική δικαιοσύνη. Αντίθετα, πρέπει να θεωρήσουμε βέβαιο ότι θα συνοδεύεται από μέτρα βαθέματος της κινεζοποίησης. Η λογική που εφαρμόζεται σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι εξαιρετικά απλή: θέλετε να μειώσετε τη φορολογική επιβάρυνση των επιχειρήσεων; Κόψτε δαπάνες. Και ποιες δαπάνες να κόψουμε; Κόψτε τις συντάξεις που έτσι κι αλλιώς είναι... γενναίες. Το έδαφος έχει στρωθεί με τις «προσωπικές διαφορές», οπότε εκείνο που μένει είναι η πρακτική εφαρμογή.

Μπορούμε να πιάσουμε το ζήτημα της ανάπτυξης και από άλλες πλευρές. Πάλι στο ίδιο συμπέρασμα θα οδηγηθούμε. Ορμητική ανάπτυξη δεν πρόκειται να υπάρξει και -σε κάθε περίπτωση- όρος για τη σχετική σταθεροποίηση ενός χαμηλού ρυθμού ανάπτυξης είναι η διατήρηση και το βάθεμα της κινεζοποίησης της εργατικής τάξης.

Πέτρος Γιώτης

Απεργοσπαστικό μηχανισμό στα λιμάνια στήνει η συγκυβέρνηση

Κουρέλιασαν κάθε έννοια νομιμότητας - Κίνδυνος για τη δημόσια υγεία

γεγονός που απαγορεύεται ρητά από τη νομοθεσία. Δεν περιορίζεται μόνο ο΄ αυτό, αλλά διέταξε και τη μεταφορά προϊόντων κτηνιατρικού ενδιαφέροντος οδικώς από τις εγκαταστάσεις της COSCO στον ΟΛΟ, χωρίς να έχει γίνει ο κτηνιατρικός έλεγχός τους στο ΣΥΚΕ Πειραιά!

Οι εταιρίες ξεφόρτωσαν στις εγκαταστάσεις της COSCO στον Πειραιά και προϊόντα που προορίζονται για τη λιμάνι της Θεσσαλονίκης, όπου απεργούν οι εργαζόμενοι στον ΟΛΟ. Βλέπετε, στη Θεσσαλονίκη δεν υπάρχει (ακόμα) ιδιωτικό λιμάνι όπως στον Πειραιά. Επειδή, όμως, τα ΣΥΚΕ (όπως όλος ο δημόσιος τομέας) είναι απογυμνωμένα από προσωπικό, φαίνεται πως το ΣΥΚΕ Πειραιά θα καθυστερούσε να πραγματοποιήσει όλους τους προβλεπόμενους ελέγχους, δεδομένου ότι δέχεται έτσι κι αλλιώς το μεγαλύτερο όγκο προϊόντων κτηνιατρικού ενδιαφέροντος από τρίτες χώρες και θα έπρεπε να επιβαραυνθεί και με τα προϊόντα που υπό κανονικές συνθήκες θα ξεφορτώνονταν και θα ελέγχονταν στη Θεσσαλονίκη. Ετσι, η πολιτική ηγεσία του ΥπΑΑΤ αποφάισε να στείλει αυτά τα προϊόντα στη Θεσσαλονίκη οδικώς και εξέδωσε τη σχετική διαταγή.

Η μεταφορά προϊόντων κτηνοτροφικού ενδιαφέροντος οδικώς απαγορεύεται ρητά από την εθνική και την κοινοτική νομοθεσία, εάν δεν προηγηθούν όλοι οι προβλεπόμενοι κτηνιατρικοί έλεγχοι στο ΣΥΚΕ που βρίσκεται στο λιμάνι εισόδου των προϊόντων αυτών. Η απαγόρευση θεσπίστηκε με την Οδηγία 78 του 1997, η οποία ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο με το ΠΔ 120 του 2000. Τα ΣΥΚΕ υφίστανται περιοδικούς ελέγχους από όργανα της ΕΕ και αν διαπιστωθούν τέτοιου τύπου παρανομίες υπάρχει κίνδυνος να κλείσουν και να απαγορευτούν οι εισαγωγές προϊόντων κτηνιατρικού ενδι-

αφέροντος από τρίτες χώρες.

Με την απόφαση του αυτή ο Ν. Αντώνηγλου βάζει σε περιπέτειες δημόσιους υπάλληλους, τόσο του ΣΥΚΕ Θεσσαλονίκης όσο και του Ε΄ Τελωνείου Πειραιά, καθώς τους υποχρεώνει να παρανομήσουν. Οι υπάλληλοι του ΣΥΚΕ παραβίασαν το ΠΔ 120/2000, που προβλέπει να γίνεται ο κτηνιατρικός έλεγχος στο ΣΥΚΕ στο λιμάνι εισόδου, δηλαδή το ΣΥΚΕ Πειραιά, και ότι απαγορεύεται η προώθηση οδικώς των προϊόντων αυτών χωρίς να έχουν γίνει οι προβλεπόμενοι έλεγχοι. Ενώ το γνωρίζουν αυτό, πέταξαν το μπαλάκι της αντιπαράθεσης με τους απεργούς εργαζόμενους του ΟΛΟ στους εκτελωνιστές, ενημερώνοντας τον ΣΕΟ ότι οι εκτελωνιστές αναλαμβάνουν την υποχρέωση να περάσουν από την εισοδο του ΟΛΟ όλα αυτά τα προϊόντα και να τα πάνε στο ΣΥΚΕ Θεσσαλονίκης.

Συγκεκριμένα, η προϊσταμένη του Τμήματος Κτηνιατρικής Θεσσαλονίκης, Πολυμερίδου Γεσθημανή, απέστειλε τον απεργοσπαστικό «φετφά» Αντώνηγλου στους εκτελωνιστές, σημειώνοντας τα εξής: «Θα θέλαμε να τονίσουμε ότι ο έλεγχος θα πραγματοποιηθεί στις εγκαταστάσεις του ΣΥΚΕ ΛΙΜΕΝΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ και αυτό σημαίνει ότι την ευθύνη της προσκόμισης των εμπορευματοκιβωτίων και της διέλευσής τους από την Πύλη του λιμανιού την αναλαμβάνει ο κάθε εκτελωνιστής».

Στη βρόμικη υπόθεση που στριμμάτος του απεργοσπαστικού μηχανισμού **ενεπλάκη από την αρχή και το υπουργείο Οικονομικών**, γεγονός που δείχνει ότι δεν πρόκειται για πρωτοβουλία του διδύμου Αποστόλου-Αντώνηγλου, αλλά για **κυβερνητική απόφαση**. Ο Αντώνηγλου κοινοποίησε το έγγραφό του, στις 14 Ιούνη, και στη Διεύθυνση Τελωνειακών Διαδικασιών της Γενικής Διεύθυνσης Τελωνείων και ΕΦΚ του υπουργείου Οικονομικών.

Ενώ η απλή κοινοποίηση δεν απαιτεί ενέργεια, η Διεύθυνση κοινοποίησε τον «φετφά» Αντώνηγλου και στο Ε΄ Τελωνείο Πειραιά, σαν να μην τρέχει τίποτα. Ήταν σαν να έλεγε στο τελωνείο να κάνει ό,τι ζητά ο Αντώνηγλου! Και βέβαια, τέτοιες ενέργειες δε γίνονται από υπηρεσιακούς παράγοντες χωρίς να έχει προηγηθεί **εντολή από την πολιτική ηγεσία**. Αυτό αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι την επομένη (15 Ιούνη), η εν λόγω Διεύθυνση του ΥΠΟΙΚ έφτιαξε δικό της έγγραφο (αρ. πρωτοκόλλου ΔΤΔΤ090606ΕΞ2016, εισηγητής Δ. Τσακαλίδης, υπογράφηκε η προϊσταμένη Σ. Παπαγιάννη), που απευθύνεται στο Ε΄ Τελωνείο Πειραιά και στο Α΄ Τελωνείο Θεσσαλονίκης (κοινοποιείται και στο γραφείο του Αντώνηγλου), με το οποίο **Ζητά από τα τελωνεία να εφορμόσουν τον παράνομο «φετφά» του Αντώνηγλου**, μεταφέροντας τα εμπορεύματα από τις εγκαταστάσεις της Cosco στις εγκαταστάσεις του ΟΛΟ οδικώς, χωρίς να έχουν γίνει οι απαραίτητοι κτηνιατρικοί έλεγχοι στο ΣΥΚΕ Πειραιά, όπως απαιτεί ο νόμος! Εντελώς υποκριτικά, τα τελωνεία καλούνται να συνεργαστούν με τις κτηνιατρικές υπηρεσίες για να εξασφαλιστεί η μη αλλοίωση των προϊόντων! Είναι υποκριτικό αυτό, γιατί κίνδυνος αλλοίωσης δεν υπάρχει. Οι κίνδυνοι είναι άλλοι και τους ξέρουν πολύ καλά: δεν ελέγχεται τι μπορεί να γίνει κατά την οδική μεταφορά.

Ο προϊστάμενος του Ε΄ Τελωνείου Πειραιά κ. Φλωράτος, αν δώσει τα εμπορεύματα οδικώς για τη Θεσσαλονίκη, **θα παρανομήσει και θα έχει ποινικές ευθύνες**, γιατί σύμφωνα με τα άρθρα 3, 5, 7 και 9, πρέπει να προηγηθεί ο κτηνιατρικός έλεγχος και να εκδοθεί το πιστοποιητικό του άρθρου 5 παρ. 1 της οδηγίας 78 του 1997. Η τήρηση των διατάξεων αυτών δεν είναι τυπολατρική και γραφειοκρατική. Είναι προϊόν πολύχρονης πείρας και αποσκοπεί στην προστασία -στοιχειώδεις τουλάχιστον- της δημόσιας υγείας.

Ο κ. Φλωράτος επικαλείται το έγγραφο της Διεύθυνσης του, όμως -στο βαθμό που ο ίδιος δεν έχει καταγράψει τη διαφώνια του και δεν έχει δεχτεί εντολή να εκτελέσει, παρά τη διαφωνία του- **εξακολουθεί να έχει και προσωπικές ποινικές ευθύνες**. Περιττεύει να πούμε ότι θα εξακολουθήσουμε να παρακολουθούμε αυτή την υπόθεση, που δεν περιορίζεται μόνο στο στήσιμο ενός απεργοσπαστικού μηχανισμού, αλλά συνιστά **σκάνδαλο σε βάρος της δημόσιας υγείας**, καθώς μετατρέπεται σε «σορωτήρι» το μηχανισμό ελέγχου και τις προβλεπόμενες διαδικασίες, μόνο και για να σπάσει την απεργία των εργαζόμενων του ΟΛΠ και του ΟΛΟ και για να εξυτηρηθείς τους εισαγωγείς, χάριν των οποίων θυσιάζεται η δημόσια υγεία.

λουθεί να έχει και προσωπικές ποινικές ευθύνες.

Περιττεύει να πούμε ότι θα εξακολουθήσουμε να παρακολουθούμε αυτή την υπόθεση, που δεν περιορίζεται μόνο στο στήσιμο ενός απεργοσπαστικού μηχανισμού, αλλά συνιστά **σκάνδαλο σε βάρος της δημόσιας υγείας**, καθώς μετατρέπεται σε «σορωτήρι» το μηχανισμό ελέγχου και τις προβλεπόμενες διαδικασίες, μόνο και για να σπάσει την απεργία των εργαζόμενων του ΟΛΠ και του ΟΛΟ και για να εξυτηρηθείς τους εισαγωγείς, χάριν των οποίων θυσιάζεται η δημόσια υγεία.

Αντεργατικό μένος

Ο γενικός γραμματέας του ΥπΑΑΤ Ν. Αντώνηγλου διέταξε, επιπροσθέτως, τους δημόσιους υπάλληλους του ΣΥΚΕ Πειραιά να πραγματοποιήσουν τις κτηνιατρικούς ελέγχους όχι στις εγκαταστάσεις του, που βρίσκονται στο χώρο ευθύνης του ΟΛΠ, αλλά σε εγκατάσταση που βρίσκεται στο χώρο της COSCO. Και αυτή η απόφαση είναι παράνομη. Περιττεύει να πούμε ότι **δε διασφαλίζεται ότι θα διεξαχθούν όλοι οι κτηνιατρικοί έλεγχοι που είναι απαραίτητοι για την προστασία της δημόσιας υγείας**.

Το αντεργατικό μένος των Τσιπροκαμμένων, η θηλήση τους να προωθήσουν τις ιδιωτικοποιήσεις των λιμανιών, που τις έχουν συμφωνήσει με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, τους οδηγούν σε αποφάσεις που κουρελιάζουν τη νομιμότητα και δημιουργούν κινδύνους για τη δημόσια υγεία.

Το μόνο που μετράει και για τους σημερινούς κυβερνώντες είναι η εξυπηρέτηση των καπιταλιστών-εισαγωγέων ζωικών προϊόντων. Επαναλαμβάνουμε: δεν πρόκειται μόνο για το ψάμι των εργαζόμενων στα λιμάνια, που απεργούν. Πρόκειται και για την προστασία της δημόσιας υγείας, καθώς το σύστημα κτηνιατρικού ελέγχου εισαγόμενων τροφίμων γίνεται σορωτήρι. Εχουμε, λοιπόν, έναν επιπλέον λόγο να μην ξορκίζουμε τις φωνές, αναγκάζοντας την πολιτική ηγεσία του ΥπΑΑΤ να πάρει πίσω τις παράνομες αποφάσεις της.

Γεράσιμος Λιόντος

Πανελλήνια Ομοσπονδία Γεωτεχνικών Υπαλλήλων

Πάρτε πίσω τις παράνομες αποφάσεις

Σε καταγγελία για το στήσιμο του παράνομου απεργοσπαστικού μηχανισμού προέβη την περασμένη Πέμπτη η ΠΟΓΕΔΥ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Γεωτεχνικών Δημοσίων Υπαλλήλων), που εκπροσωπεί τους γεωπόνους, δασολόγους, κτηνίατρος, ιχθυολόγους και γεωλόγους που υπηρετούν στο δημόσιο. Την παραθέτουμε χωρίς κανένα δικό μας σχόλιο.

Αθήνα 23-6-2016

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Η Συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ως πρώτη φορά Αριστερή κυβέρνηση, υφάει να απεργοσπαστικό μηχανισμό, για να σπάσει την απεργία των εργαζόμενων του ΟΛΠ και του ΟΛΟ. Στα σχέδια αυτά εμπλέκει τους Κτηνιάτρους Υπαλλήλους του ΥΠ.Α.Α.Τ., που υπηρετούν στους Σταθμούς Υγειονομικού Κτηνιατρικού Ελέγχου (ΣΥΚΕ), εντέλλοντάς τους να παραβιάσουν την Εθνική και την Ενωσιακή Νομοθεσία που καθορίζει την λειτουργία των ΣΥΚΕ, προφασίζόμενη λόγους Δημόσιου συμφέροντος για να προωθήσει την ιδιωτικοποίηση των λιμανιών.

Ενώ η Εθνική και η Ενωσιακή Νομοθεσία, σαφώς καθορίζει πως **απαγορεύεται ρητά** η μεταφορά τροφίμων ζωικής προέλευσης, προερχομένων από τρίτες χώρες, εάν δεν προηγηθούν όλοι οι προβλεπόμενοι Κτηνιατρικοί έλεγχοι στην απεργία των εργαζόμενων του ΟΛΠ και του ΟΛΟ. Στα σχέδια αυτά

«Αυτό με τις τριετίες δεν είναι άμεσο αντικείμενο της Επιτροπής, το λέει ο νόμος. Ο νόμος λέει ότι από το 2017 θα πρέπει να υπάρξει ένας ενιαίος μισθός, χωρίς να προβλέπονται οι τριετίες, αλλά δεν είναι δικό μας θέμα. Τώρα τι θα γίνει και αν θα αλλάξει ή όχι είναι άλλο θέμα. Για τη διάψευση του υπουργείου Εργασίας; Δεν το ξέρω. Εγώ δεν μπορώ να ασχοληθώ με το τι λέει το υπουργείο Εργασίας. Εμείς είμαστε μια Επιτροπή που θα εξετάσουμε με τη δική μας σκοπιά. Αρα περιμένετε να δούμε πώς θα εξελιχθεί το θέμα. Δεν έχω κάποια απάντηση να δώσω».

Αυτή ήταν η τοποθέτηση που έκανε σε τηλεοπτική εμφάνισή του την περασμένη Τετάρτη ο καθηγητής Εργατικών Δικαιώ και μέλος της Επιτροπής Εμπειρογνομώνων του τρίτου Μνημονίου Ιωάννης Κουκιάδης. Ο Κουκιάδης είναι ο μόνος Έλληνας που συμμετέχει σ΄ αυτή την Επιτροπή, καθώς η κυβερνήση δεν βρήκε εργατολόγους πρόθυμους «να βάλουν το κεφάλι τους στο ντορβά». Ετσι, η ελληνική κυβέρνηση εκπροσωπείται στην Επιτροπή από τους Γερμανούς Γκέρχαρντ Μπος και Βόλφγκανγκ Ντόμπλερ, ενώ ο Κουκιάδης μπήκε στη τελευταία στιγμή, με πρόταση του εκπροσώπου της Κομισιόν, Ντέκλαν Κοστέλο, για να σωθούν κάποια προσχήματα. Πρόεδρος της Επιτροπής είναι, ως γνωστόν, ο Ολλανδός Γιαν Φαν Ουρς.

Δεν είναι δύσκολο να αντιληφθεί κανείς τους λόγους της απροθυμίας των εργατολόγων να συμμετάσχουν σ΄ αυτή την Επιτροπή. Ξέρουν πως το πόρισμα της θα χρησιμοποιηθεί ως ιδεολογικό περιτύλιγμα για νέες αντεργατικές ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις. Και βέβαια, όπου οι απόψεις της Επιτροπής δε θα είναι και τόσο συμβατές με τους σχεδιασμούς που για λογαριασμό των καπιταλιστών προωθούν τρόικα και συγκυβέρνηση, αλλά θα τις αγνοήσουν. Το πόρισμα της Επιτροπής δε θα είναι δεσμευτικό. Θυμίζουμε τι προβλέπει το τρίτο Μνημόνιο:

«Πανεξέταση των θεσμών της αγοράς εργασίας. Έως τον Οκτώβριο του

2015 η κυβέρνηση θα δρομολογήσει διαδικασία **διαβούλευσης** με επικεφαλής μια ομάδα ανεξάρτητων εμπειρογνομώνων με σκοπό την **επανεξέταση ορισμένων υφιστάμενων πλαισίων της αγοράς εργασίας**, συμπεριλαμβανομένων των ομαδικών απολύσεων, της συλλογικής δράσης και των συλλογικών διαπραγματεύσεων, **λαμβάνομένων υπόψη** των βέλτιστων πρακτικών σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο. Περαιτέρω συμβολή στη διαδικασία διαβούλευσης που περιγράφεται ανωτέρω θα παρασχεθεί από διεθνείς οργανισμούς, συμπεριλαμβανομένης της ΔΟΕ. Η οργάνωση, οι όροι εντολής και τα χρονοδιαγράμματα **θα συμφωνηθούν με τα θεσμικά όργανα**. Μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας επανεξέτασης, **οι αρχές θα ευθυπνηθούν** τα πλαίσια για τις ομαδικές απολύσεις, τη συλλογική δράση και τις συλλογικές διαπραγματεύσεις με τις βέλτιστες πρακτικές στην ΕΕ. Δεν θα πραγματοποιηθεί καμία αλλαγή στο τρέχον πλαίσιο συλλογικών διαπραγματεύσεων πριν από την ολοκλήρωση της επανεξέτασης. Οι αλλαγές στις πολιτικές για την αγορά εργασίας **δεν θα πρέπει να συνεπάρουν την επιστροφή σε παλαιότερα πλαίσια πολιτικής**, ασύμβατα με τους στόχους της προώθησης μιας βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης».

Εκείνος που θα νομοθετήσει είναι η συγκυβέρνηση, δηλαδή η τρόικα. Η Επιτροπή απλώς θα... οργανώσει το διάλογο. Αυτό έκανε την περασμένη Τρίτη στο υπουργείο Εργασίας, όπου συναντήθηκε με εκπροσώπους της ξεπουλημένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Ο Κατρούγκαλος, σε ένα από τα καθησυχαστικά δελτία τύπου που εκδίδει δυο-τρεις φορές την εβδομάδα, έκανε λόγο για «επαφές της Επιτροπής Ειδικών με τους κοινωνικούς συνομιλητές που υπογράφουν την Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και άλλους θεσμικούς φορείς». Ακόμα και σ΄ αυτό το επίπεδο (της προπαγάνδας), όμως, ο Κατρούγκαλος καταφέρει να κάνει ρόδο, καθώς οργάνωσε δύο συναντήσεις της Επιτροπής με συνδικαλιστι-

σους φορείς. Μία με τη ΓΣΕΕ και μία με ΕΚΑ-ΟΙΥΕ, σε μία προσπάθεια να πιάσει από το παρόθυμο και κάποιους συνριζαίους (υπάρχουν στην ΟΙΥΕ), αφού Πέμπτη την «πρώτη παρόμοια συνάντηση της αγοράς εργασίας κτλ., χωρίς να αρνήθηκε και να συμμετάσχει στη φάρα του «διαλόγου». Ετσι, η ΠΑΣΚΕ βρήκε την ευκαιρία να καταγγείλει τον Κατρούγκαλο ότι προσπαθεί να διασπάσει τη συνδικαλιστική εκπροσώπηση, ενώ οι συριζαίοι συνδικαλιστές έγιναν μαλλιά-κουβάρια με τους πρασινογάλαζους.

Ο Παναγόπουλος δήλωσε ότι οι δανειστές «θέλουν να οδηγήσουν σε περεταίρω μείωση της αμοιβής της εργασίας, σε περαιτέρω απορρύθμιση μίας αγοράς η οποία ούτως ή άλλως είναι εντελώς διαλεμένη». Όταν δε ρωτήθηκε για τις θέσεις της Επιτροπής είπε με νόημα: «Η επιτροπή σύμφωνα με αυτά που λένε, ποies είναι οι καλύτερες ευρωπαϊκές πρακτικές». Αλλά σιγανά, γι΄ αυτό τους είπα λίγο ειρωνικά, υπάρχει καλή ευρωπαϊκή πρακτική στην απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων, σε μια χώρα με 30% ανεργία». Ακόμα και η συριζαϊκή πλειοψηφία της ΟΙΥΕ μίλησε για «παράδειδο γεγονός ότι η συνάντηση (με ευθύνη του Υπ. Εργασίας) έγινε πρόχειρα, χωρίς συγκεκριμένη ατζέντα και πλαίσιο συζήτησης».

Ο πρόεδρος του ΕΚΑ δήλωσε: «Στο κάλεσμα του Υπουργείου Εργασίας για να συναντήσουμε τους επτά «σοφούς» απεσταλμένους της τρόικας, οι οποίοι ευθύνονται για αυτό που ζουν οι εργαζόμενοι στην χώρα μας τα χρόνια του μνημονίου (μισθούς πείνας, απλήρωτη εργασία, απολύσεις, ανεργία), ακούσαμε τα «αθώα» ερωτήματά τους: Τι σκοπεύατε για τις ομαδικές απολύσεις, τις συλλογικές συμβάσεις, τον συνδικαλιστικό νόμο και τον κατώτατο μισθό».

Ο Παναγόπουλος δήλωσε ότι οι δανειστές «θέλουν να οδηγήσουν σε περεταίρω μείωση της αμοιβής της εργασίας, σε περαιτέρω απορρύθμιση μίας αγοράς η οποία ούτως ή άλλως είναι εντελώς διαλεμένη». Όταν δε ρωτήθηκε για τις θέσεις της Επιτροπής είπε με νόημα: «Η επιτροπή σύμφωνα με αυτά που λένε, είναι ανεξάρτητοι επιστήμονες, που με βάση την εντολή που έχουν πάρει, στα ζητήματα που σας προανέφερα, θα πουν ποies είναι οι καλύτερες ευρωπαϊκές πρακτικές». Αλλά σιγανά, γι΄ αυτό τους είπα λίγο ειρωνικά, υπάρχει καλή ευρωπαϊκή πρακτική στην απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων, σε μια χώρα με 30% ανεργία». Ακόμα και η συριζαϊκή πλειοψηφία της ΟΙΥΕ μίλησε για «παράδειδο γεγονός ότι η συνάντηση (με ευθύνη του Υπ. Εργασίας) έγινε πρόχειρα, χωρίς συγκεκριμένη ατζέντα και πλαίσιο συζήτησης».

Ο πρόεδρος του ΕΚΑ δήλωσε: «Στο κάλεσμα του Υπουργείου Εργασίας για να συναντήσουμε τους επτά «σοφούς» απεσταλμένους της τρόικας, οι οποίοι ευθύνονται για αυτό που ζουν οι εργαζόμενοι στην χώρα μας τα χρόνια του μνημονίου (μισθούς πείνας, απλήρωτη εργασία, απολύσεις, ανεργία), ακούσαμε τα «αθώα» ερωτήματά τους: Τι σκοπεύατε για τις ομαδικές απολύσεις, τις συλλογικές συμβάσεις, τον συνδικαλιστικό νόμο και τον κατώτατο μισθό».

Βάλαμε σκόπιμα αρκετό ρεπορτάζ

Καθυστερούν να εκδώσουν την απόφαση για τον υγροβιότοπο της Λίμνης Στυμφαλίας

Στις 2 Ιούνη πραγματοποιήθηκε στα γραφεία της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος σύσκεψη με θέμα τον υγροβιότοπο της Λίμνης Στυμφαλίας. Στη σύσκεψη αυτή πήραν μέρος και οι προϊστάμενοι της Διεύθυνσης Συντονισμού της Γενικής Διεύθυνσης Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου και της Γενικής Διεύθυνσης Δασών και ο εκτελών χρέη γενικού γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου. Οι συγκεκριμένοι υπηρεσιακοί παράγοντες υποχρεώθηκαν να εκδώσουν απόφαση, με αποδέκτη την Τράπεζα Πειραιώς, στην οποία θα τονίζον στους εκπροσώπους της τράπεζας ότι δεν μπορεί να γίνει η επέμβαση που σχεδιάζει στη Λίμνη της Στυμφαλίας, γιατί μετατρέπεται τον υγροβιότοπο σε αγρότοπο παραγωγής

από τις ανούσιες συναντήσεις της Επιτροπής με συνδικάτα και καπιταλιστικές οργανώσεις, για να φανεί η κοροϊδία. Γι΄ αυτό και ο Κατρούγκαλος, βλέποντας ότι δε βγήκε τίποτα από το σόου που πήγε να στήσει, ανακάλυψε εσπευσμένα ότι «θα ενημερώνει σε τακτικές συναντήσεις τους δημοσιογράφους του εργατικού ρεπορτάζ για τα τρέχοντα θέματα του Υπουργείου» (τώρα το θυμήθηκε) και κάλεσε για την Πέμπτη την «πρώτη παρόμοια συνάντηση με έμφαση στις εξελίξεις σχετικά με τα εργασιακά». Δεν έχουμε ρεπορτάζ, αλλά δε θα είχε και καμιά σημασία. Ο Κατρούγκαλος θα επαναλαμβάνει σε καθημερινή βάση τα γνωστά περί επαναφοράς του πλαισίου των συλλογικών διαπραγματεύσεων, περί επαναρρύθμισης της αγοράς εργασίας κτλ., χωρίς να παραλείπει να μιλάει για τις γνωστές... κόκκινες γραμμές.

Ο Παναγόπουλος δήλωσε ότι οι δανειστές «θέλουν να οδηγήσουν σε περεταίρω μείωση της αμοιβής της εργασίας, σε περαιτέρω απορρύθμιση μίας αγοράς η οποία ούτως ή άλλως είναι εντελώς διαλεμένη». Όταν δε ρωτήθηκε για τις θέσεις της Επιτροπής είπε με νόημα: «Η επιτροπή σύμφωνα με αυτά που λένε, είναι ανεξάρτητοι επιστήμονες, που με βάση την εντολή που έχουν πάρει, στα ζητήματα που σας προανέφερα, θα πουν ποies είναι οι καλύτερες ευρωπαϊκές πρακτικές». Αλλά σιγανά, γι΄ αυτό τους είπα λίγο ειρωνικά, υπάρχει καλή ευρωπαϊκή πρακτική στην απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων, σε μια χώρα με 30% ανεργία». Ακόμα και η συριζαϊκή πλειοψηφία της ΟΙΥΕ μίλησε για «παράδειδο γεγονός ότι η συνάντηση (με ευθύνη του Υπ. Εργασίας) έγινε πρόχειρα, χωρίς συγκεκριμένη ατζέντα και πλαίσιο συζήτησης».

Ο πρόεδρος του ΕΚΑ δήλωσε: «Στο κάλεσμα του Υπουργείου Εργασίας για να συναντήσουμε τους επτά «σοφούς» απεσταλμένους της τρόικας, οι οποίοι ευθύνονται για αυτό που ζουν οι εργαζόμενοι στην χώρα μας τα χρόνια του μνημονίου (μισθούς πείνας, απλήρωτη εργασία, απολύσεις, ανεργία), ακούσαμε τα «αθώα» ερωτήματά τους: Τι σκοπεύατε για τις ομαδικές απολύσεις, τις συλλογικές συμβάσεις, τον συνδικαλιστικό νόμο και τον κατώτατο μισθό».

Βάλαμε σκόπιμα αρκετό ρεπορτάζ

διαπραγμάτευση. Τους αρκεί το ότι η κυβέρνηση αυτού του κόμματος νομοθετεί και εφαρμόζει τα πάντα.

Τα Μνημόνια εγκαίνιασαν μια διαδικασία ανοιχτού αποικισμού της χώρας από το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο (κυρίως από τον γερμανικό ιμπεριαλισμό που διαδραματίζει ηγεμονικό ρόλο στην ΕΕ) και ταυτόχρονα μια διαδικασία κινεζοποίησης της ελληνικής εργατικής τάξης. Η κινεζοποίηση της κατά βάση ολοκληρωμένης, όμως υπάρχουσας ακόμα πράγματα που θέλουν να κάνουν. Και τις ομαδικές απολύσεις θέλουν να κάνουν πιο εύκολες και τους μισθούς και τα μεροκάματα να ρίξουν κι άλλο, πλησιάζοντάς τα ακόμα περισσότερο προς τα επίπεδα των χωρών της νοτιοανατολικής Ευρώπης, που θεωρούν ότι είναι συγκρίσιμες με την Ελλάδα σ΄ αυτό το επίπεδο.

Επομένως, τα εργατικά δικαιώματα έχουν τεθεί στην κλίνη του Προκρούστη και στόχος τους είναι να παραμείνουν μόλιμα εκεί. Δεν είναι τυχαίο ότι, μετά τα όσα θεσμοθετήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια, υπάρχει κεφάλαιο για τις εργασιακές σχέσεις και στο τρίτο Μνημόνιο. Και βέβαια, πρέπει να είναι κανείς εξαιρετικά αφελής για να πιστέψει ότι η σκόπιμη γενικόλογια του τρίτου Μνημόνιου αφήνει περιθώρια για επαναφορά κάποιων από τις «κανονικότητες» του παρελθόντος. Η επιστροφή στο παρελθόν απαγορεύεται ρητά, όπως είδαμε, κι εκείνο που μένει ανοιχτό είναι νέα πλήγματα σε μισθούς-μεροκάματα και εργασιακές σχέσεις. Ο ρυθμός υλοποίησης αυτών των πληγμάτων δεν έχει σημασία. Σημασία έχει το ότι **σίγουρα θα επιχειρηθούν**. Συμμετέχοντας στο συνέδριο του Economist οι εκπρόσωποι της τρόικας δεν άφησαν καμιά αμφιβολία επ΄ αυτού.

Κατά συνέπεια, αντί για συζήτηση πάνω στις παπίδες του κάθε Κατρούγκαλου, σε συζήτηση με πώς η εργατική τάξη θα μπορέσει κάποια στιγμή να ορθώσει απαραισιστική άμυνα. Όσα γίνονται στη Γαλλία το τελευταίο διμήνιο α αποτελέσουν τον «οδηγό» μας.

τι θα γράψει. Μεσ απάντησε ότι ως διευθυντής δεν υπακούει σε κανέναν και πως δεν πεiràζει αν περάσει ένας μήνας ακόμη!

Εκτιμούμε ότι ο συγκεκριμένος διευθυντής δε θέλει να εκδώσει την απόφαση, γιατί έτσι θα κλείσει οριστικά η δυνατότητα παρεμβάσεων από την Τράπεζα Πειραιώς στους υπηρεσιακούς παράγοντες, προκειμένου να τους αναγκάσει να δεχτούν την καταστροφική επέμβαση στη Λίμνη της Στυμφαλίας. Αν βγει η απόφαση, το ζήτημα των επεμβάσεων στη Λίμνη της Στυμφαλίας θα κλείσει οριστικά και ο υγροβιότοπος θα σωθεί. Ο Γενικός Διευθυντής Δασών Κ. Δημόπουλος οφείλει να θυμίσει στον Ν. Μπακοπούλου την υποχρέωσή του να εκδώσει άμεσα τη συμφωνηθείσα απόφαση.

Πανελλαδικές Εξετάσεις

Οι επιλογές των υποψήφιων συνάρτηση βαθμολογικών και κοινωνικών παραγόντων

Τα στατιστικά στοιχεία των βαθμολογιών των υποψήφιων που πήραν μέρος στις φετινές πανελλαδικές εξετάσεις αποτελούν τυπικά το πλαίσιο βάσει του οποίου οι υποψήφιοι θα προσπαθήσουν να συμπληρώσουν στη συνέχεια το μηχανογραφικό τους δελτίο, κάνοντας συγκρίσεις με τα περσινά δεδομένα, για το πώς δηλαδή κινήθηκαν οι βάσεις εισαγωγής. Ωστόσο οι συγκρίσεις με την περσινή χρονιά έχουν μεγάλο ποσοστό απόκλισης, καθώς φέτος έχουμε νέα δεδομένα: τη διαφοροποίηση στα επιστημονικά πεδία, τη μείωση των εξεταζόμενων μαθημάτων σε 4 (ή 5 κατά περίπτωση) από 6, τη μη συμμετοχή του προφορικού βαθμού, που βελτίωνε την επίδοση στα γραπτά, για τον υπολογισμό της τελικής βαθμολογίας.

Ανακοινώνοντας τα στατιστικά στοιχεία, το υπουργείο Παιδείας (Φίλης και Παντής) επεσήμανε ότι φέτος «τα θέματα τα οποία μπήκαν ήταν θέματα που ανταποκρίνονταν στην εκπαιδευτική διαδικασία μέσα στην αίθουσα», ήταν θέματα «διαβαθμισμένης δυσκολίας και μέσα από το βιβλίο και την τάξη» και ότι «τα 650 θέματα συνολικά που επέλεξε η Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων στις πανελλαδικές εξετάσεις ήταν εκτός των θεμάτων που έδιναν ως SOS τα φροντιστήρια, ενώ κανένα από αυτά δεν μπήκε στις Πανελλαδικές της τελευταίας τριετίας».

Οι δηλώσεις αυτές δείχνουν για μια ακόμη φορά ότι στην Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων δίνονται κάθε φορά οδηγίες από το υπουργείο Παιδείας ως προς την επιλογή των θεμάτων, ανάλογα με την πολιτική που θέλει να υπηρετήσει στη συγκεκριμένη στιγμή

το κόμμα που βρίσκεται στην εξουσία.

Στη φάση που βρισκόμαστε και ενώ περισσεύουν οι υποκριτικές δηλώσεις των συριζαίων για τον εξοντωτικό χαρακτήρα των εξετάσεων (υποκριτικές γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ εξακολουθεί να διατηρεί την καρμανιόλα των πανελλαδικών, παρά τις προεκλογικές εξαγγελίες για ελεύθερη πρόσβαση στα Πανεπιστήμια, ενώ και η πρόταση Λιάκου περιέχει εξετάσεις πανελλαδικού τύπου για την απόκτηση του εθνικού απολυτήριου και στη συνέχεια νέες εξετάσεις για την εισαγωγή στις υψηλόβαθμες περιζήτητες σχολές), η συγκυβέρνηση επέλεξε την κατεύθυνση που αναφέρεται παραπάνω, όπως προκύπτει από τις δηλώσεις του Φίλη και του γενικού γραμματέα του υπουργείου Παντή.

Θέλησε, δηλαδή, να δώσει την αίσθηση ότι το ενδιαφέρον της εστιάζεται στην ανακούφιση των μαθητών, στην καταπολέμηση της παραπαιδείας και ότι η τέτοια αντιμετώπιση των πανελλαδικών αποτελεί το πρόκριμα για τις αλλαγές που σχεδιάζονται για το μέλλον.

Όπως, όμως, γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο της Κόντρας, οι αλλαγές αυτές είναι του... πολύ μακρινού μέλλοντος (δηλώσεις Παντή). Το ίδιο, άλλωστε, επεσήμανε και ο Φίλης κατά την ανακοίνωση των στατιστικών στοιχείων των βαθμολογιών των πανελλαδικών: «Έχουμε πει ως Υπουργείο ότι συζητούμε, δεν βιαζόμαστε, προκειμένου να προχωρήσουμε στην αλλαγή του συστήματος επιλογής των παιδιών για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Έχει διατυπωθεί μια άποψη από την Επιτροπή Διαλόγου υπό τον κ. Λιάκο. Συζητούμε. Οποιαδήποτε αλλαγή στο σύστημα επιλογής των παιδιών για τα πανεπιστήμια, προϋποθέτει αλλαγή του Λυκείου, αλ-

λά και των πανεπιστημίων σε κάποιες πλευρές».

Παρόλο που τα θέματα αυτή τη χρονιά ήταν γενικά «εύκολα», δεν έχουμε έκρηξη αριστούχων. Αντίθετα έχουμε μείωση των μαθητών που πέφτουν κάτω από τη βάση και συγκέντρωση των υποψήφιων στις μεσαίες βαθμολογίες.

Το γεγονός αυτό δείχνει πόσο αβυσάνιστα είναι τα συμπεράσματα για καλούς και κακούς μαθητές, για μαθητές άξιους να περάσουν στις υψηλόβαθμες σχολές ή για την επιβολή «κοφτών», όπως αυτού της βάσης του 10. Δείχνει ότι οι εξετάσεις είναι σώμα ξένο και επένθετο στην εκπαιδευτική διαδικασία, που μετρά απλώς την αντοχή στην αγωνία, μέσο επιλογής των μαθητών και βαλβίδα ρύθμισης της ροής προς την τριτοβάθμια εξέταση.

Δείχνει ακόμα πως η όποια απόδοση των μαθητών σε αυτές είναι συνάρτηση κοινωνικών παραγόντων και όχι μόνο της μέγιστης ή ήσσονος προσπάθειας. Γιατί το μορφωτικό και οικονομικό περιβάλλον του μαθητή, κοντολογίς η ταξική θέση της οικογένειάς του στην κοινωνία καθορίζει σε μεγάλο βαθμό και το ενδιαφέρον του και το μέγεθος της προσπάθειας που καταβάλλει, αλλά και το αποτέλεσμα της προσπάθειας.

Τις επιλογές του τώρα, σε σχέση με τις σχολές της προτίμησής του, θα καθορίσουν και η βαθμολογία την οποία πέτυχε στις εξετάσεις, αλλά και η κοινωνικο-οικονομική κατάσταση της οικογένειάς του, σε συνάρτηση με τον τόπο κατοικίας. Η κρίση έχει τσακίσει τα μεσαία και χαμηλά στρώματα της εργαζόμενης κοινωνίας, με αποτέλεσμα αυτά να μην είναι σε θέση να στηρίξουν τις όποιες επιλογές των παιδιών τους, τη φοίτηση σε πολυδάπανες σχολές, σε

σχολές μακριά από τον τόπο κατοικίας. Το ρόλο τους, βέβαια, παίζουν και η αίγλη που ασκούν οι πολύφερνες σχολές των Πανεπιστημίων και οι πιθανότητες επαγγελματικής αποκατάστασης (·).

Σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία των φετινών πανελλαδικών εξετάσεων

♦ Στην Ομάδα των Ανθρωπιστικών Σπουδών:

Στα Αρχαία Ελληνικά έγραψε πάνω από τη βάση το 47,35% των υποψήφιων, ενώ άριστευσε το 2,78%. Στα Λατινικά το 69,09% και στην Ιστορία το 52,23%.

Στη Νεοελληνική Γλώσσα το 87% έγραψε πάνω από τη βάση. Έχουμε, όμως, μεγάλη συγκέντρωση των βαθμολογιών στη μεσαία κλίμακα.

Στα Μαθηματικά Γενικής Παιδείας το 66,19% των υποψήφιων έπεσε κάτω από τη βάση και το 6,56% συγκέντρωσε βαθμολογίες από 18-20.

♦ Στην Ομάδα των Θετικών Σπουδών:

Στα Μαθηματικά πάνω από τη βάση έγραψε το 53,24%, στη Φυσική το 69,5%, στη Βιολογία το 75,46% και στη Χημεία το 75,27%.

Στα Μαθηματικά τη μεγάλη συγκέντρωση την έχουμε στις μεσαίες βαθμολογίες. Αριστα (18-20) έγραψε το 2,5%.

Στη Φυσική από 18-20 έγραψε το 6,13%, στη Χημεία το 8,09% και στη Βιολογία το 6,25%.

Στην Ιστορία Γενικής Παιδείας έχουμε Βατερλό, αφού το 84,48% έγραψε κάτω από τη βάση.

♦ Στην Ομάδα Οικονομίας και Πληροφορικής:

Στα Μαθηματικά το 77,89% των υποψήφιων έγραψε κάτω από τη βά-

ση. Καλύτερες ήταν οι επιδόσεις στην Ανάπτυξη Εφαρμογών και στις Αρχές Οικονομικής Θεωρίας, με τα ποσοστά αντίστοιχα των υποψήφιων που έγραψαν πάνω από τη βάση να είναι 60,54% και 72,84%.

Οι άριστοι (18-20) ήταν στα Μαθηματικά ελάχιστοι (ποσοστό 0,85%), στην Ανάπτυξη Εφαρμογών 15% και στις Αρχές Οικονομικής Θεωρίας 32,34%.

Στα Μαθήματα Γενικής Παιδείας (σε όλες τις Ομάδες) πάνω από τη βάση έγραψαν στη Νεοελληνική Γλώσσα το 87,97%, στην Ιστορία το 17,36%, στα Μαθηματικά το 33,81 και στη Βιολογία το 73,04%.

Και αυτή τη χρονιά δεκάδες υποψήφιοι δεν θα μπορέσουν να πετύχουν την εισαγωγή τους στα ΑΕΙ-ΤΕΙ, αφού στις φετινές εξετάσεις μετείχαν συνολικά 103.402 υποψήφιοι για 69.985 θέσεις σε Πανεπιστήμια και ΤΕΙ. Αμέσως, αμέσως δηλαδή 33.417 υποψήφιοι μένουν εκτός νυμφώνος. Οι 84.441 υποψήφιοι είναι αυτοί των Γενικών Λυκείων. Αυτοί θα διεκδικήσουν 57.991 θέσεις. Εκτός ΑΕΙ-ΤΕΙ μένουν δηλαδή «με το καλημέρα» 26.450 υποψήφιοι.

Σημειώνουμε ότι ο αριθμός των εισακτέων φαίνεται για την ακαδημαϊκή χρονιά 2016-2017 αυξημένος κατά 1.640 θέσεις. Η αύξηση αυτή παρουσιάζεται λόγω της αύξησης του αριθμού των εισακτέων στα ΤΕΙ, ενώ στα Πανεπιστήμια έχουμε 345 θέσεις λιγότερες. Και οι συριζαίοι ακολουθήσαν την πολιτική των προκατόχων τους, αυξάνοντας τις θέσεις στα ΤΕΙ και μειώνοντας αυτές των Πανεπιστημίων για να στρέψουν τη νεολαία της εργαζόμενης κοινωνίας και ιδιαίτερα αυτή που προέρχεται από τα χαμηλά στρώματα στη λεγόμενη Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση.

Αποδεκατίστηκε το διδακτικό προσωπικό των ΑΕΙ-ΤΕΙ

Το διδακτικό προσωπικό των ΑΕΙ και των ΤΕΙ κυριολεκτικά αποδεκατίστηκε τα μνημονιακά χρόνια.

Σύμφωνα με έκθεση του υπουργείου Παιδείας, το χρονικό διάστημα 2009/10 - 2014/2015, το διδακτικό προσωπικό της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης υπέστη μείωση της τάξης του 40%. Από τα 24.636 άτομα διδακτικού προσωπικού απέμειναν μόνο 14.686.

Η μείωση οφείλεται στη συνταξιοδότηση του μόνιμου προσωπικού και στην ελαχιστοποίηση των κονδυλίων για τις προσωρινές θέσεις διδασκαλίας.

Η μείωση είναι μικρότερη στα Πανεπιστήμια (περίπου 21%), κυρίως λόγω των συνταξιοδοτήσεων των μελών ΔΕΠ και πολύ μεγαλύτερη στα ΤΕΙ (περίπου 65%), κυρίως λόγω της μη ανανέωσης των συμβάσεων του προσωπικού με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου.

Το γεγονός αυτό είχε ως αποτέλεσμα να μεγαλώσει η αναλογία μεταξύ «τακτικών φοιτητών» και «διδακτικού προσωπικού», σε βάρος, βεβαίως, της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Η αναλογία αυτή αυξήθηκε κατά μέσο όρο στο 19,06 στο σύνολο των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (17,11 για τα Πανεπιστήμια και 24,01 για τα ΤΕΙ).

Τα μεγέθη αυτά είναι ασυνήθιστα υψηλά σε σύγκριση με τα ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα.

Οι κρυφές πτυχές του νέου προγράμματος του Νηπιαγωγείου

Το υπουργείο Παιδείας προωθεί με πονηρό τρόπο και εν κρυπτώ την αύξηση του διδακτικού ωραρίου των Νηπιαγωγών, ελαχιστοποιεί τις δαπάνες για τη λειτουργία του δημόσιου Νηπιαγωγείου, ενώ παράλληλα υποβαθμίζει ακόμα παραπέρα το Ολοήμερο Νηπιαγωγείο.

Αυτό το επιτυγχάνει με τον Ενιαίο Τύπο Ολοήμερου Νηπιαγωγείου, που σχολάει στις 13.00 μ.μ., το απογευματινό προαιρετικό πρόγραμμα που σχολάει στις 16.00 μ.μ., όπου εγγράφονται τα παιδιά υπό προϋποθέσεις, ενώ τα διαλείμματα (καθιερώνεται και ένα επιπλέον) δεν λογίζονται ως διδακτικός χρόνος, παρόλο που οι Νηπιαγωγοί είναι υποχρεωμένοι να κάνουν καθημερινά εφημερία. Ο Ενιαίος Τύπος Ολοήμερου Νηπιαγωγείου είναι ήδη στα σκαριά, όπως καταγγέλλει με ανακοίνωσή του το Συντονιστικό Νηπιαγωγών.

Εμείς έχουμε πολλές φορές το-

ποθετηθεί ενάντια στο Ολοήμερο γενικά Σχολείο. Έχουμε πει ότι το Ολοήμερο Σχολείο - και κατ'επέκταση το Ολοήμερο Νηπιαγωγείο - δεν θεοπίστηκε για να ανταποκριθεί στις ανάγκες των μικρών παιδιών. Αντίθετα είναι η προσαρμογή του σχολείου στις ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς εργασίας, που έχει μαχαλοποιήσει τις εργασιακές σχέσεις των εργαζόμενων γονιών και έχει κάνει τα ωράρια λάστιχο. Είναι η φθηνή λύση για το κεφάλαιο, που του επιτρέπει να εκμεταλλεύεται άγρια τους εργαζόμενους, χωρίς αυτοί να έχουν την έγνοια των παιδιών τους. Γι' αυτό και πάντα λειτουργήσε κουτσουρεμένα και υποβαθμισμένα, παρά τα μεγάλα λόγια για τον ολόημερο διαπαιδαγωγητικό χαρακτήρα του και τη δημιουργική απασχόληση των παιδιών. Το ταξικό αίτημα των εκπαιδευτικών και της εργαζόμενης κοινωνίας πρέπει να είναι οι

σταθερές εργασιακές σχέσεις και η μείωση του ωραρίου των εργαζόμενων γονιών, χωρίς μείωση των αποδοχών.

Ωστόσο τα μέτρα που προωθεί τώρα το υπουργείο Παιδείας δεν αφορούν σε καμιά περίπτωση το συμφέρον των παιδιών, αλλά τις ανάγκες του ελληνικού καπιταλισμού, που επιβάλλονται και από τα Μνημόνια, για περιστολή των κρατικών δαπανών με κάθε κόστος.

Στην ανακοίνωση του Συντονιστικού Νηπιαγωγών μεταξύ άλλων αναφέρονται τα εξής:

«Απίστευτο χάος και σύγχυση επικρατεί με τις εγγραφές στα Νηπιαγωγεία και ειδικά στα Ολοήμερα τμήματα, με τις κληρώσεις, τις αθρόες μετακινήσεις νηπίων-προνηπίων και Νηπιαγωγών, τις καταργήσεις-συγχωνεύσεις τμημάτων, τις υπεραριθμίες των Νηπιαγωγών, το «νέο» χάρτη των Νηπιαγωγείων της επικράτειας...

Μέσα σε αυτή τη ρευστή κατάσταση το Υπουργείο αντί να κάνει έναν υπεύθυνο σχεδιασμό, εφαρμόζει μια αποσπασματική και επικίνδυνη εκπαιδευτική πολιτική, η οποία έχει ως στόχο μόνο την εξοικονόμηση δαπανών. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία εκρηκτικής κατάστασης στα Νηπιαγωγεία και την αύξηση της εργασιακής επισφάλειας όλων των Νηπιαγωγών μονίμων και αναπληρωτών.

Ο σχεδιασμός θα έπρεπε να έχει ως βασικό πυλώνα τη νομοθέτηση της δίκρονης υποχρεωτικής Προσχολικής αγωγής, η οποία πρέπει να γίνει τώρα χωρίς ολιγορρία και όχι με χρονοδιαγράμματα σε βάθος διατίαι, τριετίας κ.ά. Οι εξαγγελίες για νομοθετήσεις στο μέλλον είναι υπεκφυγές και δεν υλοποιούνται ποτέ! Η δίκρονη υποχρεωτική Προσχολική αγωγή δεν είναι θέμα κανενός διαλόγου.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

Δύο περίπου μήνες από την ψήφιση του νόμου 4375/2016, με την οποία ιδρύθηκε Υπηρεσία Ασύλου και Αρχή Προσφυγών, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, με τη σύμφωνη γνώμη του μεγαλύτερου μέρους της αντιπολίτευσης, αλλάζει τη σύνθεση των Επιτροπών Προσφυγών, επειδή δεν αρέσουν οι αποφάσεις της. Και βέβαια, μια τέτοια πραξικοπηματική αλλαγή δε θα μπορούσε να γίνει παρά μόνο με πραξικοπηματικό τρόπο.

Μάλιστα, οι συριζαίοι σκέφτηκαν -ευκαιρίας δοθείσης- να περάσουν και άλλες ρυθμίσεις από την πίσω πόρτα. Εφτιαξαν μια τροπολογία-μαμούθ (85 σελίδες), την οποία έδωσαν στον Μουζάλα να την καταθέσει στο -εντελώς άσχετο- αναπτυξιακό νομοσχέδιο. Η κατάθεση έγινε τη νύχτα της Τρίτης 14 Ιούνη, σε μια Βουλή σχεδόν άδεια. Οι παρόντες εκπρόσωποι της αντιπολίτευσης αντέδρασαν έντονα. Και οι συριζαίοι, διαπιστώνοντας ότι τουλάχιστον η ΝΔ και το Ποτάμι δεν έχουν αντίρρηση να ψηφίσουν την αλλαγή της σύνθεσης των Επιτροπών Προσφυγών, απέσυραν την ογκώδη τροπολογία και την επανέφεραν την επομένη, περιορισμένη σε όγκο και εστιασμένη μόνο στα ζητήματα της Αρχής Προσφυγών. Με το γνωστό ύφος της σιγανοπαπαδιάς, ο Μουζάλας ζήτησε συνγάμη διότι «παρεϊσέφρησαν» και άλλες διατάξεις, τις οποίες αφαίρεσε, διότι -όπως τόνισε- «η επιδίωξή μου σήμερα και η μεγάλη ανάγκη της χώρας μας είναι να ομονοήσουμε όσο μπορούμε στις Επιτροπές Προσφυγών».

Οι αντιδράσεις που υπήρξαν ήταν τριών ειδών. Το ΠΑΣΟΚ και το κόμμα του Λεβέντη έθεταν ζήτημα αντισυνταγματικότητας ως προς τη διαδικασία κατάθεσης της τροπολογίας. Η ΝΔ (ο Δένδιας) έθεσε ζήτημα ακυρότητας, δεδομένου ότι δικαστές δεν επιτρέπεται να ασκούν διοικητικά καθήκοντα. Πάνω σ' αυτό επιστρατεύθηκε ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος, που υποστήριξε ότι δεν υπάρχει τέτοιο πρόβλημα, οπότε η ΝΔ δεν είχε κανένα λόγο να επιμείνει, αφού επί της ουσίας συμφωνούσε.

Μόνον ο Περισσός μπήκε στην ουσία. Ο Καραθανασόπουλος είπε ότι «η κυβέρνηση θέλει να ελέγξει διά πυρός και σιδήρου τις Επιτροπές, γιατί μέχρι τώρα το έργο τους έχει κάνει παραδεκτό το σύνολο των προσφυγών επί της ουσίας -εκτός από δύο περιπτώσεις-, ότι δικαιούνταν να πάρουν άσυλο οι Σύριοι πρόσφυγες. Από αυτήν την άποψη, θέλει να ελέγξει η Κυβέρνηση τη σύνθεση της Επιτροπής, για να εφαρμοστεί διά πυρός και σιδήρου η Συμφωνία που έχει κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση με την Τουρκία και να περιορίσει ακόμη περισσότερο το δικαίωμα του ασύλου και για τους πρόσφυγες, όπως είναι οι Σύριοι».

Όταν την άλλη μέρα έγινε η τυπική διαδικασία της ψη-

Μετά την πραξικοπηματική τροπολογία Μουζάλα

Βιομηχανία απελάσεων προσφύγων

φοφορίας, η ΝΔ και το Ποτάμι ψήφισαν υπέρ της τροπολογίας μαζί με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (καταψήφισαν ο Περισσός επί της ουσίας και ΠΑΣΟΚ-Λεβέντης προφανώς επί της διαδικασίας).

Πού αποσκοπεί η τροπολογία Μουζάλα; Στην εξασφάλιση μιας διαδικασίας μαζικών απελάσεων σύριων προσφύγων που έχουν ζητήσει άσυλο στην Ελλάδα. Εφαρμόζοντας το περιεχόμενο της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας, οι πρωτοβάθμιες επιτροπές ασύλου απορρίπτουν μαζικά τα αιτήματα ασύλου που υποβάλουν ακόμα και πρόσφυγες από τη Συρία. Στο δεύτερο βαθμό, όμως, υπήρξε μια αντίδραση σύμφωνη όχι με ιδεολογικές αντιλήψεις (όπως κατηγορήθηκε), αλλά με το διεθνές δίκαιο για τους πρόσφυγες.

Οι Επιτροπές Προσφυγών αποτελούνταν από τρία μέλη. Εναν δημόσιο υπάλληλο, ένα μέλος που υποδεικνυόταν από την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και ένα μέλος που όριζε η Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες. Μετά την τροπολογία Μουζάλα, οι επιτροπές θα αποτελούνται από δύο διοικητικούς δικαστές, οι οποίοι μάλιστα δε θα κληρώνονται αλλά θα ορίζονται από τον γενικό επίτροπο των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων, δηλαδή από όργανο απόλυτα εξαρτώμενο από την κυβερνητική εξουσία. Το τρίτο μέλος θα ορίζεται από την Υπατη Αρμοστεία ή την ΕΕΔΑ ή την κυβέρνηση (αν οι προηγούμενοι φορείς δεν ορίσουν μέλος τους).

Κατά την πάγια τακτική του, ο Μουζάλας διαβεβαίωσε ότι αυτό γίνεται για λόγους επιτάχυνσης του έργου, γιατί «φτιάξαμε κάποιες επιτροπές οι οποίες, ναι, είχαν τεκμήρια ανεξαρτησίας, αλλά είχαν μία απίστευτα μακρόσυρτη γραφειοκρατική διαδικασία για να φτιαχτούν». Ενώ οι νέες επιτροπές προσφυγών «έχουν την ανεξαρτησία τους, αποδίδουν δίκαιο στους πρόσφυγες και στους μετανάστες με πολύ καλύτερο τρόπο από ό,τι γινόταν αυτό. Έχουν μία ταχύτητα στη δημιουργία τους σε σχέση με προηγούμενως και μία δυνατότητα να παίρνουν αποφάσεις πιο γρήγορα».

Ολοι κατάλαβαν ότι βάζει δικαστικούς στις Επιτροπές για να απορρίπτουν τις προσφυγές των προσφύγων κι όχι γιατί αυτές θα είναι ταχύτερες από τις προηγούμενες. Για ποιο λόγο να είναι ταχύτερες, άλλωστε, αν αναλογιστούμε ότι οι προηγούμενες Επιτροπές Προσφυγών αποτελούνταν από νομικούς και κοινωνικούς λειτουργούς που είχαν προϋπηρεσία στο αντικείμενο και εμπειρία σημαντικότερη απ' αυτή των διοικητικών δικαστών; Κανένας, όμως, δεν είπε τίποτα, πλην Περισσού.

Τι είχε συμβεί; Ας δώσουμε

το λόγο σε 18 μέλη των Επιτροπών Προσφυγών, επιλεγμένα από τον κατάλογο της ΕΕΔΑ ή υποδεικνυόμενα από την Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ, που με μακροσκελές κείμενό τους αποκάλυψαν την αλήθεια (ολόκληρο το κείμενο μπορεί να το βρει κανείς στο Διαδίκτυο).

Αρχικά τα μέλη των Επιτροπών Προσφυγών περιγράφουν τη δουλειά τους: «Λίγο μετά την κοινή δήλωση ΕΕ-Τουρκίας ανετέθη προσωρινά στις ανωτέρω Επιτροπές Προσφυγών η εξέταση των προσφυγών αιτούντων άσυλο που εισήλθαν στη χώρα από την 20ή Μαρτίου 2016 κι έπειτα - ημερομηνία εφαρμογής της νομικά μη δεσμευτικής Κοινής Δήλωσης ΕΕ - Τουρκίας. **Τα εν λόγω αιτήματα ασύλου είχαν κριθεί απαράδεκτα στον πρώτο βαθμό εξέτασης κατόπιν εισηγήσεων του προσωπικού του Ευρωπαϊκού Γραφείου Υποστήριξης για το Άσυλο (ΕΑΣΟ) που διενεργούσε τις συνεντεύξεις στην αγγλική γλώσσα.** Ο νόμος 4375/2016 όρισε τις Επιτροπές Προσφυγών του Π.Δ. 114/2010 ως το αρμόδιο όργανο να τις εξετάζει σε δεύτερο βαθμό μέχρι τη σύσταση της μόνιμης Αρχής Προσφυγών.

Με την ανάληψη των νέων καθηκόντων, το σύνολο των μελών ανταποκρίθηκε με ταχύτητα και άψογο επαγγελματισμό στις απαιτήσεις της νέας διαδικασίας παρά τις εξαιρετικά συντμημένες προθεσμίες που προβλέπει ο νόμος. Στις δύο συναντήσεις που έγιναν με συμβούλους του Αν. Υπ. Μεταναστευτικής Πολιτικής (στην πρώτη) και με τη συμμετοχή και του ιδίου του κου Μουζάλα (στη δεύτερη), ετέθησαν μία σειρά νομικών ζητημάτων σχετικά με **μη σύννομες, κατά την κρίση ορισμένων μελών, πτυχές της διαδικασίας στον πρώτο βαθμό** αλλά και σειρά ερωτημάτων για τη διαδικασία ενώπιον των Επιτροπών Προσφυγών.

Πέραν όμως ζητημάτων διαδικασίας που καθόλου υποδεέστερα δεν είναι και στα οποία το Υπουργείο ανταποκρίθηκε ανεπαρκώς, **το πλέον κρίσιμο ζήτημα είναι αν κατόπιν εξατομικευμένης κρίσεως, η Τουρκία μπορεί να θεωρηθεί ασφαλής τρίτη χώρα για κάθε αιτούντα.** Σε αυτό το ζήτημα άλλωστε

έγκειται και η **κρίσιμη αντίφαση ανάμεσα στη διατύπωση της νομικά μη δεσμευτικής Κοινής Δήλωσης ότι "όλοι θα επιστρέφονται στην Τουρκία" και το ίδιο το σύστημα ασύλου και τις εγγυήσεις που προβλέπει για κάθε αιτούντα.**

Στη συνέχεια, τα μέλη των Επιτροπών Προσφυγών περιγράφουν πώς ο Μουζάλας τα εξαπάτησε: «Ως προς αυτό, **τονίστηκε με emphaticό τρόπο** τόσο από τους συμβούλους όσο και από τον ίδιο τον Αν. Υπ. Μεταναστευτικής Πολιτικής ότι ως ανεξάρτητο δευτεροβάθμιο όργανο, **η ανεξαρτησία μας δεν θα τεθεί σε καμία περίπτωση υπό αίρεση** προσθέτοντας βέβαια την πολιτική βούληση απαρέγκλιτης τήρησης της Κοινής Δήλωσης. Παρόλα αυτά, η κοινοποίηση από πλευράς Υπουργείου προς τα μέλη των Επιτροπών μόνον της επιστολής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που αναγνώριζε συνοπτικά και χωρίς νομικό συλλογισμό την Τουρκία ως ασφαλή τρίτη χώρα, σε αντίθεση με πλείστες εκθέσεις που ουδέποτε κοινοποιήθηκαν, **έθεσαν απ' την αρχή εν αμφιβόλω τη διάθεση της πολιτικής ηγεσίας να μην επέμβει στην ανεξαρτησία της κρίσης των Επιτροπών Προσφυγών.**

Δύο περίπου μήνες μετά τη δημοσίευση του ν. 4375/2016 και δύναμει της από 16/06/2016 ψηφισθείσας τροπολογίας, οι Επιτροπές Προσφυγών έπαψαν να είναι αρμόδιες για τις εν λόγω προσφυγές, η εξέταση των οποίων ανατέθηκε στις νέες "Ανεξαρτητές Επιτροπές Προσφυγών".

Και καταλήγουν τα μέλη των Επιτροπών Προσφυγών: «Τι μεσολάβησε, λοιπόν, και θεωρήθηκε ξαφνικά ότι η εξέταση των συγκεκριμένων προσφυγών έπρεπε να περάσει σε άλλα χέρια και να υπονοείται πως οι Επιτροπές Προσφυγών του Π.Δ. 114/2010 είχαν μειωμένες εγγυήσεις αμεροληψίας και ανεξαρτησίας; Αυτό που μεσολάβησε είναι ότι **κατατέθηκε ένα πλήρως αιτιολογημένο νομικό σκεπτικό σε δεκάδες αποφάσεις που εκδόθηκαν μετά από εξατομικευμένη κρίση, το οποίο όμως δεν εναρμονίζεται με το στόχο των μαζικών επαναπροωθήσεων στην Τουρκία.**

Οι Επιτροπές δεν κατέληξαν σε αυτές τις αποφάσεις επειδή τα μέλη τους δρουν με "ιδεολογικά κριτήρια", όπως γράφτηκε στον Τύπο, ή επειδή δεν είναι αρκετά "ουδέτερα" καθώς προέρχονται από την "κοινωνία των πολιτών" (υπενθυμίζουμε εδώ ότι την τελική επιλογή μελών από τον κατάλογο της ΕΕΔΑ κάνει ο αρμόδιος Υπουργός ενώ η ΥΑ/ΟΗΕ αποτελεί διεθνή οργάνισμο που υποδεικνύει μέλη κατόπιν εξειδικευμένων εξετάσεων).

Οι Επιτροπές Προσφυγών και τα μέλη τους, έχοντας εξετάσει χιλιάδες υποθέσεις από το 2011, βάσισαν και αυτή τη φορά την κρίση τους σε δημοσιευμένες εκθέσεις διεθνών φορέων και οργανισμών (...) οι οποίες λαμβάνονται επίσης υπόψη στο σκεπτικό αποφάσεων ευρωπαϊκών δικαιοδοτικών οργάνων, όπως το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Από το κατεπείγον και το σκεπτικό της κατάθεσης της τροπολογίας καθίσταται προφανές ότι **το Υπουργείο προτίμησε να αποσπάσει την αρμοδιότητα που δύο μήνες πριν είχε επιλέξει να αναθέσει στις Επιτροπές επειδή οι αποφάσεις τους δεν εναρμονίστηκαν με το πλαίσιο της Κοινής Δήλωσης ΕΕ-Τουρκίας.** Κάτι τέτοιο θίγει το επαγγελματικό μας κύρος ως νομικών και κοινωνικών επιστημόνων, εξειδικευμένων ακαδημαϊκά και επαγγελματικά σε ζητήματα ασύλου και ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Μάλιστα, μετά την έκδοση των πρώτων αποφάσεων, ενδεικτική είναι η δήλωση του Αν. Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής στο διεθνές τύπο ότι αυτές αντικεινται σε όλες τις κατευθυντήριες οδηγίες της ΥΑ/ΟΗΕ για τους πρόσφυγες (The Guardian, 20/05/2016). Προφανώς και κάτι τέτοιο δεν ισχύει, αλλά αν αυτή είναι η άποψη του Υπουργείου, πραγματικά είναι απορίας άξιο το γεγονός ότι δεν ασκήθηκε αίτηση ακύρωσης από τον αρμόδιο Υπουργό κατά των αποφάσεων των Επιτροπών, όπως ρητά προβλέπεται στη νομοθεσία.

Η αλλαγή της σύνθεσης των αρμόδιων Επιτροπών με νομοθετική ρύθμιση και όχι η δικαστική εξέταση και επίλυση των σοβαρών νομικών ζητημάτων που έχουν ανακύψει (που άλλωστε θα δέσμευε νομικά τις Επιτροπές όποια κι αν ήταν η σύνθεσή τους) επιβεβαιώνουν ότι η κίνηση αυτή δεν έγινε επειδή το σκεπτικό των αποφάσεων ήταν ελλιπές ή ανατιολόγητο, αλλά γιατί έθεσε εν αμφιβόλω τους πολιτικούς σχεδιασμούς του Υπουργείου.

Η διαχείριση νομικών ζητημάτων με βάση πολιτικές σκοπιμότητες θέτει πολλά ερωτηματικά για το μέλλον του συστήματος ασύλου στην Ελλάδα, την προστασία των ανθρωπίνων δικαιω-

μάτων και της αρχής του κράτους δικαίου. Για εμάς, καθίσταται εμφανές ότι **η εφαρμογή της Κοινής Δήλωσης ΕΕ-Τουρκίας είναι ασύμβατη με τις εγγυήσεις του υπάρχοντος συστήματος ασύλου και το επίπεδο προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που έχει κατακτηθεί εντός διεθνούς και ευρωπαϊκού νομικού πλαισίου.**

Δυστυχώς, οι χειρισμοί του Υπουργείου δείχνουν ότι **κάθε φορά που οποιοδήποτε όργανο, παλιό ή νέο, δεν θα εναρμονίζεται με το στόχο των μαζικών επαναπροωθήσεων στην Τουρκία, τέτοιες τροπολογίες και μεταβιβάσεις αρμοδιοτήτων δεν θα είναι η εξαίρεση αλλά ο κανόνας.**

Όλα αυτά συμβαίνουν με κυβέρνηση «πρώτης και δεύτερης φοράς Αριστεράς». Τι διαφορετικό θα έκαναν ο Χρυσοχοϊδης ή ο Δένδιας;

ΥΓ. Πέντε βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ (Χ. Καραγιαννίδης, Α. Καβαδία, Γ. Ψυχογιός, Γ. Πάλλης και Χ. Παπαδόπουλος) διακίνησαν επιστολή με την οποία εξέφραζαν τη διαφωνία τους με την τροπολογία, επειδή ο «σύντροφος (sic!) Μουζάλας έφερε μία τροπολογία χωρίς καμία προηγούμενη συνεννόηση με την κοινοβουλευτική ομάδα και την αντίστοιχη ΕΠΕΚΕ μεταναστευτικής», η οποία «είναι στα όρια της συνταγματικότητας, αλλά και της κοινής μας θέσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα». Κανένας τους, όμως, δεν πήρε το λόγο, όταν γινόταν η σχετική συζήτηση. Ούτε εμφανίστηκε κανένας τους την ώρα της ψηφοφορίας για να φωνάξει «κατά πλειοψηφία», καταγράφοντας έτσι τη διαφωνία του. Ονομαστική ψηφοφορία δεν έγινε, γιατί κανένας δεν την ζήτησε. Οι νεοναζί είχαν ζητήσει ονομαστική ψηφοφορία για τρία άρθρα του νομοσχεδίου, αλλά δεν είχαν κανένα λόγο να την επεκτείνουν και στην τροπολογία. Ο Περισσός είχε μια απουσία βουλευτή και δεν συμπλήρωνε τον απαιτούμενο αριθμό. Ετσι, οι πέντε συριζαίοι βουλευτές έκαναν μια κίνηση χωρίς πρακτικό αντίκρυσμα, για να μη δημιουργήσουν πρόβλημα στη συγκυβέρνηση.

ΥΓ2. Την αντίθεσή της στην τροπολογία Μουζάλα εξέφρασε και η ΕΕΔΑ με τετρασέλιδη ανακοίνωσή της, κατακλείδα της οποίας αποτελούν τα εξής: «**Η ΕΕΔΑ στο πλαίσιο του ανεξάρτητου ρόλου και της αποστολής της ως συμβουλευτικού οργάνου της Πολιτείας για ζητήματα Δικαιωμάτων του Ανθρώπου καλεί τα αρμόδια Υπουργεία να επανεξετάσουν την προτεινόμενη τροπολογία** (πλέον διάταξη νόμου) και να την ενημερώσουν για τις εξελίξεις γύρω από τα ζητήματα διεθνούς προστασίας, με σκοπό τη λυσιτελή αντιμετώπιση των νομικών και πραγματικών προβλημάτων που σχετίζονται με το Ν. 4375/2016 και το συναφές θεσμικό πλαίσιο με το άσυλο, την πρώτη υποδοχή και την Κοινή Δήλωση/ Συμφωνία Ευρωπαϊκής Ένωσης - Τουρκίας της 18ης Μαρτίου 2016».

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Για όσους εκ του ποιμνίου (κοπαδιού στη δημοτική) δεν το γνωρίζουν, «ο Τίμιος Σταυρός έσωσε το Αίγιο από μια ολοκληρωτική καταστροφή». Αυτό δήλωσε ο ποιμένας, μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας Αμβρόσιος με αφορμή τη συμπλήρωση 21 ετών από τον μεγάλο σεισμό του Αιγίου που είχε αφήσει πίσω του 26 νεκρούς και χιλιάδες άστεγους. Και αφού έγινε έτσι, «είναι επιβεβλημένο να δημιουργηθεί ένα “τάμα”: Να κατασκευαστεί ένας τεράστιος σταυρός ύψους δεκαοκτώ μέτρων, που θα τοποθετηθεί σε παραχωρηθέν οικόπεδο στην Σελινόυντα ώστε να φαίνεται από το μεγαλύτερο μέρος του Αιγίου», είπε ο γνωστός φάρος της πίστης και υπέρμαχος των εθνικών ιδεωδών, για τα οποία το συγκρότημα «Ωχρά σπειροχαίτη» έχει γράψει ένα εξόχως καταδεικτικό τραγούδι. Το κόστος του έργου ανέρχεται στα 36.500 ευρώ και ο ιεράρχης ζητά (τι άλλο;) τη συμβολή των πιστών για να ολοκληρωθεί. Ουμίζουμε ότι και οι «πατριώτες» της Ξάνθης επιθυμούν διακαώς -και αγωνίζονται εδώ και καιρό- να υψώσουν μια τεράστια σημαία σ' ένα λόφο πάνω από την πόλη. Σημεία των σκοτεινών καιρών...

Πάντως, τη γενέτειρα γειτονιά της Κοκκινোসκουφίτσας στοιχειώνει μισό αιώνα τώρα εκείνη η πινακίδα στην εκκλησία που γράφει «ενισχύσατε τον εξωραϊσμό του ναού!... Ούτε το μετρό της Θεσσαλονίκης να ήταν.

Μην σας παραπλανά το γεγονός ότι δεν ασχολούμαστε με τη βιβλιοπαραγωγή. Μέχρι και ο Σάββας Ρομπόλης χτύπησε με την «Οδύσσεια του ασφαλιστικού», αλλά πού να τα προλάβει όλα κανείς μέσα στον ορυμαγδό.

Η επιστροφή σε μαύρες σελίδες και μέρες έχει και τα συνεπακόλουθτά της. Όπως αυτή την απεριγράπτη κατακλυσία στην αμορφωσιά, την ανορθογραφία, την ανατίναξη της επικοινωνίας. Ήδη διαβάζουμε δυο και τρεις φορές ακόμη και σύντομες φράσεις για να καταλάβουμε τι λένε (αφήστε δε την ορθογραφία!...). Υποκειμένα, αντικείμενα, ρήματα, όλα κουλουβάχαρα κι ατάκτως παραχμένα σε μια (αν)ακολουθία. Πίκρα...

«Τα πρώτα προσφυγόπουλα γράφτηκαν στα σχολεία μας!» ανακοινώνει ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης «Αριστοτέλης»: «Συνεχίζουμε τον αγώνα για την ένταξη όλων των παιδιών προσφύγων και μεταναστών στη δημόσια εκπαίδευση (...). Ένα μελίσσι εβδομήντα και πάνω ανθρώπων, πρόσφυγες γονείς με τα παιδιά τους, με συνοδούς εκπαιδευτικούς από το σωματείο μας και μεταφραστές από την κατάληψη «City Plaza», γέμισαν τις αιυλές των σχολείων των περιοχών μας (20ο, 51ο, 54ο, 55ο) για να γραφτούν στα δημόσια δημοτικά σχολεία και νηπιαγωγεία».

Αυτούσιο και χωρίς κανένα σχόλιο παρατίθεται το δελτίο Τύπου που διανεμήθηκε από την Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης με τίτλο «Με συνέπειες η επικείμενη μεταφορά προσφύγων εντός της πόλης της Καβάλας», αναφορικά με πιθανή μεταφορά των προσφύγων του Χαλκερού στην Καβάλα: Ο Περιφερειάρχης Αν. Μακεδονίας και Θράκης κ. Γιώργος Παυλίδης με επιστολή που απέστειλε χτες, στους αρμόδιους Υπουργούς Εθνικής Αμυνας κ. Δ. Βίτσα, Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Ι. Μουζάλα, καθώς και τους Βουλευτές του Ν. Καβάλας, εξέφρασε την αντίθεσή του στην απόφαση της Κυβέρνησης, για τη μεταφορά των προσφύγων από την περιοχή Χαλκερού, εντός της πόλης της Καβάλας, στο στρατόπεδο Ασημακοπούλου. Η απόφαση αυτή έρχεται σε αντίθεση με την σε σύσκεψη απόφαση του συνόλου των φορέων της Περιφέρειας (Μητροπολίτη, Περιφερειάρχη, Βουλευτών, Αντιπεριφερειάρχη, Δημάρχων, λοιπών εκπροσώπων) που συναποφάσισαν ομόφωνα η εγκατάσταση των προσφύγων να μην γίνει εντός του ιστού της πόλης της Καβάλας. Ο επαναπροσδιορισμός της θέσης εγκατάστασης των προσφύγων, δηλώνει στην επιστολή του ο Περιφερειάρχης, είναι απαραίτητος ώστε: «να μην διαταραχθεί η τουριστική κίνηση της Καβάλας στις δύσκολες αυτές μέρες. Επιπλέον το στρατόπεδο βρίσκεται λίγα μέτρα μακριά από την ακτογραμμή και πολύ κοντά από ευρεία ακτή λουσμένων, με ότι αυτό μπορεί να συνεπαγεται. Ενώ η εικόνα που θα αναπαράγεται πανελληνίως είναι ότι εντός της πόλεως Καβάλας ευρίσκεται Κέντρο Φιλοξενίας με την αντίστοιχη κίνηση, που, δυστυχώς, για κάποιους λειτουργεί αποτρεπτικά».

«Εμείς δεν γονατίσαμε σκυφτοί / τα πόδια να φιλήσουμε του δυνατό / σαν τα σκουλήκια που πατεί μας. / Μα για ν' αντισταθεί με το σπαθί / βρέθηκε σαν πολύ στοχαστική / και σαν πολύ ονειρόπλεκτη η ψυχή μας» (Κωστής Παλαμάς). Κρίμα...

Κοκκινোসκουφίτσα

Τσιπρολογίες

Καταρρέει το δημόσιο σύστημα Υγείας

«Το show από δέκα ακροδεξιούς και πέντε ΛΑΕτζήδες για τις ανάγκες των καναλιών που ήθελαν “φασαρία” δεν μπόρεσαν να αμαυρώσουν ούτε να σταματήσουν τη συζήτηση με τον κόσμο. Συνεχίζουμε και άσε τα σκυλιά να ουρλιάζουν» (Πολάκης, δήλωση στην Ιεράπετρα).

«Καταρχάς, ευχαριστώ για τη συμπαράσταση που μου δείχνετε για το στημένο επεισόδιο που δημιούργησαν δέκα ακροδεξιοί και πέντε από συγκεκριμένο χώρο της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς, με φόντο πολίτες της Ιεράπετρας οι οποίοι διαδήλωναν την αγωνία τους για το Νοσοκομείο!» (Πολάκης προς Μπουμπούκο στη Βουλή).

Και να μην υπήρχε ο Πολάκης, θα έπρεπε να τον εφεύρει ο ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί με τα καθημερινά καμώματά του, με τις δηλώσεις, τις προκλήσεις και τα караγκιοζιλί-

κια στα λεγόμενα social media απασχολεί την επικαιρότητα με την προσωπική του γραφικότητα (εν πολλοίς επιτηδευμένη) και έτσι περνάει ξόφалτσα η κατάσταση του δημόσιου συστήματος Υγείας που βρίσκεται σε προϊούσα κατάρρευση.

Μπορεί το περασμένο καλοκαίρι να αυξήθηκε κατά 2% η κράτηση των συνταξιούχων για την περίθαλψη, μπορεί να μπήκε κράτηση (6%) και στις επικουρικές συντάξεις, όμως ο ΕΟΠΥΥ δεν υφίσταται παρά μόνο ως πλασιέ των εμπορών της Υγείας. Οι Μονάδες Πρωτοβάθμιας Περιθάλψης συντηρούνται με εράνους από ΟΤΑ και πολίτες. Η έλλειψη ειδικευμένων γιατρών στην ΠΦΥ (μόνο το 35% των προβλεπόμενων θέσεων είναι καλυμμένο) οδηγεί τον κόσμο να στοιβάζεται στα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων, που επίσης καταρρέουν.

Το δίδυμο Ξανθού-Πολάκη τάζει μεταρρύθμιση του συστήματος πρωτοβάθμιας περίθαλψης, όμως με πορδές δε βάφονται αυγά. Κονδύλια δεν υπάρχουν, προσλήψεις δε γίνονται, η τρόικα ελέγχει τα πάντα, τι σόι μεταρρύθμιση μπορεί να είναι αυτή; Βρήκε, μήπως, το συριζαϊκό δίδυμο το μαγικό ραβδάκι με το οποίο θ' αλλάξει την κατάσταση; Δεν είναι τυχαίο ότι δεν τους εμπιστεύεται κανένας πια. Κυρίως δεν τους εμπιστεύονται οι συνάδελφοί τους, οι γιατροί, που έδωσαν γερό χαστούκι στην παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ.

Μοναδικό μέλημα του διδύμου Ξανθού-Πολάκη είναι να φτιάξει ένα πιστό σύστημα διοικήσεων σε όλες τις μονάδες της χώρας (πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας περίθαλψης), ώστε να βολέψει κόσμο και να εξασφαλίσει μ' αυτό τον τρόπο πολιτική και συνδικαλιστική επιρροή.

Οι κρυφές πτυχές του νέου προγράμματος του Νηπιαγωγείου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10
γου -όπως αναφέρουν μερικοί προς δικό τους όφελος. Είναι πρωταρχικό, πάγιο αίτημα της εκπαιδευτικής κοινότητας εδώ και 30 χρόνια. Είναι πολιτική θέση της κυβέρνησης, είναι στις προγραμματικές δηλώσεις της και το έχει εξαγγείλει ο Υπουργός Παιδείας το Δεκέμβριο.

Αντί λοιπόν το Υπουργείο να προχωρήσει στη νομοθέτηση της δίκρονης υποχρεωτικής Προσχολικής αγωγής και να θέσει τη βάση για πραγματική ανασυγκρότηση του Νηπιαγωγείου, προωθεί “έν κρυπτώ” δομικές αλλαγές στη μορφή και τον τύπο των Νηπιαγωγείων και αφήνει επιλεκτικά να διαρρέουν κάποια στοιχεία προκειμένου να πετύχει το στόχο του.

Πιο συγκεκριμένα:

Στελέχη εκπαίδευσης στην Αττική την περασμένη εβδομάδα ανακοίνωσαν σε ημερίδες που παρακολούθησαν χιλιάδες Νηπιαγωγοί ότι πολύ σύντομα θα τεθεί σε εφαρμογή ο **Ενιαίος Τύπος Ολοήμερου Νηπιαγωγείου με Υποχρεωτικό Βασικό πρόγραμμα Νηπιαγωγείου έως τις 13.00 και τριώρο προαιρετικό “Ολοήμερο” από τις 13.00 ως τις 16.00 σε όσα Νηπιαγωγεία συγκεντρώνουν τον απαραίτητο αριθμό “εγγραφών με προϋποθέσεις”**. **Επισημαίνουμε ότι η εκπαιδευτική κοινότητα αγωνίζεται για τις εγγραφές όλων των παιδιών, των οποίων οι γονείς επιθυμούν την εγγραφή τους στο Ολοήμερο και ζητάει την άμεση απόσυρση της εγκυκλίου που θέτει προϋποθέσεις.**

Παραθέτουμε το σχέδιο Προγράμματος:

ΕΝΙΑΙΟΣ ΤΥΠΟΣ ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΒΑΣΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

8.15-8.30 Προσέλευση (15' δεν υπολογίζεται ως διδακτικός χρόνος)

8.30-10.00 Δραστηριότητες 10.00-10.30 Διάλειμμα (30'

δεν υπολογίζεται ως διδακτικός χρόνος)

10.30-12.00 Δραστηριότητες

12.00-12.20 Διάλειμμα (20' δεν υπολογίζεται ως διδακτικός χρόνος)

12.20-13.00 Δραστηριότητες

13.00 Λήξη

...Επισημαίνουμε ότι ούτε ο χρόνος αποχώρησης των παιδιών υπολογίζεται ως διδακτικός χρόνος...

Η προσέλευση των παιδιών δεν υπολογίζεται στο διδακτικό χρόνο των Νηπιαγωγών και είναι όπως και η πρωινή ζώνη επιβεβλημένη άμισθη εργασία!

Για να υπάρχει η δυνατότητα το διδακτικό ωράριο να είναι ως τις 13.00 και να μη χρειαστεί να δίνει υπερωρίες στους Νηπιαγωγούς -όταν θα υπογραφεί, αν υπογραφεί η σχετική Υπουργική απόφαση για το ωράριο - το Υπουργείο επινοεί άλλη λύση που και αυτή είναι άμισθη εργασία! Προσθέτει και άλλο διάλειμμα 20 λεπτών! Επισημαίνουμε ότι ο χρόνος των διαλειμμάτων δεν υπολογίζεται ως διδακτικός χρόνος, παρά το γεγονός ότι οι Νηπιαγωγοί έχουν καθημερινή υποχρεωτική εφημερία και υπάρχει αυξημένος κίνδυνος για την ασφάλεια των παιδιών, επειδή ο αύλειος χώρος πάρα πολλών Νηπιαγωγείων δεν είναι κατάλληλος.

Αυτό το πρόγραμμα **βασισμένο στη δημιουργική ασάφεια αλλά με μνημονιακή σαφήνεια ουσιαστικά αυξάνει το διδακτικό ωράριο των Νηπιαγωγών** και τους υποχρεώνει να εργάζονται επιπλέον χωρίς να πληρώνονται!

Με αυτόν τον τρόπο θα λειτουργεί το βασικό πρόγραμμα σε όλα τα Νηπιαγωγεία της χώρας για 4 ώρες και 45 λεπτά (ή 5 ώρες αν η αποχώρηση των παιδιών γίνεται από 13.00-13.15). Παράλληλα αυξάνεται - με τρικ - και το διδακτικό ωράριο των Νηπιαγωγών, στο οποίο περιλαμβάνεται και ο επιπλέον χρό-

νος ενός 20λεπτου διαλείμματος, ο οποίος δεν υπολογίζεται ως διδακτικός χρόνος. Έτσι θα επιτευχθεί και ο στόχος που αναφέρεται στην έκθεση του ΟΟΣΑ (σελ. 32): “...η Ελλάδα θα χρειαστεί να αυξήσει τις διδακτικές υποχρεώσεις των εκπαιδευτικών κατά περίπου 4-5 ώρες την εβδομάδα, προκειμένου να φτάσει το μέσο όρο του ΟΟΣΑ”.

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΟ ΟΛΟΗΜΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

13.00 Εναρξη

13.00-13.40 Γεύμα

13.40-13.50 Διάλειμμα (10' δεν υπολογίζεται ως διδακτικός χρόνος)

13.50-14.30 Χαλάρωση-Υπνος

14.30-14.45 Διάλειμμα (15' δεν υπολογίζεται ως διδακτικός χρόνος)

14.45-15.25 Δραστηριότητες

15.25-15.35 Διάλειμμα (10' δεν υπολογίζεται ως διδακτικός χρόνος)

15.35-16.00 Δραστηριότητες

16.00 Αποχώρηση (δεν γνωρίζουμε αν τα 15' που είναι απαραίτητα για την αποχώρηση των παιδιών θα είναι πριν ή μετά τις 16.00)».

Το προαιρετικό απογευματινό πρόγραμμα έχει πολλά στοιχεία από το ΠΟΝ (προαιρετικό Ολοήμερο Νηπιαγωγείου της Κύπρου), αλλά και από το πρόγραμμα του ενιαίου τύπου Ολοήμερου Δημοτικού σχολείου της Ελλάδας.

«...Το πιο πιθανό είναι το Υπουργείο να προχωρήσει άμεσα -μέσα στο καλοκαίρι - σε εφαρμογή του νέου προγράμματος σε όλα τα Ολοήμερα τμήματα των Νηπιαγωγείων της Ελλάδας (3.546 για το 2015-16) και μάλιστα χωρίς να προηγηθεί η απαραίτητη πιλοτική φάση!

Η στόχευση του Υπουργείου είναι προφανής: η εξοικονόμηση δαπανών μέσω της αποδυνάμωσης-κατάργησης

του Ολοήμερου. Αυτό θα το επιτύχει με:

• **τη σταδιακή συρρίκνωση του** θέτοντας αυστηρές προϋποθέσεις για τη λειτουργία του

- Αυξάνοντας τον ελάχιστο αριθμό παιδιών για τη λειτουργία τμήματος στο διπλάσιο -14 παιδιά ανά τμήμα στα περισσότερα Νηπιαγωγεία της χώρας. Συνεπώς, το νέο σχολικό έτος θα καταργηθούν πολλά Ολοήμερα τμήματα (το 2015-16 τα Ολοήμερα τμήματα είναι 3.546 και έχουν 55.318 παιδιά που αποτελούν το 40% των παιδιών που φοιτούν στα Νηπιαγωγεία της επικράτειας).

- Μειώνοντας σε εξαιρετικά μεγάλο ποσοστό τις εγγραφές παιδιών, αφού θέτει προϋποθέσεις εγγραφής, όπως αυτές για την εγγραφή μόνο των παιδιών που ανήκουν σε συγκεκριμένες κατηγορίες, με προτεραιότητα την κατηγορία των παιδιών με εργαζόμενους γονείς. Παράλληλα αυξάνεται το ποσοστό της σχολικής διαρροής προς την ιδιωτική εκπαίδευση και τους Παιδικούς σταθμούς (στην περίπτωση των νηπίων β' ηλικίας-προνηπίων).

• **την πλήρη αποδυνάμωση του** με τη διάσπαση του ενιαίου και συνεχούς προγράμματος που έχει τώρα, τη δημιουργία ενός ανεξάρτητου απογευματινού τμήματος με εξαιρετικά υποβαθμισμένο εκπαιδευτικό έργο, χωρίς κουλτούρα Ολοήμερου και τη μετατροπή του σε πρόγραμμα φύλαξης το οποίο θα λειτουργεί για όσο διάστημα έχει τον απαραίτητο αριθμό παιδιών! Πρόκειται για **το Ολοήμερο του μήνα**, αφού όπως αναφέρεται στην εγκύκλιο για τον προγραμματισμό, ακόμα και κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους -με πολύ συνοπτική διαδικασία- θα μπορεί να καταργηθεί ένα τμήμα, όταν ο αριθμός των παιδιών που φοιτούν μειωθεί κάτω από τον απαιτούμενο ελάχιστο αριθμό για τη λειτουργία του!.

Πολάκης κατά δικαστών και αντιστρόφως

Στο βασίλειο της υποκρισίας

Ο Πολάκης πουλάει. Πουλάει στο κομματικό ακροατήριο του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι αυτός που «τα λέει έξω από τα δόντια», που «δεν μασάει», που «τα βάζει με τα βοθροκάναλα της διαπλοκής» κτλ. κτλ. Τι είναι αυτό το ακροατήριο πλέον; Αποτελείται κυρίως από λαμόγια ή από υποψήφια λαμόγια με το μάτι να γυαλίζει από τη στέρηση. Είδαν εξουσία σε περίοδο κρίσης, προσπαθούν να βρουν τρόπο να επωφεληθούν κι όταν αντικρίζουν το σύντομο του περάσμάτος τους από την εξουσία τρελαίνονται. Γιατί τα λεφτά είναι λίγα και οι διαικασίες αργές. Ο Πολάκης, λοιπόν, είναι αυτός που τους τονώνει το ηθικό, κλείνοντάς τους το μάτι καθισχυραστικά: μην κιτσιεύετε, ωρέ, δεν πέφτουμε! Ενας ψευτόμαγκας για τους ψευτόμαγκες.

Ο Πολάκης πουλάει, είναι περιζήτητος στις κομματικές συνάξεις (κάτι σαν γιγαντιαία «γκρουπ θέραπι» για λαμόγια και πεισματάρηδες αφελείς), αλλά τον ακολουθούν και οι «παπαράτσι» των αστικών ΜΜΕ, έτοιμοι να εκμεταλλευτούν κάθε υπερβολή, κάθε μπουρδα που θα εκστομίσει, για να πλήξουν μέσω αυτού στην κυβέρνηση.

Ο Πολάκης είναι ακροβάτης. Πρέπει ταυτόχρονα να ικανοποιεί το κομματικό ακροατήριο, λέγοντάς του αυτά που πρέπει να του πει, κλείνοντάς του με νόημα το μάτι για να μην ανησυχεί, και να κινείται εντός των πλαισίων του θεσμικού του ρόλου ως υπουργός. Αυτό δεν είναι καθόλου εύκολο, ενώ δεν έχει και την πείρα. Τα πάντα βρίσκονται στην αρχή τους. Και το κομματικό ακροατήριο θέλει ν' ακούει μεγάλες κουβέντες και οι Πολάκηδες δεν έχουν μάθει να χειρίζονται το λόγο με θεσμικό τρόπο. Γι' αυτό και συμβαίνουν οι στραβές.

Τι «ξέρει» το κομματικό ακροατήριο; Οτι «έχουμε την κυβέρνηση, αλλά δεν έχουμε ακόμα την εξουσία». Τι πρέπει να του πει ο Πολάκης; Οτι «σιγά-σιγά θα πάρουμε και την εξουσία, παραμερίζοντας όλο τον παλιό μηχανισμό που είναι εχθρικός προς εμάς». Και το λέει: «Υπάρχει ένα μεγάλο θέμα με τη δικαιοσύνη. Ένα πολύ μεγάλο μέρος των δικαστών -και **πρέπει να μπει νέο αίμα σε αυτό το σώμα**- ένα πολύ μεγάλο μέρος των δικαστών, για να το πω κομπιά, έχει δεσμεύσεις ή τέλος πάντων να το πω λιγότερο κομπιά είναι στο παραδικαστικό κύκλωμα του παρόντος ή του παρελθόντος». Τι καταλαβαίνει το κομματικό ακροατήριο; Οτι θ' αρχίσουν να σπρώχνουν «δικούς τους» στο δικαστικό σώμα. Νέο αί-

μα. Συριζάκια που τελείωσαν ή τελειώνουν τη Νομική. Και ταυτόχρονα, να κάνουν επιλογές στα ψηλά κλιμάκια. «Γι' αυτό έχουμε τον Παπαγγελόπουλο», είναι σαν να τους λέει ο Πολάκης. Δε χρειάζεται να τους πει ότι «ο Παρασκευόπουλος είναι καλός, αλλά είναι πολύ μαλακός». Το αντιλαμβάνονται μόνοι τους.

Αυτό που είπε ο Πολάκης είναι γκάφα, βέβαια. Αυτά είναι πράγματα που λέγονται σε μια παρέα, σε μια κλειστή κομματική σύσκεψη, όχι όμως σε μια ανοιχτή συγκέντρωση στο Περιστέρι. Η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, που την έχασε η παράταξη της εκλεκτής του ΣΥΡΙΖΑ Β. Θάνου-Χριστοφίλου (πρόεδρου του Αρείου Πάγου) και την πήραν άλλοι, εκλεκτοί της αντιπολίτευσης, δεν έχασε την ευκαιρία που της πρόσφερε ο Πολάκης. Εξέδωσε πύρινη ανακοίνωση: «Ο αναπληρωτής υπουργός Υγείας οφείλει ή να ανακαλέσει τις δηλώσεις του ή να καταγγείλει τους **επίορκους δικαστές**, εφόσον γνωρίζει τέτοιους. Οι δικαστές και εισαγγελείς της χώρας, που επιτελούν με αμεροληψία το συνταγματικό τους καθήκον, δεν ανέχονται στο εξής τέτοιου είδους συκοφαντικές δηλώσεις. Ζητούμε πλέον την παρέμβαση του προέδρου της Δημοκρατίας, ο οποίος ως εγγυητής του πολιτεύματος **θα πρέπει να λάβει θέση**».

Τι δουλειά έχει ο πρόεδρος της Δημοκρατίας σ' ένα τέτοιο θέμα; Κάποιοι μητσοτακικοί θέλουν να «κάψουν» τον Παυλόπουλο και προσπαθούν να τον εκθέσουν μ' αυτό τον τρόπο. Ακολουθώντας τη λογική της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, αν ο Παυλόπουλος δεν παρέμβει, τότε δε θα ασκεί σωστά τα καθήκοντά του ως εγγυητής του πολιτεύματος! Αυτό πια κι αν είναι υποκρισία.

Οι υπόλοιπες δικαστικές ενώσεις (Δικαστικών Λειτουργών ΣτΕ, Διοικητικών Δικαστών, Εισαγγελέων Ελλάδος, Δικαστικών Λειτουργών ΕΣ και Μελών του ΝΣΚ) εξέδωσαν κοινή ανακοίνωση, σε σκληρή γλώσσα: «Θλιβερές, ανεπίτρεπτες και ασύμβατες με τη συνταγματική αρχή της διάκρισης των λειτουργιών οι δηλώσεις του υπουργού κ. Πολάκη, ο οποίος όχι μόνο αγνοεί και παραγνωρίζει τον κατά το Σύνταγμα θεσμικό ρόλο της Δικαιοσύνης και συνακόλουθα των λειτουργών της, αλλά προσβάλλει και απαξιώνει με εντυπωσιακή προχειρότητα χωρίς καμία απολύτως τεκμηρίωση και με ισοπεδωτικές γενικεύσεις τους δικαστικούς λειτουργούς, υποσκάπτει την εμπιστοσύνη των πολιτών στο σύστημα απονομής της δικαιο-

σύνης». Σιγά μη στάξει η ουρά του γαϊδάρου. Τους έχει τόσο μεγάλη εμπιστοσύνη ο ελληνικός λαός, νερό πίνει στ' όνομά τους, και τους τη χαλάει ο Πολάκης!

Ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος, που είναι άλλου στιλ σε σχέση με τον Πολάκη, ενώ από την άλλη πρέπει να κρατάει τις ισορροπίες με τους δικαστές, κράτησε τις αποστάσεις του, όπως είχε κάνει και με τον συνάδελφό του Παπαγγελόπουλο. «Είτε είναι δήλωση χωρίς νόημα είτε κριτική, οφείλει να έχει επιχειρηματολογία», είπε, συμπληρώνοντας το στάνταρ σ' αυτές τις περιπτώσεις: η κυβέρνηση εμπιστεύεται την ελληνική δικαιοσύνη. Αυτή η τοποθέτηση έγινε σε απάντηση των δεξιών που επιστράτευσαν το βαρύ πυροβολικό (Βορίδης, Δένδιας, Μπουμπούκος) για να ζητήσουν την παραίτηση Πολάκη και να καταγγείλουν τον Τσίπρα που δεν τον διώχνει.

Ο Πολάκης δεν το έβαλε στα πόδια, δείγμα του ότι έχει γερές πλάτες στο Μαξίμου (και όχι του ότι είναι μάγκας και «δεν μασάει»). Από τη μια πέρασε στην αντεπίθεση, καταγγέλλοντας ότι οι δηλώσεις του «ερμηνεύονται υπό το πρίσμα της ολομέτωπης επίθεσης ΜΜΕ και αντιπολίτευσης, προς την κυβέρνηση» (έβαλε μπροστά την κυβέρνηση και κράτησε για τον εαυτό του το ρόλο του μαχητικού σωματοφύλακά της), και από την άλλη περιορίσε τις καταγγελίες του σε φαινόμενα που -όπως είπε- αντιμετωπίζουν ως πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υγείας. Όπως είπε, «από την ημέρα ανάληψης των καθηκόντων μας, έχουμε αποστείλει ως πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υγείας, στους εισαγγελείς διαφθοράς, αρκετά πορίσματα ερευνών του Σώματος Επιθεωρητών Υγι-

ρεσιών Υγείας και Πρόνοιας (ΣΕΥΥΠ), προς περαιτέρω διερεύνηση και απόδοση ευθυνών», για τα οποία «υπάρχουν δημοσιευμένα αποτελέσματα ερευνών και πορίσματα για τη λειτουργία παραδικαστικών κυκλωμάτων στο χώρο της Δικαιοσύνης». Και κατέληξε με πονηριά: «Τιμώ κάθε δικαστικό και οποιονδήποτε άλλο δημόσιο λειτουργό, ο οποίος με έντιμο τρόπο, σε δύσκολες συνθήκες, κάνει ευσυνειδήτητα τη δουλειά του».

Αρα, ο Πολάκης τιμά τους ευσυνειδήτους και καταγγέλλει τους επίορκους! Τι πρωτότυπο. Όταν τον επισκεφτεί στο γραφείο του ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Δασούλας, στον οποίο η Κουτζαμάνη ανέθεσε να διενεργήσει προκαταρκτική εξέταση, λίγες μέρες πριν βγει στη σύνταξη, ο Πολάκης θα του πει ακριβώς αυτό: ότι μιλούσε γενικά και όχι συγκεκριμένα. Δεν αποκλείεται να του «σερβίρει» και μερικές υποθέσεις καθυστερήσεων για ζητήματα του υπουργείου Υγείας. Και φυσικά, ο φάκελος θα πάει στο αρχείο, αφού δεν υπάρχει υλικό υπόστρωμα για να τον στηρίξει.

Είναι προφανές ότι ο Πολάκης θα συνεχίσει στο ίδιο στιλ, με την ενθάρρυνση του Μαξίμου. Πουλάει στο κομματικό ακροατήριο, είπαμε. Αυτό δεν σημαίνει ότι έχει και εξασφαλισμένη τη θέση του στην κυβέρνηση, όταν γίνει ανασχηματισμός. Πολλές φορές επικρατούν άλλες σκέψεις, προκύπτει ανάγκη να κρατηθούν άλλες ισορροπίες και οι Πολάκηδες πετιούνται στα σκουπίδια σαν στυμμένες λεμονόκουπες. Σε κάθε περίπτωση, αυτό που εκτυλίσσεται είναι ένα παιχνίδι προπαγάνδας και εξουσιαστικού ανταγωνισμού. Ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να φτιάξει το «σύστημά του».

Ρατσιστικός παροξυσμός

Ανατριχίλα. Αυτό είναι το συναίσθημα που σε κατακλύζει όταν διαβάζεις επίσημη ανακοίνωση της περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης. Την παραθέτουμε χωρίς κανένα παραπέρα σχόλιο:

«Ο Περιφερειάρχης Αν. Μακεδονίας και Θράκης κ.Γιώργος Παυλίδης με επιστολή που απέστειλε χθες, στους αρμόδιους Υπουργούς Εθνικής Αμυνας κ.Δ.Βίτσα, Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ.Ι. Μουζάλα, καθώς και τους Βουλευτές του Ν. Καβάλας, εξέφρασε την αντίθεσή του στην απόφαση της Κυβέρνησης, για τη μεταφορά των προσφύγων από την περιοχή Χαλκερού, εντός της πόλης της Καβάλας, στο στρατόπεδο Ασημακοπούλου.

Η απόφαση αυτή έρχεται σε αντίθεση με την σε σύσκεψη απόφαση του συνόλου των φορέων της Περιφέρειας (Μητροπολίτη, Περιφερειάρχη, Βουλευτών, Αντιπεριφερειάρχη, Δημάρχων, λοιπών εκπροσώπων) που συναποφάσισαν ομόφωνα η εγκατάσταση των προσφύγων να μην γίνει εντός του ιστού της πόλης της Καβάλας.

Ο επαναπροσδιορισμός της θέσης εγκατάστασης των προσφύγων, δηλώνει στην επιστολή του ο Περιφερειάρχης, είναι απαραίτητος ώστε: “να μην διαταραχθεί η τουριστική κίνηση της Καβάλας στις δύσκολες αυτές μέρες. Επιπλέον το στρατόπεδο βρίσκεται λίγα μέτρα μακριά από την ακτογραμμή και πολύ κοντά από ευρεία ακτή λουομένων, με ότι αυτό μπορεί να συνεπάγεται.

Ενώ η εικόνα που θα αναπαράγεται πανελληνίως είναι ότι εντός της πόλεως Καβάλας ευρίσκεται Κέντρο Φιλοξενίας με την αντίστοιχη κίνηση, που, δυστυχώς, για κάποιους λειτουργεί αποτρεπτικά”».

Τούρτα στη Βάγκενκνεχτ

Τούρτα δέχτηκε η πρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας της γερμανικής Linke Σάρα Βάγκενκνεχτ, κατά τη διάρκεια συνεδρίου του κόμματος στο Μαγδεμβούργο. Ο λόγος; Δηλώσεις με τις οποίες τάχτηκε υπέρ της καθιέρωσης ανώτατου ορίου υποδοχής προσφύγων. Υπάρχουν όρια στις δυνατότητες υποδοχής προσφύγων και μεταναστών και στις δυνατότητες αποδοχής από την πλευρά της κοινωνίας, υποστήριξε στις επίμαχες δηλώσεις της η Βάγκενκνεχτ.

Τα στελέχη της Linke υποδέχτηκαν με χειροκροτήματα τη Βάγκενκνεχτ όταν επέστρεψε από την τουαλέτα όπου πήγε να καθαριστεί, ενώ η ίδια στην ομιλία της έκανε λόγο για «ανόητες πράξεις» που δε θα την αποτρέψουν από το να είναι ενεργή πολιτικά! Θα τη συμβουλευάμε να κάνει μια επικοινωνία με τον Πολάκη. Χρήσιμα θα της ήταν μερικά μαθήματα για το πώς βαφτίζεις τους διαμαρτυρούμενους διαδηλωτές «χρυσαιγίτες και λαετζήδες».

Κι ενώ όλα δείχνουν πως πρόκειται για το γνωστό βόρβορο της εκδοτικο-ποδοσφαιρικο-καπιταλιστικής πιάτσας, πετάγεται στη μέση ο αναπληρωτής υπουργός Δικαιοσύνης Δ. Παπαγγελόπουλος, εκφράζοντας κι αυτός την οργή του για τις κασέτες που βγάζει ο Ζούγκλας. «Τώρα που τελειώνει η κακότεχνη σκευωρία σε βάρος μου βλέπω άλλη σκευωρία να στήνεται», είπε στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής. Και εξήγησε: «Κασέτες που ήταν τρία χρόνια σε γνώση των αρχών διαρρέουν ξαφνικά. Πρέπει να δει η ηγεσία της Δικαιοσύνης τι έγινε. Κασέτες που ήταν στα χέρια της Δικαιοσύνης τρία χρόνια και δεν είχαν αξιολογηθεί και τώρα φαίνεται ότι εκδότης διαθέτει λεφτά σε εφοπισμό και μεταφράζεται αυτό σε “πάμε να κάνουμε παιχνίδι”. Πρέπει να δούμε πως διέρρευσαν. Είναι επικίνδυνο αυτό. Πρέπει να δούμε τι επιπτώσεις έχει η ποινικοποίηση της ελεύθερης μετάφρασης». Τι δουλειά έχει ο Παπαγγελόπουλος με τη σύγκρουση Μαρινάκη-Αλαφούζου;

Ομορφος κόσμος, ηθικός...

Ουδείς ασχολείται πλέον με τα αίτια του ατυχήματος που είχε ως αποτέλεσμα να καεί ζωντανός ο «εκδότης» Μαυρίκος. Το τελευταίο που ακούστηκε είναι ότι πήγαινε σε «ό,τι να 'ναι» συνεργείο, δεν έβαζε ορίτζιναλ αλλά μαϊμού ανταλλακτικά στο «Καγιέν», κι αυτό είχε ως αποτέλεσμα να «χάσει» το τιμόνι, να προσκρούσει στο διαχωριστικό τοιχίο της Αττικής Οδού, να χάσει λάδια και καύσιμα, τα οποία ανεφλέγησαν από σπινθήρα που προκάλεσε το σύρσιμο της ζάντας στο τοιχίο. Ολη αυτή η περιγραφή θυμίζει χολιγουντιανό σενάριο, είναι όμως βολική για όλους: από τη γερμανική εταιρία που παράγει τα πανάκριβα τζιπ μέχρι εκείνους που είχαν λόγους να βουλώσουν το στόμα του Μαυρίκου.

Φυσικά, δε θα φτιάξουμε εμείς αστυνομικά σενάρια. Ούτε θα επικαλεστούμε το γεγονός ότι δεν υπάρχει Ελλάδα που να μην

πιστεύει ότι τον «έφαγαν». Το είπε και ο... Πολάκης, άλλωστε, μετά τον Παπαδημούλη. Δείτε, όμως, τα «παρελκόμενα» αυτής της υπόθεσης.

Ο Αλαφούζος οργανώνει τηλεοπτικές «δίκες» ενάντια στον Μαρινάκη, ο οποίος απαντά με μηνύσεις και νυχτερινές εφόδους της Εισαγγελίας... Ασπροπύργου στον ΣΚΑΙ (φυσικά, δεν κατάφεραν να πιάσουν κανέναν, γιατί είχαν φροντίσει να μεταδώσουν μαγνητοσκοπημένη εκπομπή). Παρέα με τους ανθρώπους του Αλαφούζου εμφανίζεται και ο Ζούγκλας, που τα βάζει με τον πρώην συνεταιρό του στο «Πρώτο Θέμα» Καραμήτσο και παίζει κασέτες από δικογραφίες. Η ΠΑΕ Ολυμπιακός μιλά για «αποσπασματική χρήση υποκλοπών τηλεφωνικών συνομιλιών από συγκεκριμένα κέντρα συμφερόντων [που] καταλήγει σε σκόπιμη παραποίηση του περιεχομένου τους».

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Το θέαμα συνεχίζει να κυμαίνεται σε μέτρια επίπεδα στο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα που διεξάγεται στα γαλλικά γήπεδα, όμως ορισμένες εκπλήξεις δίνουν ελπίδες για μεγαλύτερο ενδιαφέρον στη συνέχεια.

Με την ολοκλήρωση της πρώτης φάσης το πρώτο σχόλιο που μπορούμε να κάνουμε αφορά την αποτυχία πρωτίστως της Ισπανίας και δευτερευόντως της Αγγλίας να κατακτήσουν την πρώτη θέση στον όμιλό τους, γεγονός που έχει φέρει αναστάτωση για τη συνέχεια. Πλέον, πρωτοκλασάτες ομάδες θα αναγκαστούν να διασταυρώσουν τις δυνάμεις από πολύ νωρίς, ενώ γίνεται ξεκάθαρο ότι το σύστημα των «διασταυρώσεων» που έχει επιλέξει η ΟΥΕΦΑ είναι κομμένο και ραμμένο για τους ισχυρούς.

Κερδισμένη από τις διασταυρώσεις θα είναι η νικήτρια του ζευγαριού Κροατία - Πορτογαλία, η οποία μπορεί να κάνει όνειρα για τον τελικό, με τους Πορτογάλους να έχουν τον πρώτο λόγο, παρά το γεγονός ότι μπήκαν στη φάση των «16» σαν μια από τις καλύτερες τρίτες ομάδες.

Το δεύτερο σχόλιο έχει να κάνει με την παρουσία της Αγγλίας, της Ουαλίας, της Ιρλανδίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στις 16 καλύτερες ομάδες της Ευρώπης, γεγονός που αποδεικνύει για μια ακόμη φορά ότι το ποδόσφαιρο είναι ταυτισμένο με το «νησί», όσο και αν προσπαθούν κάποιοι να αμφισβητήσουν το αυτονόητο.

Το τρίτο σημείο που αξίζει να τονίσουμε είναι οι πολύ καλές διαιτησίες. Μέχρι στιγμής τα «κοράκια» δεν έχουν κάνει σοβαρά λάθη και δεν έχουν καθορίσει την εξέλιξη των αγώνων. Σε όλους σχεδόν τους αγώνες η παρουσία τους είναι διακριτική και ελπίζουμε αυτό να συνεχιστεί μέχρι τέλους, προκειμένου να μην χρειαστεί να ασχοληθούμε με τα εξωγωνιστικά.

Θα κλείσουμε σημειώνοντας ότι η παρουσία της Ιρλανδίας, της Ισλανδίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στη φάση των «16» είναι μια ανταμοιβή για τους οπαδούς των συγκεκριμένων ομάδων που τις ακολούθησαν στη Γαλλία (παρά το γεγονός ότι είχαν λιγιστές ελπίδες για διάκριση), χωρίς να δημιουργήσουν το παραμικρό επεισόδιο.

Σύστημα 12-2-1-1

Με δεδομένη τη φτωχή μεταγραφική κίνηση, λόγω της οικονομικής κρίσης, η καλοκαιρινή περίοδος έδειχνε ότι θα είναι «δύσκολη» για τους απανταχού αθλητικογράφους λόγω έλλειψης ειδήσεων. Το κλίμα όμως δείχνει να αλλάζει, αφού η μάχη για την ανατροπή της ερυθρόλευκης κυριαρχίας και την αλλαγή αφεντικού της «παράγκας» στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο αναμένεται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Οι διεργασίες και οι φανερές και «κρυφές» συμμαχίες, προειδοάζουν ότι το φετινό καλοκαίρι δεν θα πλήξουμε.

Σε προηγούμενα φύλλα και με αφορμή δημοσιεύματα κορυφαίων ευρωπαϊκών αθλητικών ΜΜΕ, που αναφέρονταν στις «σχέσεις διαπλοκής» της ΟΥΕΦΑ και της ΦΙΦΑ με τον Ολυμπιακό, είχαμε τονίσει ότι η προσπάθεια του Κοντονή και των συμμάχων του Μελισσανίδη και Σαββίδη έβρισκε απρόσμενους συμμάχους, αυξάνοντας την πίεση προς την πλευρά του Μαρινάκη και της ΕΠΟ. Ταυτόχρονα, επισημαίναμε ότι εκτός από τις διακηρύξεις και τα μανιφέστα για ένα σύγχρονο και καθαρό ποδόσφαιρο, ο Κοντονής και η παρέα του θα έπρεπε να εξασφαλίσουν και τις αναγκαίες «υλικές» απολαβές για τους ανιδιοτελείς εργατές του ποδοσφαίρου, προκειμένου αυτοί να ταχθούν με το μέρος τους.

Τις τελευταίες μέρες, είχαμε εξελίξεις που δείχνουν ότι η ηγετική ομάδα της ΕΠΟ δεν προτίθεται να καταθέσει τα όπλα αμαχητί και ότι θα προσπαθήσει μέχρι την τελευταία στιγμή να σώσει το τομάρι της. Η ΕΠΟ ανακοίνωσε προς την πλευρά των «12» ότι η πρότασή τους για επαγγελματική διαιτησία δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, γιατί προσκρούει στις κατευθυντήριες οδηγίες της ΟΥΕΦΑ και της ΦΙΦΑ. Η αρνητική απάντηση έστειλε στα κάγκελα τους μικρομεσαίους του ελληνικού ποδοσφαίρου, που απειλούν ότι δε θα συμμε-

τάσχουν στο νέο πρωτάθλημα (αν και κάποιες ΠΑΕ, σύμφωνα με το ρεπορτάζ, δύσκολα θα ακολουθήσουν τη «σκληρή» γραμμή του Πανόπουλου μέχρι το τέλος).

Με τους «12» τάχθηκαν με δηλώσεις τους ο Μελισσανίδης και ο Σαββίδης, και ενώ όλα έδειχναν ότι η ΕΠΟ θα βρισκόταν στο καναβάτσο, εμφανίστηκε ως από μηχανής θεός ο Αλαφούζος. Η πράσινη ΠΑΕ κατέθεσε τη δική της πρόταση, για Κεντρική Επιτροπή Διαιτησίας κοινής αποδοχής με συμφωνία όλων των πλευρών, ο αντιπρόεδρος του Παναθηναϊκού συναντήθηκε με την ηγεσία της ΕΠΟ και -κόντρα σε όλα τα προγνωστικά- βγήκε «λευκός καπνός» και η πρόταση έγινε αποδεκτή από την ΕΠΟ! Το θέμα μεταφέρεται πλέον στην επόμενη συνεδρίαση της Λίγκας, στην οποία οι πράσινοι θα προσπαθήσουν να πείσουν και τις υπόλοιπες ομάδες, ώστε να βρεθεί συναινετική λύση και να πέσουν οι τόνοι.

Είναι ξεκάθαρο ότι σε μια χρονική στιγμή που η ΕΠΟ και κατά συνέπεια και ο Ολυμπιακός βρίσκονταν σε πολύ δύσκολη θέση, δεχόμενοι απανωτά επικοινωνιακά χτυπήματα, που είχαν δώσει το δικαίωμα στους αντιπάλους τους να έχουν την πρωτοβουλία των κινήσεων, η πρόταση της πράσινης ΠΑΕ δίνει πολύτιμες ανάσες στην παρέα του Γκιρτζίκη και προκαλεί νευρικό κλονισμό στην παρέα του Κοντονή. Ο Αλαφούζος εδώ και αρκετό καιρό έχει καταλάβει ότι με τις δυνάμεις που διαθέτει δεν μπορεί να διασφαλίσει τα συμφέροντα του Παναθηναϊκού και έχει επιλέξει, αντί για φτωχός συγγενής στη συμμαχία με τους Μελισσανίδη και Σαββίδη, να ακολουθήσει μια «μοναχική» πορεία.

Με την κίνησή τους οι πράσινοι προσπαθούν να προβληθούν ως «η φωνή της λογικής» και να συσπειρώσουν γύρω τους όσους από τους μικρομεσαίους δε θέλουν να φτάσουν την κόντρα με την ΕΠΟ και τον

Μαρινάκη στα άκρα. Σαν πρώτη εκτίμηση θα μπορούσαμε να πούμε ότι η κίνηση του Αλαφούζου ήταν σωστή, αλλά τα πράγματα δεν είναι όπως φαίνονται. Δίνοντας τις αναγκαίες «ανάσες» στο ερυθρόλευκο μπλοκ, ο πρόεδρος της πράσινης ΠΑΕ έρχεται σε αντιπαράθεση τόσο με τη συμμαχία της «κάθαρσης» όσο και με μια σημαντική μερίδα των πράσινων οπαδών, που δεν βλέπουν με καλό μάτι τέτοιου είδους αβάντες προς τον «αιώνιο αντίπαλο». Επιπλέον, οι πράσινοι κινδυνεύουν να βρεθούν αντιμέτωποι και με τις δυο πλευρές, καθώς η πρωτοβουλία τους δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στην πλευρά της «κάθαρσης», αφού επί της ουσίας βοηθάει στη διατήρηση της ερυθρόλευκης κυριαρχίας, ενώ και από την πλευρά του ο Μαρινάκης είναι σίγουρο ότι θα δεχτεί το δώρο του Αλαφούζου, αλλά τίποτα δεν τον εμποδίζει να αδειάσει τους πράσινους στη συνέχεια.

Εκτός όμως από το μέτωπο με την πρόταση των «12» και τις διεργασίες στη Λίγκα, υπάρχει και το μέτωπο για τον έλεγχο των τοπικών ενώσεων, στο οποίο η μάχη είναι λυσσώδης και χωρίς όρια. Στις αρχές Μάη, η παρέα του Γκιρτζίκη είχε με το μέρος της τις 37 από τις 55 τοπικές ΕΠΣ, όμως σήμερα κανένας δεν μπορεί να πει με βεβαιότητα πόσες συνεχίζουν να παραμένουν πιστές, αφού υπάρχουν σκληρές παρασκηνιακές διαβουλεύσεις και ήδη κάποιες (π.χ. ΕΠΣ Ζακύνθου) έχουν περάσει με την πλευρά Μελισσανίδη - Σαββίδη. Όσο πλησιάζουν οι εκλογές για την ανάδειξη νέας διοίκησης της ΕΠΟ, η διαμάχη ανάμεσα στις δυο πλευρές θα γίνεται ολοένα και πιο σκληρή. Ήδη, σχεδόν σε καθημερινή βάση υπάρχουν δημοσιεύματα για παρεμβάσεις στις τοπικές ΕΠΣ, για «πακέτα» που πάνε κι έρχονται, για εκβιασμούς και εκφοβισμούς από «φουσκωτούς» και μπράβους και για εμπλοκή τοπικών πολιτικών που κάνουν το προσωπικό τους παιχνίδι. Αν στα παραπάνω προσθέσουμε και την επιστολή του Κοντονή προς τη ΦΙΦΑ και την ΟΥΕΦΑ, στην οποία αναλύει τους λόγους που του επιβάλλουν να μην επιτρέψει την έναρξη του νέου πρωταθλήματος, λόγω των σοβαρών διαρθρωτικών προβλημάτων του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου, που δημιουργούν κίνδυνο για τη δημόσια ασφάλεια, καταλαβαίνουμε ότι το καλοκαίρι θα είναι καυτό λόγω της θερμοκρασίας και «καυτό» λόγω της έντασης ανάμεσα στις δυο πλευρές.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΧΑΝΕΣ ΧΟΛΜ

Ο κύριος Οβε

Ο κύριος Οβε είναι ένας 59χρονος ιδιόρρυθμος, γκρινιάρης, αντιπαθητικός, αλλά δίκαιος άνθρωπος. Παλιότερα ήταν δι-αχειριστής ενός οικισμού με όμορφα σπιτάκια και λιθόστρωτα δρομάκια. Γενικώς, ποτέ δεν είχε ιδιαίτερες σχέσεις με κανέναν, καθώς θεωρεί την πλειοψηφία των ανθρώπων ηλίθιους κι άχρηστους, χωρίς να διστάζει να το λέει κιόλας. Συναντάμε τον κύριο Οβε σε μια από τις πιο δύσκολες φάσεις της ζωής του. Η γυναίκα του πέθανε μόλις έξι μήνες πριν και από τη δουλειά του τον έδιωξαν. Καθημερινά προσπαθεί ανεπιτυχώς να αυτοκτονήσει, θέλοντας να ακολουθήσει τη γυναίκα του. Η άφιξη μιας φασαριόζικης οικογένειας στο διπλανό σπίτι θα αναστατώσει την πολύ τακτοποιημένη καθημερινότητά του.

Είναι αλήθεια πως το μοτίβο «αντιπαθητικός πρωταγωνιστής, που στην πορεία συναντά κάποιον που του ξεδιπλώνει την υπέροχη καρδιά» θεωρείται σίγουρη και πετυχημένη συνταγή. Εχουμε βρεθεί να το βλέπουμε. Τα στοιχεία που ξεχωρίζουν κάπως στην εν λόγω ταινία είναι το ιδιαίτερο, ενίοτε μακάβριο, αλλά πάντα σαρκαστικό χιούμορ (χαρακτηριστικό των σκανδιναβικών χωρών) και κάποια διακριτικά κοινωνικά σχόλια, σε σχέση με τη διαφορετικότητα του άλλου. Η μέλλουσα φίλη του είναι από το Ιράν, ενώ φιλοξενεί στο σπίτι του έναν ομοφυλόφιλο πιτσιρικά που τον έδιωξε ο πατέρας του. Επιπλέον, ο σκηνοθέτης σατιρίζει κάποια από τα στερεοτυπικά χαρακτηριστικά της σουηδικής κοινωνίας, όπως η εμμονή στην τάξη και την τυπικότητα.

Η ταινία είναι σουηδικής προέλευσης και εμπνευσμένη από ένα μπεστ σέλερ μυθιστόρημα του Φρέντρικ Μπάκμαν.

ΜΑΙΚΛ ΓΚΡΑΝΤΑΤΖ

Ενας χαρισματικός άνθρωπος

Πρόκειται για δράμα σχετικά με την πολύπλοκη φιλία του εκδό-τη Μαξ Πέρκινς (ο οποίος ανακάλυψε τους Φ. Σκοτ Φιτζέραλντ και Ερνεστ Χέμινγουεϊ) και του αμερικανού συγγραφέα Τόμας Γουλφ. Βασίζεται στο βιογραφικό μυθιστόρημα «Max Perkins: Editor of Genius» του Α. Σκοτ Μπεργκ.

Συνήθως, για να επιλέξει κανείς να κάνει μια βιογραφία για κάποιον σημαίνει πως τον θαυμάζει, κι αυτό είναι η μεγαλύτερη παγίδα (μέχρι στιγμής η πλειοψηφία τέτοιων ταινιών το αποδεικνύει). Εν προκειμένω, φαίνεται ότι ο σκηνοθέτης, θαυμάζοντας το έργο του Γουλφ, θέλησε να μεταφέρει στην οθόνη το εν λόγω μυθιστόρημα. Το αποτέλεσμα είναι εντελώς αμήχανο. Ο σκηνοθέτης δεν καταφέρνει να προσεγγίσει επί της ουσίας τη ζωή και την προσωπικότητα του συγγραφέα και του εκδότη, ούτε και τη μεταξύ τους σχέση. Μια φλατ ακαδημαϊκή προσέγγιση που δεν

Η στήλη επιλέγει να φιλοξενεί φωτογραφίες από τις εργατικές κινητοποιήσεις στη Γαλλία και όχι από τις συγκρούσεις των φασιστικών οπαδικών συμμοριών. Όσο και αν τα επίσημα ΜΜΕ προσπαθούν να το κρύψουν, ο αγώνας της νεολαίας και της εργατικής τάξης συνεχίζεται και μας δείχνει το δρόμο.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Κόφτης εν όψει

Άλλη μια «εποχή στην κόλαση»

...like a complete unknown (B.Dylan)

Will work for food

«Fifa Inferno al Mundo que la vida en chile es Normal» (El Mercurio): «Η FIFA πληροφορεί τον κόσμο πως η ζωή στη Χιλή συνεχίζεται κανονικά» (εφημερίδα El Mercurio) - τις μέρες του φασιστικού πραξικοπήματος στη Χιλή... Οποιαδήποτε ομοιότητα δεν είναι τυχαία.

► Δεν γινόταν να μην «ρίξει» την ατάκα περί «προβοκατόρων» ο Περισσός: «Από νωρίς, τα αστικά ΜΜΕ έστησαν σκηνικό συκοφάντησης των κινητοποιήσεων... εστιάζοντας στα επεισόδια που προκλήθηκαν μεταξύ αστυνομίας και διάφορων κουκουλοφόρων, «μηχανισμών» για τις πολύμορφες υπηρεσίες τους στο αστικό πολιτικό σύστημα, κατά των εργατικών αγώνων» (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 15/6/2016, Διεθνή). Από πού άραγε να έχει τις «πληροφορίες» η... καλή εφημερίδα;

► Στα σώματα διαδηλωτών (εκπαιδευτικών) κάνει σκοποβολή η μπατσαρία στο Μεξικό.

► Ανεϊδίκευτα πληρώματα ασθενοφόρων ΕΚΑΒ: για να ξέρουμε τον ένοχο (συγκυβέρνηση) και την αιτία (κόφτης δαπανών υγείας).

► The Strawberry Statement.

► Μπράβο στον Τσίπρα (από τον Γ. Μπέζο) και τσουπ! νάτη η εκπομπή του στην ΕΡΤ (του Μπέζου).

► Είπε η Γεροβασίλη: «Δεν έχουμε πει καμιά στιγμή ψέματα στον ελληνικό λαό». Μεταξύ άλλων γέλασε και το παρδαλό κατσίκι.

► Στα παπάρια τους και η κείμενη και η (παρα)κείμενη νομοθεσία: προκειμένου να σπάσουν την απεργία στα λιμάνια Πειραιά και Θεσσαλονίκης οι Τσιπροκαμμένοι μετέρχονται παντός αθέμιτου μέσου...

► Φιλική στην επιχειρηματικότητα η πολιτική της συγκυβέρνησης, συφιλική προς τους εργαζόμενους.

► «Μέσα στους διαδηλωτές είχαν παρεισφρήσει μασκοφόροι και ακραία στοιχεία» - Ενρίκο Γκαλίντο, αρχιμπάτσος στο Μεξικό, αναφερόμενος

στη ΣΦΑΓΗ 8 τουλάχιστον εκπαιδευτικών-διαδηλωτών και τον τραυματισμό 100 άλλων από τους μπάτσους. Η δήλωση παρουσιάζει εξαιρετική ομοιότητα με την «διαπίστωση» του Περισσού περί «διάφορων κουκουλοφόρων» στη Γαλλία...

στη ΣΦΑΓΗ 8 τουλάχιστον εκπαιδευτικών-διαδηλωτών και τον τραυματισμό 100 άλλων από τους μπάτσους. Η δήλωση παρουσιάζει εξαιρετική ομοιότητα με την «διαπίστωση» του Περισσού περί «διάφορων κουκουλοφόρων» στη Γαλλία...

► Όλα τα «καλά παιδιά» συμμετέχουν στην «Επιτροπή ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων»: η συγκεκριμένη έχει αναλάβει την προετοιμασία (των) νέων αντιδραστικών αλλαγών όσον αφορά την εργατική νομοθεσία.

► Δεν είναι η πρώτη φορά που ξεσπάει πυρκαγιά στο χωριό Πρόδρομος (Χώστια) Βοιωτίας. Το θέμα είναι τι μέτρα (δεν) παίρνονται για την αντιμετώπισή της.

► Μπορεί η λιτότητα να είναι ο κοινός παρονομαστής στην Ευρώπη όμως οι κρουαζιέρες (για τους καπιταλιστές και παρατρεχάμενους) καλά κρατούν: Το 2015 (σύμφωνα με την

CLIA, την Διεθνή Ενωση κρουαζιέρας) η οικονομική απόδοσή τους στην Ευρώπη έφτασε τα 40,95 δισ. ευρώ. Φυσικά και καλοπερνάνε οι αιματορροφήχτρες.

► Το πανό «ΠΕΙΝΑΜΕ» φανερώνει αυτό που κρύβει συνειδητά ο αστικός Τύπος και τα ανάλογα ΜΜΕ: δίπλα στα υπερκέρδη υπάρχει και η ΦΤΩΧΕΙΑ (αυτά τα ακραία και μη φτώχεια είναι παπαριές) και η ΠΕΙΝΑ.

► Φοβερή η ανακάλυψη του Τσίπρα: «Η ΕΕ έχει ανοιχτά τα σύνορα στην λιτότητα και κλειστά στους πρόσφυγες» - η υπόλοιπη ΕΕ; Γιατί ΚΑΙ η ελληνική (συγκυβέρνηση κατά λέξη και υπόδειξη πάει την ίδια πολιτική...

► «Ο Αλέξης έκανε όλο εκείνο που μπορούσε» Π. Ιγκλέσιας. Πέρα από την παπαριασμένη μετάφραση η ουσία είναι ότι ο «αδερφός» Πάμπλο δικαιολογεί τη «σφαγή των αμνών» στην Ελλάδα (προσιονίζεται έτσι το μέλλον γενέσθαι στην Ισπανία).

► «Μέτρα» για τους πληγέντες από τις πρόσφατες πυρκαγιές αγρότες ανήγγειλε ο ΥΠΑΑΤ Β. Αποστόλου. Ναι. Θα «εξαντλήσουμε όλες τις δυνατότητες», δήλωσε. Έχουν ήδη εξαντλήσει τους πρώτους 664.000 αγρότες με τα αναδρομικά χαράτσια.

► Παγώνουν οι πόροι του ΕΣΠΑ για δημόσια έργα (υποδομής) μέχρι να λάβουν επαρκείς δι-

αβεβαιώσεις από την Ελλάδα ότι δεν λειτουργεί καρτέλ και ότι όλες οι δαπάνες έχουν προκύψει ύστερα από νόμιμες διαδικασίες. Είδες η Κομισιόν;

► Και επιστροφή κονδυλίων στην ΕΕ;

► Φυσικά και ΔΕΝ θα διωχτεί κανένας από τους μπάτσους των ΜΑΤ για την στάση τους την 8η Μαΐου 2016...

► 48.000 Γάλλοι νεκροί κάθε χρόνο λόγω ρύπανσης (αιωρούμενα σωματίδια). Ετσι μειώνεται το λεγόμενο προσδόκιμο ζωής (α, ρε τι προσφέρει ο αναπτυγμένος καπιταλισμός...)

► «Προτεκτοράτο η Ελλάδα» - δήλωσε ο «φίλος» του Τσίπρα Π. Ιγκλέσιας. Οποία έκπληξις...

► Ανδρέας (Παπανδρέου) ο απελευθερωτής κατά Σταύρον Θεοδωράκη (ο οποίος δεν μας διευκρινίζει αν είχε πάρει μέρος στις συγκρούσεις με την αστυνομία «την δεκαετία του '70»).

► Κανονικό δούλεμα το άρθρο της Λ. Βερδέ (efsyn.gr, 22/6/2016) με τίτλο «Η μάχη του 'όχι' συνεχίζεται!» Για χα νοσανοχαχόλους...

► Sepultura- Refuse, Resist

► Η ομοσπονδία εκπαιδευτικών CNTE του Μεξικού ανακοίνωσε 12 νεκρούς, 10 στο Νοτισιχλάν, 1 στην Ασέντα Μπλάνκα και 1 στο Χατσιτάν. Επίσης δήλωσε ότι υπάρχουν 10 αγνοούμενοι. Και, βέβαια, δεν υποχωρούν.

► Να υποβληθούν σε τεστ ελέγχων (για ντοπάρισμα) ώστε να μπορούν (αν είναι αρνητικό) να λάβουν μέρος στους Ολυμπιακούς του Ρίο, υποχρεώνονται αθλητές της Ρωσίας και της Κένυα. (Ντοπαρισμένος, ως γνωστόν, δεν είναι αυτός που παίρνει «βοηθήματα» αλλά αυτός που ανακαλύπτεται...).

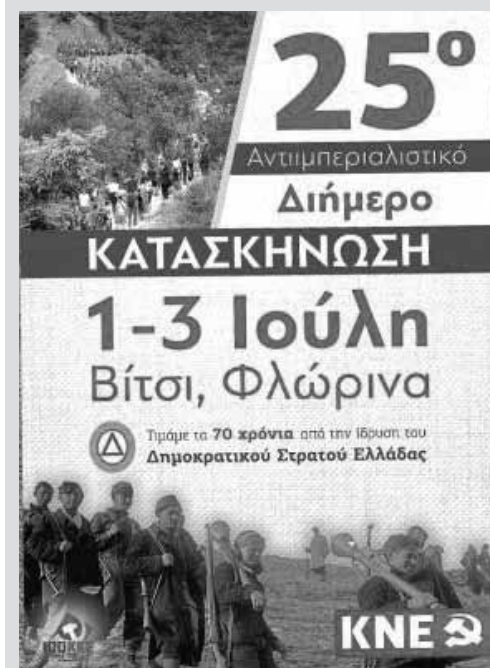
► «Όλοι στην αριστερά γνωρίζουν ότι η ΕΕ είναι ένας λαθεμένος θεσμός. Γι' αυτό πρέπει να αποτελούμε μέρος της, για να την κάνουμε πιο δημοκρατική και διαφανή» - morningstaronline.co.uk, 22/6/2016. Τα κουρέλια -των πάλοι ποτέ βρετανών ευρωρεβιζιονιστών- τραγουδάνε ακόμα και σταθερά προσανατολισμένα στον ραγιαδισμό.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Όπως πληροφορηθήκαμε από το <http://proletconnect.blogspot.gr>, η αφίσα «κολλήθηκε από συντρόφους σε ένδειξη συμπαράστασης στον άραβα κομμουνιστή Ζωρζ Αμπντάλα που κρατείται στις γαλλικές φυλακές από το 1985. Η αφίσα κολλήθηκε στο Κολωνάκι και στο γαλλικό ινστιτούτο Αθηνών (17/6/2016) την ώρα που πραγματοποιούνταν προγραμματισμένη εκδήλωση χορού». Ζορζ Ιμπραχίμ Αμπντάλα. Ο μακροβιότερος πολιτικός κρατούμενος σε ευρωπαϊκή φυλακή. Ο σημερινός πρωθυπουργός Μανουέλ Βαλς είναι εκείνος που ως υπουργός Καταστολής αρνήθηκε να υπογράψει την απέλαση του Αμπντάλα στην πατρίδα του, το Λίβανο, ακυρώνοντας έτσι απόφαση αποφυλάκισης που είχε πάρει γαλλικό δικαστήριο. Η δικαστική απόφαση μιλούσε για αποφυλάκιση υπό τον όρο της απέλασης, ο Βαλς αρνήθηκε την απέλαση (μολονότι ο Λίβανος δεχόταν να παραλάβει τον Αμπντάλα) και ο επαναστάτης κομμουνιστής παραμένει στη φυλακή.

◆ Τι διαφορά έχει η νεολαία του Περισσού, που οργανώνει διήμερη κατασκήνωση στο Βίτσι για να τιμήσει τα 70χρονα του ΔΣΕ, από τη νεολαία του λεγόμενου κομμουνιστικού κόμματος ρωσικής ομοσπονδίας, που έντυσε τον Μαρξ χίπστερ, τον

Λένιν γιάπη με λάπτοπ και τον Στάλιν με ηλεκτρονικό τσιγάρο αντί για τη γνωστή πίπα του; Μολονότι η νεολαία του Περισσού δεν έχει πέσει σε τέτοιο επίπεδο γελοιότητας, επί της ουσίας δε διαφέρει σε τίποτα από τη ρωσική. Και η μία και η άλλη προσπαθούν να καπηλευτούν κάποια σύμβολα του επαναστατικού παρελθόντος, απομονώνοντάς τα από το επαναστατικό τους περιεχόμενο και μετατρέποντάς τα στο αντίθετό τους: σε σύμβολα μιας πολιτικής που υποκλίνεται στο κεφάλαιο και ευνουχίζει τον επαναστατικό αγώνα. «Στη λαϊκή επανάσταση δε θα σπάσει ούτε ένα τζάμι» έλεγε από το βήμα της Βουλής η προηγούμενη γενική γραμματέας του Περισσού Α. Παπαρήγα, καταδικάζοντας τις εκδηλώσεις της νεολαιίστικης εξέγερσης του Δεκέμβρη του 2008 και εισπράττοντας τα εύσημα από τους πιο «μαύρους» εκπροσώπους της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας. Τι σχέση μπορεί να έχουν αυτοί με τον ένοπλο αγώνα του ΔΣΕ, τον οποίο άλλωστε είχαν καταγγείλει ως «τυχοδιωκτισμό του Ζαχαριάδη»;

κατάφερε στο ελάχιστο (πέρα από τα σκηνικά και τα κοστουμιά) να μας μεταφέρει στη Νέα Υόρκη του '20.

BIM BENTERΣ

Τα φτερά του έρωτα / Παρίσι - Τέξας

Η StraDa Films παρουσιάζει στους κινηματογράφους τις δυο ταινίες του Βιμ Βέντερς σε νέα αποκαταστημένη έκδοση.

Η δουλειά του Βέντερς είναι γνωστή. Οι δυο αυτές ταινίες είναι από τις πιο σημαντικές του δημιουργού. Οποιοι αγαπούν τη δουλειά του ή θέλουν να τη γνωρίσουν έχουν μια καλή ευκαιρία (ίσως οι θερινοί κινηματογράφοι αποτελούν την καλύτερη επιλογή).

Ελένη Π.

Υπό άλλες συνθήκες θα ήταν ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος στην Ελλάδα, όμως ακούγοντας τις δηλώσεις Ρέγκλινγκ ενώπιον του Τσακαλώτου, το μεσημέρι της περασμένης Τρίτης, ο Β. Βενιζέλος πρέπει να έβγαζε καπνούς από τη μύτη και τ' αυτιά. Διότι όταν έλεγε αυτός αυτά που είπε ο Ρέγκλινγκ, οι συριζαίοι τον αποκαλούσαν «άνθρωπο των δανειστών». Ενώ τώρα, ο Τσακαλώτος άκουγε τον Ρέγκλινγκ

Επίσκεψη Κλάους Ρέγκλινγκ

Το χρέος εργαλείο αποικισμού και κινεζοποίησης

χωρίς να βγάλει «κιχ».

Με ιμπεριαλιστική ωμότητα, ο γερμανός διοικητής του EFSF και του ESM υποστήριξε ότι οι δανειστές είναι ευεργέτες του ελληνικού λαού. Στην εισαγωγική του τοποθέτηση υποστήριξε: «Εμείς κάνουμε αυτό που μας αναλογεί για να γίνει αυτό εφικτό παρέχοντας αυτά τα δάνεια με πολύ ευνοϊκά επιτόκια. Το επιτόκιο που χρεώνουμε είναι σήμερα λιγότερο από 1%, στην πραγματικότητα αυτή τη στιγμή 0,8% και η διάρκεια των δανείων μας είναι τα 32 χρόνια. Ετσι, τα χρήματα είναι πραγματικά διαθέσιμα για πολύ καιρό, σε πολύ χαμηλά επιτόκια. Και μπορεί κανείς να κάνει έναν υπολογισμό που βασίζεται σε ορισμένες παραδοχές ότι ο ελληνικός προϋπολογισμός εξοικονομεί κάθε χρόνο 8 δισεκατομμύρια ευρώ, λόγω αυτών των ευνοϊκών όρων που συνοδεύουν τα δάνειά μας και 8 δισ. ευρώ είναι 4,5% του ελληνικού ΑΕΠ και αυτή είναι εξοικονόμηση που θα επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο. Ετσι αυτό δείχνει πραγματικά την **αλληλεγγύη από τις άλλες χώρες της ευρωζώνης για την Ελλάδα**, σε αντάλλαγμα για τις επώδυνες προσαρμογές που έχουν ήδη λάβει χώρα».

Όταν του ζητήθηκε να εξηγήσει τι εννοεί όταν λέει «μεγαλύτερη ελάφρυνση του χρέους, αν χρειαστεί», ο Ρέγκλινγκ «πήρε φωτιά»: «Εξετάζοντας την ελάφρυνση χρέους, δεν είναι ότι δεν έχει γίνει κάτι μέχρι στιγμής. Η ελάφρυνση που παρασχέθηκε το 2012 ήταν, βεβαίως, πολύ σημαντική. Το 2012 οι πιστωτές του ιδιωτικού τομέα δέχθηκαν ένα πραγματικό “κούρεμα” άνω του 50%, αλλά οι πιστωτές του επίσημου τομέα άρχισαν να μειώνουν τα τέλη εξυπηρέτησης, τις εγγυήσεις

του Δημοσίου, τα επιτόκια, επιμήκυναν τις ωριμάνσεις, κι **αυτό από πλευράς των επίσημων πιστωτών ισοδυναμούσε με μείωση σε όρους καθαρής παρούσας αξίας**» κάτι που μόνο οι οικονομολόγοι μπορούν να κατανοήσουν- αλλά σε όρους καθαρής παρούσας αξίας υπήρξε μείωση του χρέους κατά 40%. Οπότε, αυτό έχει ήδη γίνει».

Είναι αυτό που υποστήριζαν όλα τα προηγούμενα χρόνια ο Βενιζέλος, ο Σαμαράς, ο Στουρνάρας, ο Χαρδούβελης, εισπράττοντας τα πυρά (και) των συριζαίων, που τώρα κάνουν γαργάρα όλα όσα έλεγαν και αποδέχονται αυτή τη θεωρία. Είναι αναγκασμένοι να την αποδεχτούν, γιατί συνεχίζουν στην ίδια ρότα ως προς τη διαχείριση του χρέους. Όπως εξήγησε ο Ρέγκλινγκ, ό,τι συμφωνήθηκε να γίνει από τώρα και μετά είναι «σε συνέχεια» όσων έγιναν το 2012». Και «το “εφόσον χρειαστεί” πρέπει κανείς να το κατανοήσει υπό το πρίσμα της μακράς σχέσης που έχουμε». Το εξήγησε και περισσότερο: «Αυτό το “εφόσον χρειαστεί” δίνει μια καλή διαβεβαίωση προς τον ελληνικό πληθυσμό, γιατί θα υπάρξει περισσότερη (ελάφρυνση) εάν χρειαστεί περισσότερη, και θα είναι λιγότερη εάν όντως δεν χρειάζεται. Πρέπει να κατανοήσετε ότι φυσικά και οι πιστωτές θα είναι ικανοποιημένοι εάν δεν χρειαστεί τόσο πολλή (ελάφρυνση), αλλά υπάρχει η δέσμευση για την παροχή περισσότερης, εφόσον το απαιτήσουν οι περιστάσεις».

Και ο γερμανός τραπεζίτης του ευρωπαϊκού μηχανισμού σταθερότητας κατέληξε: «Πιστεύω ότι είναι θετική ένδειξη της δέσμευσης των ευρωπαίων εταίρων το ότι βρίσκονται εδώ με την Ελλάδα **για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα** κάνοντας

ό,τι είναι αναγκαίο».

Ιδού, λοιπόν, η εργαλειοποίηση του χρέους, όπως την περιγράφει ένας τεχνοκράτης που διοικεί τους μηχανισμούς δανεισμού: σας δανείσαμε, ο δανεισμός είναι μακρόχρονος και στη διάρκεια αυτής της μακράς περιόδου, **αν είσαστε πειθήνιοι**, θα κάνουμε ό,τι χρειάζεται για να μπορείτε να αποπληρώνετε τις δόσεις. Δε δικαιούστε, όμως, να παραπονιέστε, γιατί ήδη έχουμε κάνει πολλά στην κατεύθυνση ελάφρυνσης του χρέους, όχι μόνο με το PSI που αφορούσε ιδιώτες δανειστές, αλλά και με το χρέος του δημόσιου τομέα, που σε όρους καθαρής παρούσας αξίας σας το έχουμε ήδη μειώσει κατά 40%!

Ο ελληνικός λαός, βέβαια, γνωρίζει πολύ καλά πόσο σκληρά έχει πληρώσει αυτή τη «μείωση» του χρέους. Σκεφτείτε και να μην το... μείωναν δηλαδή!

Ο Ρέγκλινγκ συνέχισε στον ίδιο ψυχρό τόνο και όταν ρωτήθηκε για την πρόταση του Στουρνάρα «για μείωση του πρωτογενούς πλεονάσματος από 3,5% στο 2% ή στο 1,5% μετά το 2019 για λόγους βιωσιμότητας του χρέους»: «Συνάντησα το Διοικητή κ. Στουρνάρα σήμερα το πρωί. Φυσικά συζητήσαμε γι' αυτό. Είδα την ανάλυση από την ΤτΕ και, **ως οικονομολόγος, κατανοώ πολύ καλά** τι υπάρχει πίσω από αυτές τις υποθέσεις. Πρέπει, όμως, να υπενθυμίσω ότι το πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ είναι κάτι που **συμφωνήθηκε** στη Σύνοδο Κορυφής πέρσι τον Ιούλιο και στο Eurogroup του Αυγούστου σε επίπεδο επικεφαλής κρατών, συμπεριλαμβανομένου και του κ. Τσίπρα και κατόπιν και στο Eurogroup με τον κ. Τσακαλώτο, οπότε αυτό **έχει συμφωνηθεί**. Δεν ήταν πο-

λύ σαφές για πόσο θα ισχύει το πλεόνασμα 3,5%, αλλά **σίγουρα για πάνω από ένα χρόνο**. Γι' αυτό από την πλευρά μου, από την πλευρά του ESM, **πρέπει να σεβαστώ αυτό που συμφωνήθηκε και υπεγράφη από τους επικεφαλής των κρατών και των κυβερνήσεων**, συμπεριλαμβανομένου και του έλληνα πρωθυπουργού».

Τι είναι αυτό που κατανοεί, «ως οικονομολόγος» ο Ρέ-

γκλινγκ; Οτι ο «λογαριασμός» δε βγαίνει. Οτι ο ελληνικός καπιταλισμός δεν μπορεί ν' αντέξει με «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% συνεχώς μετά το 2018. Όμως, ως ματρώσκυλο των ιμπεριαλιστών δανειστών, ο Ρέγκλινγκ αδιαφορεί γι' αυτό που κατανοεί ως οικονομολόγος. Και απαντά κυνικά: αυτό υπογράψατε, αυτό συμφωνήσατε, αυτό ισχύει. Και δε δικαιούστε να το αμφισβητήσετε.

Υπάρχει σ' αυτή την κυνική τοποθέτηση μια άρρητη υποσημείωση: όταν περάσει και το 2018, το ζήτημα του χρέους θα ξανασυζητηθεί, όπως συμφωνήθηκε πρόσφατα. Τότε, θα μπουν κάτω όλα τα δεδομένα, θα υπογράψετε ένα καινούργιο Μνημόνιο, θα συνεχιστεί η αποικιοποίηση της χώρας και η κινεζοποίηση του ελληνικού λαού, οπότε οι δανειστές δε θα έχουν κανένα λόγο να μη δεχτούν κάποιες διαφοροποιήσεις στο ύψος των «πρωτογενών πλεονασμάτων». Αυτό όμως, αν γίνει, θα γίνει στο πλαίσιο ενός νέου «προγράμματος», με ή χωρίς νέο δάνειο (αυτό δεν μπορούμε να το ξέρουμε από τώρα). Οχι να σας πούμε από τώρα τι θα γίνει το 2019, όταν άλλα έχουμε συμφωνήσει.

Ο Ρέγκλινγκ περιέγραψε εμμέσως πλην σαφώς τη λειτουργία του χρέους ως εργαλείου αποικισμού και κινεζοποίησης. Ο Στουρνάρας, όμως, ο Μητσοτάκης, ο Χουλιαράκης, γιατί κόπονται τι θα γίνει με τα «πρωτογενή πλεονάσματα» μετά το 2018; Αφού το 2018 τελειώνει το τρίτο Μνημόνιο και... φεύγουμε από την επιτροπεία των δανειστών (έτσι δε λένε;), τι το συζητάμε; Ή δε φεύγουμε, οπότε συζητούν από τώρα τους όρους του τέταρτου Μνημόνιου;

βαθύ κόκκινο

Ποιος Μπερνστάιν;

Αντιγράφουμε Τσίπρα, από το χαιρετισμό του στην ετήσια γενική συνέλευση του ΣΕΒ, ενώπιον σύμπασας της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας και του Γιούνκερ:

«Σε κάθε περίπτωση, όλες οι φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις, ανεξάρτητα από την τοποθέτησή μας στον πολιτικό χάρτη, οφείλουμε να ανοίξουμε, πιστεύω, έναν γόνιμο και εποικοδομητικό διάλογο. Έναν διάλογο που θα αφορά τις αιτίες της οικονομικής και της πολιτικής κρίσης, τις αιτίες για την αναζωπύρωση των εθνικών στρατηγικών και του απομονωτισμού, αλλά και τις αιτίες για την έξαρση των εθνικισμών και των εθνικών διενέξεων. Γιατί μόνο αν συμφωνήσουμε ότι πράγματι βρισκόμαστε σε πολιτική κρίση και μόνο αν συζητήσουμε με νηφαλιότητα για τις αιτίες της, θα μπορέσουμε να κοιτάξουμε μπροστά. Να κοιτάξουμε το μέλλον και τις προοπτικές του ιστορικού εγχειρήματος της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης».

Βρέθηκε η νέα διαχωριστική γραμμή: ευρωπαϊστές από τη μια, αντιευρωπαϊστές από την άλλη. Και στον κοινό παρονομαστή του ευρωπαϊσμού συνωστίζονται όλα (κατά την άποψη του ΣΥΡΙΖΑ) τα πολιτικά ρεύματα: δεξιά, σοσιαλδημοκρατία, αριστερά!

Αυτά τα ρεύματα μπορούν και πρέπει να συζητήσουν, να συμφωνήσουν, να συνεργαστούν. Οχι πάνω σε τίποτα δευτερεύοντα ζητήματα, αλλά πάνω στο ζήτημα των αιτίων της κρίσης και του ξεπεράσματός της, στο πλαίσιο της «ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης».

Ενδεικτικό της συνεργασίας των φιλοευρωπαϊκών πολιτικών δυνάμεων, την οποία οραματίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι το αίτημα για μια «κοινή ευρωπαϊκή βιομηχανική πολιτική», η οποία πρέπει να οικοδομηθεί «ίσως στο πνεύμα της κοινής αγροτικής πολιτικής». Διότι, όπως είπε ο Τσίπρας, η ΚΑΠ έθεσε πριν 50 χρόνια «δυο στόχους: την διατροφική επάρκεια της ηπείρου και την στήριξη του αγροτικού και του κτηνοτροφικού εισοδήματος» και «οι δύο στόχοι, παρά τις αποκλίσεις, σε πολύ μεγάλο βαθμό επιτεύχθηκαν».

Δε θα σχολιάσουμε το ψέμα ότι επιτεύχθηκε διατροφική επάρκεια χάρη στην ΚΑΠ (οι εισαγωγές από τρίτες χώρες συνεχώς αυξάνονται), αλλά το δεύτερο σκέλος. Πόσο θράσος χρειάζεται για να ισχυρίζεται κανείς ότι με την ΚΑΠ στηρίχτηκε το γεωργικό και το κτηνοτροφικό εισόδημα, όταν είναι γνωστό πως η ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ και η εφαρμογή της ΚΑΠ οδήγησαν στην καταστροφή και το ξεκλήρισμα του μεγαλύτερου μέρους της φτωχής αγροτιάς;

Κατόπιν όλων αυτών, η μεταφορά από το πολιτικό στο κοινωνικοταξικό επίπεδο, με την ίδια... συνεργατική διάθεση, δεν εκπλήσσει. Ο Τσίπρας κάλεσε «το σύνολο των κοινωνικών φορέων να συμμετάσχουν σε έναν γόνιμο και δημιουργικό διάλογο για την βελτίωση και την αποκατάσταση του πλαισίου των εργασιακών σχέσεων στην χώρα μας»! Χέρι-χέρι καπιταλιστές κι εργάτες για την... ανάκτηση της εργασίας (άλλος ένας συριζαϊκός βαρβαρισμός, πέραν των άλλων).

Ο Μπερνστάιν, ο πατέρας του ρεφορμισμού, φαντάζει αγνός και άδολος μπροστά σε τούτους 'δω. Διότι ο Μπερνστάιν προέκρινε τον μεταρρυθμιστικό αγώνα προς όφελος της εργατικής τάξης. Τούτοι 'δω, διαχειριζόμενοι την αστική εξουσία, δεν ορρωδούν προ ουδενός. Διακηρύσσουν την ανάγκη για αρμονική συνεργασία εργατών και καπιταλιστών, σε μια εποχή που από τους εργάτες έχουν αφαιρέσει και τα στοιχειώδη. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να παραμείνουν στην εξουσία. Κι επειδή δεν μπορούν να αποσπάσουν τη συναίνεση των εργατών με κάποιες μεταρρυθμίσεις αλα Μπερνστάιν, ζητούν τη στήριξη των καπιταλιστών, υποσχόμενοι σ' αυτούς γην και ύδωρ.

Από αυτή τη δράκα των εξουσιαστών πρέπει να τα περιμένει κανείς όλα. Θα εφαρμόσουν το Μνημόνιο με φανατισμό ζηλωτή, προκειμένου να έχουν τη στήριξη της ντόπιας κεφαλαιοκρατίας και των ιμπεριαλιστών δανειστών. Όσο η εργατική τάξη κάθεται και τους κοιτάζει με απάθεια τόσο θα αποθρασύνονται. Γιατί αυτή την απάθεια «πουλάνε» στα μεγάλα αφεντικά για να τους στηρίζουν.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση